IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 15. november 2012

om underretning af de tredjelande, som efter Kommissionens opfattelse muligvis kan identificeres som ikke-samarbejdende tredjelande i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri

(2012/C 354/01)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 [1], særlig artikel 32, og

ud fra følgende betragtninger:

1. INDLEDNING

(1) Med forordning (EF) nr. 1005/2008 (IUU-forordningen) af 29. september 2008 indføres en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri).

(2) I kapitel VI i IUU-forordningen fastlægges proceduren for identifikation af ikke-samarbejdende tredjelande, foranstaltninger over for lande, der er identificeret som ikke-samarbejdende tredjelande, opstilling af en liste over ikke-samarbejdende tredjelande, fjernelse fra listen over ikke-samarbejdende tredjelande, offentliggørelse af listen over ikke-samarbejdende tredjelande samt hasteforanstaltninger.

(3) I overensstemmelse med artikel 32 i IUU-forordningen bør Kommissionen underrette tredjelandene om, at de muligvis kan identificeres som ikke-samarbejdende tredjelande. En sådan underretning er foreløbig. Underretningen af tredjelande om, at de muligvis kan identificeres som ikke-samarbejdende tredjelande, skal baseres på kriterierne i IUU-forordningens artikel 31. Kommissionen bør ligeledes træffe alle de foranstaltninger, som er anført i artikel 32, med hensyn til disse lande. I meddelelsen bør Kommissionen især underrette tredjelandene om de vigtige kendsgerninger og overvejelser, som ligger bag identifikationen, landenes mulighed for at reagere og for at fremsende bevismateriale, der modbeviser en sådan identifikation, eller en eventuel handlingsplan for forbedringer og oplysninger om, hvilke foranstaltninger der er truffet til afhjælpning af situationen. Kommissionen bør give det pågældende tredjeland tilstrækkelig tid til at besvare meddelelsen og en rimelig frist til at afhjælpe situationen.

(4) I henhold til artikel 31 i IUU-forordningen kan Kommissionen identificere de lande, som den betragter som ikke-samarbejdende tredjelande for så vidt angår bekæmpelse af IUU-fiskeri. Et tredjeland kan identificeres som et ikke-samarbejdende tredjeland, hvis det ikke opfylder de forpligtelser, det som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat har til at træffe foranstaltninger til at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri.

(5) Identifikationen af ikke-samarbejdende tredjelande bliver baseret på en undersøgelse af alle oplysninger som omhandlet i artikel 31, stk. 2, i IUU-forordningen.

[1] EFT L 286 af 29.10.2008, s. 1.

(6) I overensstemmelse med artikel 33 i IUU-forordningen kan Rådet opstille en liste over ikke-samarbejdende tredjelande. Foranstaltningerne i bl.a. artikel 38 i IUU-forordningen finder anvendelse på disse lande.

(7) I henhold til artikel 20, stk. 1, i IUU-forordningen skal tredjelandsflagstater sende Kommissionen en meddelelse om de ordninger, de har iværksat for gennemførelse, kontrol og håndhævelse af love, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som deres fiskerfartøjer skal overholde.

(8) I henhold til artikel 20, stk. 4, i IUU-forordningen samarbejder Kommissionen administrativt med tredjelande på områder, der vedrører gennemførelsen af forordningen.

2. PROCEDURE VEDRØRENDE BELIZE

(9) Meddelelsen om Belize som flagstat blev godkendt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 20 i IUU-forordningen pr. 17. marts 2010.

(10) Fra den 8. til den 12. november 2010 gennemførte Kommissionen med støtte fra EU-Fiskerikontrolagenturet (EFCA) en mission til Belize i forbindelse med det administrative samarbejde, der er fastlagt i artikel 20, stk. 4, i IUU-forordningen.

(11) Formålet med missionen var at verificere oplysninger om Belizes ordninger for gennemførelse, kontrol og håndhævelse af love, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som landets fiskerfartøjer skal overholde, foranstaltninger truffet af Belize med henblik på at gennemføre landets forpligtelse til at bekæmpe IUU-fiskeri og opfylde kravene samt nogle punkter vedrørende gennemførelsen af Unionens ordning for fangstattester.

(12) Den endelige missionsrapport blev sendt til Belize den 7. februar 2011.

(13) Belizes bemærkninger til den endelige missionsrapport blev modtaget den 23. februar 2011.

(14) Kommissionen gennemførte fra den 7. til den 10. juni 2011 en efterfølgende mission til Belize for at følge op på foranstaltningerne fra den første mission.

(15) Belize fremsendte yderligere skriftlige bemærkninger den 4. april 2011, den 12. juli 2011, den 14. november 2011 og den 27. januar 2012.

(16) Belize er kontraherende part i Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk (IATTC), Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), Kommissionen for Tunfisk i Det Indiske Ocean (IOTC) og Den Regionale Fiskeriforvaltningsorganisation for det Sydlige Stillehav (SPRFMO). Landet er samarbejdende ikke-medlem af Fiskerikommissionen for det Vestlige og Centrale Stillehav (WCPFC). Belize har ratificeret De Forenede Nationers havretskommission (UNCLOS) og De Forenede Nationers aftale om fiskebestande (UNFSA). Landet accepterede Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisationens (FAO's) aftale fra 2003 om fremme af fiskerfartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger i det åbne hav (FAO's adfærdskodeks).

(17) For at vurdere, om Belize opfylder sine internationale forpligtelser som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat [1], som er fastsat i de internationale aftaler, der er nævnt i betragtning 16, og fastlagt af de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, der er nævnt i betragtning 16 og 18, søgte og analyserede Kommissionen alle de oplysninger, den anså for at være nødvendige med henblik herpå.

(18) Kommissionen benyttede oplysninger fra tilgængelige data offentliggjort af ICCAT, WCPFC, IOTC, IATTC, Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav (NEAFC) og Organisationen for Fiskeriet i det Sydøstlige Atlanterhav (SEAFO) enten i form af rapporter om overholdelse eller i form af IUU-fartøjslister samt offentligt tilgængelige data fra USA's handelsministeriums rapport til Kongressen i henhold til § 403, litra a), i loven om bevarelse og forvaltning af fiskeri fra 2006 (Magnuson-Stevens Fisheries Conservation and Management Reauthorisation Act of 2006) fra januar 2011 (the National Marine Fisheries Service (NMFS) report).

3. MULIGHEDEN AF, AT BELIZE KAN IDENTIFICERES SOM IKKE-SAMARBEJDENDE TREDJELAND

(19) I overensstemmelse med artikel 31, stk. 3, i IUU-forordningen analyserede Kommissionen Belizes forpligtelser som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat. Med henblik på denne undersøgelse tog Kommissionen højde for parametrene i artikel 31, stk. 4-7, i IUU-forordningen.

[1] Vedrørende afsætningsstater og tilsvarende foranstaltninger henvises til FAO's internationale handlingsplan, der skal forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri, afsnit 65 til 76, og FAO's adfærdskodeks fra 1995 for ansvarligt fiskeri, artikel 11, stk. 2.

3.1. **Gentagne tilfælde af IUU-fartøjer og IUU-handelsstrømme (artikel 31, stk. 4, litra a), i IUU-forordningen)**

(20) Kommissionen fastslog på grundlag af oplysninger fra de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers lister over IUU-fartøjer, at en række IUU-fartøjer på disse lister førte Belizes flag, efter de blev opført på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers lister over IUU-fartøjer ([1]). De pågældende fartøjer er Goidau Ruey No 1, Orca, Reymar 6, Sunny Jane, Tching Ye No 6 og Wen Teng No 688.

(21) I denne henseende skal det erindres, at flagstaten i henhold til artikel 18, stk. 1 og 2, i UNFSA er ansvarlig over for de af dets fartøjer, der driver fiskeri på det åbne hav. Kommissionen mener, at forekomsten af IUU-fartøjer på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers IUU-lister, der førte Belizes flag, efter de blev opført på disse lister, tydeligt viser, at Belize ikke har påtaget sig sit folkeretlige ansvar som flagstat. Ved at have det førnævnte antal IUU-fartøjer har Belize ikke været i stand til at opfylde sit ansvar effektivt, overholde de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger og sikre, at dets fartøjer ikke deltager i aktiviteter, der underminerer effektiviteten af sådanne foranstaltninger.

(22) I henhold til artikel 19, stk. 1 og 2, i UNFSA skal flagstaten sikre, at de fartøjer, der fører dets flag, overholder de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers bevarelses- og forvaltningsregler. Flagstaterne skal ligeledes gennemføre hurtige og effektive undersøgelser og retssager. Flagstaten bør ligeledes sikre passende sanktioner, modvirke gentagne overtrædelser og fratage overtrædere den økonomiske gevinst fra deres ulovlige aktiviteter. I denne henseende bemærkes det, at forekomsten af en række IUU-fartøjer på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers IUU-lister, som førte Belizes flag, efter de blev opført på disse lister, viser, at Belize ikke har været i stand til at opfylde sine forpligtelser i henhold til UNFSA's artikel 19, stk. 1 og 2. Belizes manglende opfyldelse af sine overholdelses- og håndhævelsesforpligtelser er ligeledes en overtrædelse af artikel III, stk. 8, i FAO's adfærdskodeks, hvori det anføres, at enhver part over for fiskerfartøjer, der har ret til at føre dens flag, og som overtræder bestemmelserne i FAO's adfærdskodeks, skal træffe håndhævelsesforanstaltninger og om nødvendigt fastsætte straffebestemmelser herom i den nationale lovgivning. Sanktionerne i forbindelse med sådanne overtrædelser skal være tilstrækkeligt strenge til effektivt at sikre, at bestemmelserne i denne aftale overholdes, og at overtrædere fratages den gevinst, de har opnået ved deres ulovlige aktiviteter.

([1]) Se del B i bilaget til Kommissionens forordning (EU) nr. 468/2010 af 28. maj 2010 om opstilling af en EU-liste over fartøjer, der udøver ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (EUT L 131 af 29.5.2010, s. 22).

(23) Belizes manglende opfyldelse af sine overholdelses- og håndhævelsesforpligtelser i henhold til artikel 19 i UNFSA bekræftes ligeledes af de oplysninger, som blev indsamlet i løbet af missionen fra den 8. til den 12. november 2010. Denne mission afslørede, at de relevante myndigheder i Belize ikke havde beføjelser til at kræve oplysninger fra og gennemføre administrative undersøgelser af driftsansvarlige, registrerede ejere og egentlige ejere af fiskerfartøjer, der fører Belizes flag. Missionen afslørede endvidere, at systemet med godkendte observatører, der verificerer økonomiske aktørers aktiviteter, ikke fungerer, navnlig med hensyn til landinger uden for Belizes eksklusive økonomiske zone, eftersom visse godkendte observatører samtidig optrådte som repræsentanter for de egentlige ejere af fartøjer, som fører Belizes flag. I denne henseende bør det bemærkes, at betydningen af at gribe effektivt ind over for egentlige ejere bekræftes i relevante dokumenter fra FAO og Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), hvori betydningen af oplysninger om egentlige ejere fremhæves i forhold til at bekæmpe ulovlige aktiviteter ([2]) og behovet for dokumentation for fiskerfartøjer og egentlige ejere ([3]).

(24) Derudover skal staterne i henhold til artikel 20 i UNFSA enten direkte eller gennem regionale fiskeriforvaltningsorganisationer samarbejde om at sikre overholdelse og håndhævelse af regionale fiskeriforvaltningsorganisationers bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger. Den pågældende artikel indeholder en række specifikke krav til staternes forpligtelser til at undersøge, samarbejde med hinanden og sanktionere IUU-fiskeriaktiviteter. Det er ligeledes fastsat, at staterne for de fartøjer, der ifølge indberetninger har udøvet aktiviteter, der underminerer effektiviteten af de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, kan benytte de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers procedurer til at afværge sådanne fartøjer, indtil flagstaten har truffet passende foranstaltninger. I denne henseende bemærkes det, at forekomsten af en række IUU-fartøjer på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers IUU-lister, som førte Belizes flag, efter de blev opført på disse lister, viser, at Belize ikke har været i stand til at opfylde sine folkeretlige forpligtelser med hensyn til internationalt samarbejde om håndhævelse.

(25) Det skal ligeledes erindres, at Belize i overensstemmelse med artikel 118 i UNCLOS er forpligtet til at samarbejde om bevarelse og forvaltning af de levende ressourcer i det åbne hav. I denne henseende viser forekomsten af en række IUU-fartøjer på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer IUU-lister, som førte Belizes flag, efter de

([2]) OECD, »Ownership and Control of Ships«, rapport hentet fra: http://www.oecd.org/dataoecd/53/9/17846120.pdf

([3]) FAO, »Comprehensive record of fishing vessels, refrigerated transport vessels, supply vessels and beneficial ownership«, rapport om en undersøgelse foretaget af FAO's fiskeriafdeling, marts 2010 (hentet fra: ftp://ftp.fao.org/FI/DOCUMENT/global_record/eims_272369.pdf) og FAO's internationale handlingsplan, der skal forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri, punkt 18.

blev opført på disse lister, og som stadig udøver fiskeriaktiviteter, at Belize ikke har været i stand til at opfylde sine forpligtelser som flagstat. Anerkendte IUU-fiskerfartøjer underminerer rent faktisk bevarelsen og forvaltningen af levende ressourcer.

(26) Belizes manglende overholdelse med hensyn til IUU-fartøjer på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers IUU-lister, der førte Belizes flag, efter de blev opført på disse lister, er ligeledes et brud på artikel 217 i UNCLOS, ifølge hvilken flagstater skal træffe specifikke håndhævelsesforanstaltninger til at sikre overholdelse af internationale regler, undersøge overtrædelser og sikre passende sanktioner for alle overtrædelser.

(27) Forekomsten af en række IUU-fartøjer på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers IUU-lister, som førte Belizes flag, efter de blev opført på disse lister, viser også Belizes manglende evne til at følge anbefalingerne i FAO's internationale handlingsplan, der skal forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri (FAO's internationale handlingsplan). I punkt 34 i denne handlingsplan anbefales det, at staterne sikrer, at de fiskerfartøjer, som har ret til at føre deres flag, ikke udøver eller støtter IUU-fiskeri.

(28) Derudover er det relevant at bemærke, at Belize blev nævnt i NMFS-rapporten. Ifølge NMFS-rapporten opdagede de franske myndigheder to fartøjer, der førte Belizes flag, i IATTC-området. Beskyldningerne om de to fartøjers IUU-fiskeri blev afvist, da Belize gav forklarende oplysninger. Belize blev imidlertid identificeret som et land »af interesse« af de amerikanske myndigheder ([1]).

(29) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af alle de faktiske elementer, som Kommissionen har indsamlet, samt alle udtalelserne fra landet, kunne det i henhold til artikel 31, stk. 3 og stk. 4, litra a), i IUU-forordningen fastslås, at Belize ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser som flagstat med hensyn til IUU-fartøjer og IUU-fiskeri udøvet eller støttet af fiskerfartøjer, der fører dets flag, eller af dets statsborgere, og ikke har truffet passende foranstaltninger til at afværge dokumenteret og gentaget IUU-fiskeri udøvet af fartøjer, der tidligere har ført dets flag.

3.2. **Manglende samarbejde og håndhævelse (artikel 31, stk. 5, litra b), c) og d), i IUU-forordningen)**

(30) Kommissionen analyserede, om Belize har truffet effektive håndhævelsesforanstaltninger over for de aktører, der er ansvarlige for IUU-fiskeri, og om der er idømt tilstrækkeligt hårde sanktioner, så overtræderne mister den økonomiske gevinst fra IUU-fiskeri.

(31) Foreliggende bevismateriale bekræfter, at Belize ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser med hensyn til effektive håndhævelsesforanstaltninger. I denne henseende skal det erindres, at en række IUU-fartøjer på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers IUU-lister førte Belizes flag, efter de blev opført på disse lister. Forekomsten af disse IUU-fartøjer viser, at Belize ikke var i stand til at opfylde sit ansvar over for de af dets fartøjer, der driver fiskeri på det åbne hav, som anført i artikel 18, stk. 1 og 2, i UNFSA. Endvidere viser denne situation også med al tydelighed, at Belize ikke opfylder kravene i artikel 19, stk. 1, i UNFSA, som indeholder regler for flagstater om overholdelse og håndhævelse. Belize har i denne forbindelse heller ikke opfyldt kravene i artikel 19, stk. 2, i UNFSA, hvor det bl.a. fastsættes, at sanktionerne skal være af en sådan strenghed, at de fratager de skyldige de fordele, de har opnået ved deres ulovlige aktiviteter.

(32) Ved at handle på den beskrevne måde undlod Belize at bevise, at det opfylder betingelserne i artikel 94, stk. 2, litra b), i UNCLOS, hvori det fastsættes, at en flagstat skal udøve jurisdiktion i henhold til sit interne retssystem over ethvert skib, som fører dens flag, og over dets kaptajn, officerer og besætning. Forekomsten af en række IUU-fartøjer på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers IUU-lister, der førte Belizes flag, efter de var blevet opført på disse lister, underbygger beviserne for, at Belize ikke havde udøvet jurisdiktion over dets fiskerfartøjer.

(33) Endvidere har Belize med hensyn til effektive håndhævelsesforanstaltninger ikke opfyldt henstillingerne i punkt 21 i FAO's internationale handlingsplan, hvor staterne rådes til at sikre, at sanktionerne for fartøjers og så vidt muligt statsborgere under deres jurisdiktions IUU-fiskeri er af en sådan strenghed, at de forebygger, afværger og standser IUU-fiskeri og fratager de skyldige de fordele, de har opnået ved sådant fiskeri.

(34) Med hensyn til det pågældende IUU-fiskeris baggrund, art, omstændigheder, omfang og grovhed har Kommissionen taget højde for de gentagne og tilbagevendende IUU-fiskeriaktiviteter, som fartøjer, der fører Belizes flag, har udøvet frem til 2012.

([1]) NMFS-rapporten, s. 99.

(35) Med hensyn til Belizes myndigheders eksisterende kapacitet bør det bemærkes, at Belize ifølge De Forenede Nationers indeks over menneskelig udvikling ([1]) anses for et land med et højt niveau af menneskelig udvikling (nr. 93 ud af 187 lande). Dette bekræftes ligeledes af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde ([2]), hvor Belize er opført under mellemindkomstlande i den nederste halvdel. Under hensyntagen til landets position synes det ikke at være nødvendigt at analysere Belizes kompetente myndigheders eksisterende kapacitet. Dette skyldes, at udviklingsniveauet i Belize som påvist i denne betragtning ikke kan betragtes som en underminerende faktor for de kompetente myndigheders kapacitet til at samarbejde med andre lande og udøve håndhævelsesforanstaltninger.

(36) Uanset analysen i betragtning 35 bemærkes det endvidere, at myndighederne i Belize på grundlag af oplysningerne fra missionen i november 2010 ikke synes at mangle finansielle ressourcer, men nærmere det nødvendige retlige og administrative miljø samt beføjelser til at varetage deres opgaver.

(37) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af de faktiske elementer, som Kommissionen har indsamlet, samt alle landets udtalelser, kunne det i henhold til artikel 31, stk. 3 og stk. 5, litra b), c) og d), i IUU-forordningen fastslås, at Belize ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser som flagstat med hensyn til samarbejds- og håndhævelsesforanstaltninger.

3.3. **Manglende gennemførelse af internationale regler (artikel 31, stk. 6, i IUU-forordningen)**

(38) Belize har ratificeret UNCLOS og UNFSA. Landet har accepteret FAO's overholdelsesaftale. Derudover er Belize kontraherende part i IATTC, ICCAT, IOTC og SPRFMO. Det er samarbejdende ikke-medlem af WCPFC. Frem til udgangen af 2011 var Belize også samarbejdende ikke-medlem af NEAFC. Belizes status som samarbejdende ikke-medlem er imidlertid ikke blevet fornyet af NEAFC for 2012.

(39) Kommissionen analyserede alle de oplysninger, som den anså for at være relevante med hensyn til Belizes status som kontraherende medlem af IOTC og ICCAT samt som samarbejdende ikke-medlem af WCPFC. Eftersom Belize har været samarbejdende ikke-medlem af NEAFC frem til udgangen af 2011, har Kommissionen også analyseret de oplysninger, den synes er relevante med hensyn til den pågældende regionale fiskeriforvaltningsorganisation.

(40) Kommissionen analyserede også de oplysninger, som den mente var relevante for Belizes aftale om at anvende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger vedtaget af IOTC, ICCAT, WCPFC og NEAFC.

(41) Det bør erindres, at ICCAT sendte en skrivelse til Belize vedrørende dets manglende rapporter i 2010 ([3]). I denne skrivelse blev Belize identificeret, fordi landet ikke havde opfyldt sin forpligtelse til fuldt ud og effektivt at fremsende statistikker som fastlagt i ICCAT's henstilling nr. 05-09 med henblik på at udarbejde et genoprettelsesprogram for den nordatlantiske hvide tun. I samme skrivelse fremhævede ICCAT, at Belize ikke havde givet alle de nødvendige oplysninger og rapporter, f.eks. om opgave II (stikprøveudtagning med henblik på størrelsesbestemmelse), og at det havde indsendt tabellerne for overholdelse efter den relevante tidsfrist.

(42) I en anden skrivelse sendt i 2011 ([4]), hvor ICCAT udtrykker sin bekymring, blev det igen identificeret, at Belize ikke havde opfyldt sine forpligtelser vedrørende statistikrapporter fuldt ud og effektivt (ICCAT's henstilling 05-09). Endvidere havde Belize ikke fremsendt alle de nødvendige oplysninger og rapporter inden tidsfristen, f.eks. Bigeye-opgave I (statistik vedrørende flåde), rapporten om interne foranstaltninger for fartøjer med en længde på over 20 m og lister over fartøjer.

(43) I en skrivelse sendt i 2012 ([5]), hvor ICCAT udtrykker sin bekymring, blev det identificeret, at Belize ikke havde opfyldt sine forpligtelser i overensstemmelse med henstilling 09-05 fuldt ud og effektivt. Endvidere blev det besluttet, at Belize havde overskredet sin kvote for nordlig hvid tun. Belize blev anmodet om at udarbejde en forvaltningsplan for sit fiskeri efter nordlig hvid tun, herunder en ordning for tilbagebetaling af den overskredne kvote.

(44) Kommissionen analyserede også foreliggende oplysninger fra ICCAT om Belizes overholdelse af ICCAT's regler og rapporteringsforpligtelser. Til dette benyttede Kommissionen ICCAT's oversigtstabeller om overholdelse for 2010 ([6]) samt ICCAT's oversigtstabeller om overholdelse for 2011 ([7]).

([1]) Oplysninger hentet fra http://hdr.undp.org/en/statistics/.
([2]) EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41.
([3]) Skrivelse fra ICCAT af 4. marts 2010, rundskrivelse fra ICCAT nr. 672/04.03.2010.
([4]) Skrivelse fra ICCAT af 18. januar 2011, rundskrivelse fra ICCAT nr. 558/18.01.2011.
([5]) Skrivelse fra ICCAT af 21. februar 2012, rundskrivelse fra ICCAT nr. 658/21.02.2012.
([6]) ICCAT, »Compliance Summary Tables«, dok, nr. COC-308/2010, 10.11.2010.
([7]) ICCAT, »Draft Compliance Summary Tables«, dok. nr. COC-308/2011.

(45) Ifølge de foreliggende oplysninger fremsendte Belize i 2010 navnlig ikke rapporten om interne foranstaltninger for fartøjer med en længde på over 20 m til ICCAT med henvisning til bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger. Endvidere blev data vedrørende BET-opgave I i 2010 (statistik vedrørende flåde) modtaget efter den relevante tidsfrist. Interne aktioner og listen over fartøjer blev fremsendt for sent.

(46) Derudover kom en række elementer frem under missionen til Belize i november 2010. Med hensyn til fartøjsovervågningssystemets driftsmuligheder blev det afsløret, at der i konkrete tilfælde var konstateret problemer med manglende eller afbrudt signal under fiskerikampagner. Fartøjsovervågningssystemet blev brugt på en relativt passiv måde og blev ikke anvendt korrekt til at kontrollere, om fangstaktiviteterne stemte overens med omfanget af fiskerilicenserne. Med hensyn til systemet med godkendte observatører blev der konstateret nogle interessekonfliktsituationer, hvor visse observatører, der verificerede økonomiske operatørers aktiviteter, navnlig landinger uden for Belizes eksklusive økonomiske zone, samtidig optrådte som repræsentanter for de egentlige ejere af fartøjer, der fører Belizes flag.

(47) Oplysninger fra WCPFC ([1]) viser, at Belize blev anmodet om at give yderligere manglende oplysninger om alle tilgængelige driftsmæssige data (logbog) for årene 2009-2011 samt oplyse nummer/type og navn på de fiskerfartøjer, som skulle fiske i WCPFC-konventionsområdet, hvis landets status som samarbejdende ikke-medlem blev fornyet ([2]).

(48) Udkastet til WCPFC's rapport om gennemførelse af overvågningsordningen for 2010 ([3]) viser, at Belize ikke gav fuldstændige oplysninger om fartøjsovervågningssystemet. Der blev anmodet om yderligere oplysninger for at sikre, at fartøjer har automatisk lokaliseringsudstyr på det åbne hav i henhold til WCPFC's regler og opfylder WCPFC's krav til fartøjsovervågningssystemer. Der blev ligeledes anmodet om yderligere oplysninger vedrørende overholdelse af bevarelses- og forvaltningsforanstaltningerne og det automatiske lokaliseringsudstyr, som WCPFC henviser til (bestemmelse 2007-2).

(49) WCPFC anmodede endvidere Belize om yderligere oplysninger vedrørende en række andre punkter. Der blev anmodet om yderligere oplysninger vedrørende det fiskeri, som aktuelt udøves af de fiskerfartøjer, der fisker efter nordatlantisk hvid tun (WCPFC's bestemmelse 2005-3 om nordatlantisk hvid tun) samt fuldstændige oplysninger om antallet af fiskerfartøjer, der fiskede efter stribet marlin i perioden 2000-2004 (WCPFC's bestemmelse 2006-4 om stribet marlin i det sydvestlige Stillehav). Der blev anmodet om yderligere præcisering med hensyn til at flytte fiskeriet til område N af 20S (WCPFC's bestemmelse 2009-3 om sværdfisk i det sydlige Stillehav). Der blev anmodet om yderligere oplysninger om gennemførelsen af finne/vægtforholdet på 5 % (WCPFC's bestemmelse 2009-4 om hajer). Med hensyn til rapportering af fangster og indsatser blev der anmodet om yderligere oplysninger om rapporteringen af antallet af fartøjer i forhold til den årlige grænse (WCPFC's bestemmelse 2005-02 om hvid tun i det sydlige Stillehav). Belize blev identificeret som et land, der ikke opfylder kravene med hensyn til rapportering af fangster af hvid tun i det nordlige Stillehav hvert halve år for kystnært småfiskeri (WCPFC's bestemmelse 2005-03 om hvid tun i det nordlige Stillehav). Der blev stillet krav om yderligere oplysninger med hensyn til rapportering om alle fangster af hvid tun nord for Ækvator og alle fiskeriindsatser rettet mod hvid tun nord for Ækvator hvert år, alt efter redskabstype (WCPFC's bestemmelse 2005-03 om hvid tun i det nordlige Stillehav). Med hensyn til de fysiske og tidsmæssige aftaler og restriktioner for redskaber blev Belize anmodet om yderligere oplysninger om overvågning med hensyn til modvirkningsforanstaltninger (WCPFC's bestemmelse 2007-04 om modvirkningsforanstaltninger for havfugle). Endelig blev der med hensyn til drivgarn krævet yderligere oplysninger fra Belize med hensyn til forbuddet om at anvende drivgarn i stort omfang på det åbne hav i konventionsområdet (WCPFC's bestemmelse 2008-04).

(50) Ifølge oplysningerne fra IOTC's overholdelsesrapport for 2010 ([4]) blev Belize identificeret som et land, der ikke overholder kravene, da det ikke deltog i mødet i det videnskabelige udvalg og ikke havde indsendt sin nationale rapport til det 13. møde i det videnskabelige udvalg.

(51) Endvidere overholdt Belize i 2010 ikke eller kun delvist flere beslutninger vedtaget af IOTC. Navnlig med hensyn til beslutning 09/02 og tidligere beslutninger om begrænsning af fiskerikapaciteten blev otte af de fartøjer, som i 2006 ifølge rapporter fiskede efter tropisk tun, fiskede i 2007 ifølge rapporter også efter hvid tun og sværdfisk (det vil sige kun delvis overholdelse). Dette medførte dobbelttælling. Med hensyn til beslutning 07/02 om IOTC's registrering af fartøjer med tilladelse til at drive fiskeri i IOTC's område levede visse af oplysningerne fra Belize ikke op til IOTC's standarder (delvis overholdelse). Hvad angår beslutning 09/03 om opstilling af en liste over fartøjer, som antages at have udøvet IUU-fiskeri i IOTC-området, udtalte Belize sig ikke om IOTC's anmodning om at afregistrere to fartøjer på IOTC's liste over IUU-fartøjer fra 2010 (delvis overholdelse). Hvad angår beslutning 08/02 om et regionalt observatørprogram til overvågning af omladningsfartøjer til søs,

([1]) Skrivelse fra WCPFC til Belize af 8. oktober 2011.
([2]) Skrivelse fra WCPFC til Belize af 8. oktober 2011.
([3]) WCPFC, »Draft Compliance Monitoring Scheme Report for 2010 — Belize«, WCPFC-TCC7-2011/17-CMR/29.
([4]) IOTC, »Compliance Report for Belize«, 8. møde i overholdelsesudvalget, 2011, CoC13.

foretog Belize to omladninger under det regionale observatørprogram i 2010, men omladningerne til søs stemte delvist overens med IOTC's regionale observatørprogram for overvågning af omladninger til søs. Hvad angår beslutning 01/02 og 05/07 om forvaltningsstandarder og kontrol af fiskerfartøjer gav Belize ingen oplysninger om gennemførelsesniveauet i 2009. Hvad angår beslutning 10/02 samt beslutning 05/05, 09/06 og 10/06 om obligatoriske statistikkrav, gav Belize kun delvise oplysninger om bifangsten af hajer (delvis overholdelse) og gav ingen oplysninger om størrelsesfrekvens, bifangst af havskildpadder og bifangst af havfugle (manglende overholdelse). Hvad angår beslutning 01/06 og 03/03 om IOTC's program om statistikdokumenter om storøjet tun, rapporterede Belize ikke sin vurdering af eksportdata i forhold til importdata til IOTC (delvis overholdelse).

(52) Endvidere overholdt Belize ifølge IOTC's overholdelsesrapport for 2011 ([1]) fortsat ikke eller kun delvist kravene i 2011 med hensyn til flere beslutninger vedtaget af IOTC. Hvad angår beslutning 07/02 om listen over godkendte fartøjer med en længde overalt på 24 m eller derover, manglede der visse obligatoriske oplysninger, og der blev ikke givet oplysninger om havne (delvis overholdelse). Hvad angår IOTC's beslutning 06/03 om vedtagelse af fartøjsovervågningssystemer for alle fartøjer med en længde overalt på over 15 m, blev der ikke givet nogen oplysninger om tekniske fejl (delvis overholdelse). Hvad angår de obligatoriske statistikkrav og IOTC's beslutning 10/02, levede fangst- og indsatsdata ikke op til IOTC's standard. Der blev fremsendt data for de enkelte fartøjers aktiviteter i stedet for samlede oplysninger (delvis overholdelse). Data om størrelsesfrekvens levede heller ikke op til IOTC's standard. Igen blev der fremsendt data for de enkelte fartøjers aktiviteter i stedet for samlede oplysninger (delvis overholdelse). Hvad angår gennemførelse af modvirkningsforanstaltninger og bifangst af ikke-IOTC-arter, overholdt Belize kun delvist IOTC's beslutning 05/05 om fremsendelse af data om hajer. Hvad angår observatører, IOTC's beslutning 11/04 om den regionale observatørordning og de obligatoriske 5 % til søs for fartøjer med en længde på over 24 m, havde Belize tidligere oplyst, at landet havde observatører, som skulle udsendes på fartøjerne. Ifølge den aktuelle plan skal programmet imidlertid først begynde i 2013. Belize overholder dermed ikke IOTC's krav. Hvad angår observatører, overholder Belize endvidere ikke IOTC's beslutning 11/04 om rapporteringsforpligtelsen for observatører. Hvad angår programmet om statistikdokumenter, overholder Belize ikke IOTC's beslutning 01/06, da der ikke er givet oplysninger om årsrapporten.

(53) Med hensyn til NEAFC var Belize samarbejdende ikke-medlem af NEAFC indtil slutningen af 2011. På grund af den manglende overholdelse af NEAFC's regler er landets status som samarbejdende ikke-medlem imidlertid ikke blevet fornyet af NEAFC for 2012. Navnlig rapporteringsforpligtelserne er ikke blevet overholdt. Derudover har der været problemer med hensyn til overholdelse af kravene til fartøjsovervågningssystemer. Der er ligeledes observeret problemer med inspektionssystemer. EU's inspektører fik ikke de nødvendige oplysninger, herunder data om fartøjsovervågningssystemer og omladningsrapporter. Dette havde en negativ indvirkning på inspektionsordningen for NEAFC-området. Som følge af de konstaterede problemer blev Belizes ansøgning om fornyelse afvist i en afstemning på det 30. årlige møde i NEAFC ([2]).

(54) Belizes manglende fremsendelse til ICCAT af de oplysninger, som er nævnt i betragtning 41-45, viser, at Belize ikke har opfyldt sine forpligtelser som flagstat i henhold til UNCLOS og UNFSA.

(55) De mangler, som blev afsløret under Kommissionens mission i november 2010, og som der henvises til i betragtning 46, dokumenterer endvidere, at Belize ikke har opfyldt sine forpligtelser som flagstat i henhold til UNFSA.

(56) De manglende rettidige oplysninger om bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, statistikker, lister over fartøjer og overholdelsestabeller underminerer Belizes evne til at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 117 og 118 i UNCLOS, hvori det fastsættes, at staterne har pligt til over for deres statsborgere at træffe foranstaltninger til bevarelse af det åbne havs levende ressourcer og til at samarbejde med hinanden om bevarelse og forvaltning af de levende ressourcer i det åbne hav.

(57) Elementerne i afgørelsens del 3.3 viser, at Belize ikke opfylder kravene i artikel 18, stk. 3, i UNFSA.

(58) Da Belize ikke har fremsendt oplysninger om omladninger til ICCAT, har landet overtrådt artikel 18, stk. 3, litra a), i UNFSA, hvorefter de stater, hvis fartøjer driver fiskeri på det åbne hav, skal træffe kontrolforanstaltninger for at sikre, at de pågældende fartøjer overholder de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers regler.

([1]) IOTC, »Compliance Report for Belize«, 9. møde i overholdelsesudvalget, 2012, COC09-02.

([2]) Rapport fra det 30. årlige møde i Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav, 7.-11. november 2011, bind 1.

(59) Belize overholder ikke kravene i artikel 18, stk. 3, litra e), i UNFSA om registrering og rettidig rapportering, da landet ikke har sendt ICCAT oplysninger om årsrapporter, opgave I (flådekendetegn), opgave II (data om stikprøveudtagning med henblik på størrelsesbestemmelse), interne aktionsrapporter for fartøjer med en længde på over 20 m, overholdelsestabeller og lister over fartøjer.

(60) Belize opfylder ikke betingelserne i artikel 18, stk. 3, litra g), i UNFSA med hensyn til de oplysninger, som blev indsamlet under Kommissionens mission i november 2010 om Belizes myndigheders kontrol- og overvågningskapacitet.

(61) Endvidere tyder oplysninger fra WCPFC og IOTC som forklaret i betragtning 47-52 på, at Belize ikke opfylder sine forpligtelser i henhold til artikel 117 i UNCLOS og artikel 18 i UNFSA med hensyn til forvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger.

(62) Derudover overholder Belize ikke artikel 18, stk. 3, litra f), i UNFSA på grund af de mangler, som NEAFC har identificeret, og som medførte, at Belize ikke genvandt sin status som samarbejdende ikke-medlem i 2012, navnlig den manglende rapportering til NEAFC samt de observerede mangler i observatørordningen, herunder data om fartøjsovervågningssystemet og omladninger til søs.

(63) Endvidere afslørede missionen i november 2010, at Belize fører et internationalt søfartsregister med ansvar for registrering af fartøjer, som ikke sikrer, at fartøjer, der fører Belizes flag, har en reel tilknytning til landet. En sådan mangel på reel tilknytning mellem staten og de fartøjer, der er registreret i dets register, er i strid med betingelserne vedrørende skibes nationalitet i artikel 91 i UNCLOS. Denne konklusion bekræftes endvidere af Det Internationale Transportarbejderforbund (ITF), som mener, at Belize er et bekvemmelighedsflag ([1]).

(64) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af de faktiske elementer, som Kommissionen har indsamlet, samt alle landets udtalelser, kunne det i henhold til artikel 31, stk. 3 og 6, i IUU-forordningen fastslås, at Belize ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser med hensyn til internationale regler, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

([1]) Oplysninger hentet fra: http://www.itfglobal.org/flags-convenience/flags-convenien-183.cfm

3.4. **Specifikke begrænsninger i udviklingslande**

(65) Det bør erindres, at Belize i henhold til De Forenede Nationers indeks over menneskelig udvikling ([2]) anses for et land med et højt niveau af menneskelig udvikling (nr. 93 ud af 187 lande). Det bør ligeledes erindres, at Belize i henhold til forordning (EF) nr. 1905/2006 er opført under mellemindkomstlande i den nederste halvdel.

(66) Under hensyntagen til denne placering kan Belize ikke anses som et land med særlige begrænsninger som en direkte følge af dets udviklingsniveau. Der fandtes ingen beviser, der kunne underbygge, at Belizes manglende opfyldelse af sine folkeretlige forpligtelser skyldes manglende udvikling. Tilsvarende findes der ingen konkrete beviser, der knytter de afslørede mangler med hensyn til kontrol og overvågning af fiskeriaktiviteter sammen med manglende kapacitet og infrastruktur.

(67) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af alle de faktiske elementer, som Kommissionen har indsamlet, samt alle landets udtalelser kunne det i henhold til artikel 31, stk. 7, i IUU-forordningen konstateres, at Belizes udviklingsstatus og overordnede præstation med hensyn til fiskeri ikke er påvirket af dets udviklingsniveau.

4. PROCEDURE VEDRØRENDE KONGERIGET CAMBODJA

(68) Fra den 18. til den 20. oktober 2011 gennemførte Kommissionen en mission til Kongeriget Cambodja (Cambodja) i forbindelse med det administrative samarbejde i artikel 20, stk. 4, i IUU-forordningen.

(69) Formålet med missionen var at kontrollere oplysninger om Cambodjas ordninger vedrørende gennemførelse, kontrol og håndhævelse af love, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsbestemmelser, som landets fiskerfartøjer skal overholde, samt Cambodjas foranstaltninger med hensyn til at gennemføre landets forpligtelser til at bekæmpe IUU-fiskeri.

(70) Cambodja accepterede at sende Kommissionen en handlingsplan om de drøftede spørgsmål sammen med en fuldstændig liste over fiskerfartøjer, herunder køleskibe og transportfartøjer. Cambodja sendte ikke noget svar eller nogen opfølgningsskrivelse til Kommissionen efter missionen.

([2]) Oplysninger hentet fra http://hdr.undp.org/en/statistics/.

(71) Cambodja underskrev eller ratificerede ikke nogen internationale aftaler om fiskeri, herunder UNCLOS, UNFSA og FAO's adfærdskodeks, men det har ratificeret Genèvekonventionen om det åbne hav fra 1958 ([1]) og tiltrådt konventionen om det ydre territorialfarvand og den tilstødende zone fra 1958 ([2]), ligesom det har accepteret den regionale handlingsplan om fremme af ansvarligt fiskeri, herunder bekæmpelse af IUU-fiskeri i Asien-Stillehavsområdets fiskerikomité (APFIC) (APFIC's regionale handlingsplan) ([3]), samt regionale retningslinjer for ansvarligt fiskeri i Sydøstasien (regionale retningslinjer for Sydøstasien ([4]) udstedt af det sydøstasiatiske fiskeriudviklingscenter (SEAFDEC) ([5]). APFIC, som Cambodja er medlem af, er et rådgivende organ, som arbejder på at forbedre spørgsmål vedrørende forståelsen af, opmærksomheden omkring og samarbejdet inden for fiskeri i Asien-Stillehavsområdet. SEAFDEC, som Cambodja er medlem af, er et rådgivende organ, som fremmer bæredygtig udvikling inden for fiskeri.

(72) For at vurdere om Cambodja overholder sine internationale forpligtelser som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat fandt Kommissionen det hensigtsmæssigt at anvende UNCLOS som den primære internationale lovtekst, nemlig artikel 91, 94, 117 og 118, som indeholder staternes forpligtelser og er oprettet af de relevante regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, sammen med APFIC's og SEAFDEC's rammer, som er anført i betragtning 71. Bestemmelserne i UNCLOS om navigering på det åbne hav (artikel 86-115 i UNCLOS) er anerkendt som folkeretlig sædvaneret. Disse bestemmelser kodificerer eksisterende regler om folkeretlig sædvaneret og gentager næste ordret ordlyden i konventionen om det åbne hav og konventionen om det ydre territorialfarvand og den tilstødende zone, som Cambodja henholdsvis har ratificeret og tiltrådt. Det er således uvæsentligt, om Cambodja rent faktisk har ratificeret UNCLOS. Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige til sin undersøgelse.

(73) Kommissionen benyttede oplysninger fra tilgængelige data offentliggjort af de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, navnlig ICCAT, Kommissionen for Bevarelse af de Levende Ressourcer i Atlanterhavet (CCAMLR), WCPFC, NEAFC, NAFO og SEAFO, enten i form af overholdelsesrapporter eller i form af lister over IUU-fartøjer samt offentligt tilgængelige oplysninger fra NMFS-rapporten.

([1]) Oplysninger hentet fra: http://untreaty.un.org/ilc/texts/instruments/english/conventions/8_1_1958_high_seas.pdf.
([2]) Oplysninger hentet fra: http://untreaty.un.org/ilc/texts/instruments/english/conventions/8_1_1958_territorial_sea.pdf.
([3]) Oplysninger hentet fra http://www.apfic.org/, RAP-publikation 2007/18.
([4]) Oplysninger hentet fra http://www.seafdec.org/.
([5]) Oplysninger hentet fra http://www.seafdec.org/.

5. MULIGHEDEN AF, AT CAMBODJA KAN IDENTIFICERES SOM IKKE-SAMARBEJDENDE TREDJELAND

(74) I overensstemmelse med artikel 31, stk. 3, i IUU-forordningen analyserede Kommissionen Cambodjas forpligtelser som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat. Med henblik på denne undersøgelse tog Kommissionen højde for parametrene i artikel 31, stk. 4-7, i IUU-forordningen.

5.1. **Gentagne tilfælde af IUU-fartøjer og IUU-handelsstrømme (artikel 31, stk. 4, litra a), i IUU-forordningen)**

(75) Kommissionen konstaterede på grundlag af oplysninger fra de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers lister over IUU-fartøjer flere tilfælde af IUU-aktiviteter hos fartøjer, der fører Cambodjas flag ([6]), eller som har en fiskerilicens fra Cambodja. Fiskerfartøjet Draco-1 (nuværende navn: Xiong Nu Baru 33) blev set fiske ulovligt i CCAMLR's område i januar 2010 ([7]) og i april 2010 ([8]), mens det førte Cambodjas flag. Derudover blev fiskerfartøjet Trosky (nuværende navn: Yangzi Hua 44) set fiske ulovligt i CCAMLR's område i april 2010 ([9]), mens det førte Cambodjas flag.

(76) Endvidere har Kommissionen inden for rammerne af det udførte arbejde med hensyn til formodede IUU-fiskeriaktiviteter gennem Unionens fangstattester indsamlet faktiske beviser for et fartøj fra Cambodjas gentagne overtrædelser af ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der betyder, at de klassificeres som IUU-fiskeriaktiviteter. Disse overtrædelser vedrørte et transportfartøj, som modtog fisk til søs fra notfartøjer. Ifølge ICCAT's henstilling 06-11 må notfartøjer ikke omlade tunarter til søs inden for ICCAT's område. Endvidere var transportfartøjet fra Cambodja ikke registreret i ICCAT's register over fangstfartøjer, som har ret til at operere inden for ICCAT's område i henhold til afsnit 3 i ICCAT's henstilling 06-11.

(77) I denne henseende bør det erindres, at flagstaten i henhold til artikel 94, stk. 2, litra b), i UNCLOS udøver jurisdiktion i henhold til sit interne retssystem over ethvert skib, som fører dens flag, og over dets kaptajn, officerer og besætning. Dette grundlæggende princip styrkes af punkt 7.1 i APFIC's regionale handlingsplan og punkt 8.2.2 i de regionale retningslinjer for Sydøstasien. Kommissionen mener, at forekomsten af IUU-fartøjer på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers liste over fartøjer, der førte Cambodjas flag, efter de blev opført på disse lister, samt opdagelserne af IUU-aktiviteter udøvet af dets fartøjer i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, med al tydelighed viser, at Cambodja ikke har opfyldt sit folkeretlige ansvar som

([6]) Se del B i bilaget til forordning (EU) nr. 468/2010/.
([7]) CCAMLR-dokument COM CIRC 10/11 af 2. februar 2010.
([8]) CCAMLR-dokument COM CIRC 10/45 af 20. april 2010.
([9]) CCAMLR-dokument COM CIRC 10/45 af 20. april 2010.

flagstat. Ved at have et antal IUU-fartøjer har Cambodja ikke været i stand til at opfylde sit ansvar effektivt, overholde de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger og sikre, at dets fartøjer ikke deltager i aktiviteter, der underminerer effektiviteten af sådanne foranstaltninger.

(78) Det bemærkes, at flagstaten har pligt til over for sine statsborgere at træffe eller samarbejde med andre stater om at træffe foranstaltninger til bevarelse af de levende ressourcer i det åbne hav. Dette grundlæggende princip styrkes af punkt 3.1 og 4.1 i APFIC's regionale handlingsplan og punkt 8.1.4 i de regionale retningslinjer for Sydøstasien. I overensstemmelse med artikel 94 i UNCLOS og læst sammen med punkt 7.1 i APFIC's regionale handlingsplan og 8.2.7 i de regionale retningslinjer for Sydøstasien skal en flagstat sikre, at fartøjer, der fører dens flag, overholder de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers bevarelses- og forvaltningsregler.

(79) Forekomsten af IUU-fartøjer på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers lister over fartøjer, der førte Cambodjas flag, efter de blev opført på disse lister, viser også Cambodjas manglende evne til at følge FAO's internationale handlingsplan, der skal forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri. I punkt 34 i denne handlingsplan anbefales det, at staterne sikrer, at de fiskerfartøjer, som har ret til at føre deres flag, ikke udøver eller støtter IUU-fiskeri. Dette princip fremgår ligeledes af punkt 7.1 i APFIC's regionale handlingsplan.

(80) Derudover er det relevant at bemærke, at Cambodja blev nævnt i NMFS-rapporten. Ifølge NMFS-rapporten udøvede flere fartøjer, der førte Cambodjas flag, fiskeriaktiviteter i strid med CCAMLR's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger ([1]). I NMFS-rapporten identificeres Cambodja ikke som et land med fartøjer, der udøver IUU-fiskeriaktiviteter, da der blev truffet visse foranstaltninger (afregistrering) for at håndtere de ulovlige fiskeriaktiviteter, som blev udøvet af fartøjer, der førte Cambodjas flag. I NMFS-rapporten udtrykkes der imidlertid bekymring om, at IUU-fiskeriaktiviteter håndteres ved at afregistrere fartøjer i stedet for at anvende andre sanktioner, og Cambodja blev således identificeret som et land »af interesse« af de amerikanske myndigheder.

(81) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af alle de faktiske elementer, som Kommissionen har indsamlet, samt alle udtalelserne fra landet, kunne det i henhold til artikel 31, stk. 3 og stk. 4, litra a), i IUU-forordningen fastslås, at Cambodja ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser som flagstat med hensyn til IUU-fartøjer og IUU-fiskeri udøvet eller støttet af fiskerfartøjer, der fører dets flag, eller af dets statsborgere, og ikke har truffet passende foranstaltninger til at afværge dokumenteret og gentaget IUU-fiskeri udøvet af fartøjer, der har ført dets flag.

([1]) NMFS-rapporten, s. 101-102.

5.2. Manglende samarbejde og håndhævelse (artikel 31, stk. 5, litra b), c) og d), i IUU-forordningen)

(82) Kommissionen analyserede, om Cambodja har truffet effektive håndhævelsesforanstaltninger over for de aktører, der er ansvarlige for IUU-fiskeri, og om der er idømt tilstrækkeligt hårde sanktioner, så overtræderne mister den økonomiske gevinst fra IUU-fiskeri.

(83) Foreliggende bevismateriale bekræfter, at Cambodja ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser med hensyn til effektive håndhævelsesforanstaltninger. I denne henseende bør det erindres, at de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer på deres lister over IUU-fartøjer registrerer fartøjer, der førte Cambodjas flag, efter de blev opført på disse lister eller på det tidspunkt, hvor de blev opført. Forekomsten af sådanne IUU-fartøjer viser, at Cambodja ikke var i stand til at opfylde sit ansvar over for de af dets fartøjer, der fisker i det åbne hav som anført i artikel 94 i UNCLOS læst sammen med punkt 7.1 i APFIC's regionale handlingsplan og punkt 8.2.7 i de regionale retningslinjer for Sydøstasien.

(84) Endvidere afslørede missionen i betragtning 68 med hensyn til overholdelse og håndhævelse, at Cambodja ikke har nogen specifik lovgivning til håndtering af IUU-fiskeriaktiviteter. Den eneste foranstaltning, der træffes, er afregistrering af fiskerfartøjer. Ikke desto mindre omfatter sådanne foranstaltninger ikke, at der gennemføres undersøgelser af fartøjers ulovlige fiskeriaktiviteter, eller at der idømmes sanktioner for konstaterede overtrædelser. Afregistrering af fiskerfartøjer sikrer ikke, at overtræderne idømmes sanktioner for deres handlinger og fratages fordelene fra deres handlinger. Dette er endnu vigtigere i Cambodjas tilfælde, der som forklaret i betragtning 96 fører et internationalt skibsregister med ansvar for registrering af fartøjer, som ligger uden for Cambodja, og som ikke sikrer, at fartøjer, der fører Cambodjas flag, har en reel tilknytning til landet. Den simple administrative beslutning om at fjerne fiskerfartøjer fra registret uden at sikre, at der er mulighed for at idømme andre straffe, har ingen afskrækkende virkning. En sådan handling sikrer heller ikke flagstatskontrol med fiskerfartøjerne som krævet i henhold til artikel 94 i UNCLOS. Derudover stemmer Cambodjas overholdelse og håndhævelse ikke overens med punkt 18 i FAO's internationale handlingsplan, som fastlægger, at de enkelte stater i lyset af bestemmelserne i UNCLOS bør træffe foranstaltninger eller samarbejde om at sikre, at statsborgere i deres jurisdiktion ikke støtter eller udøver IUU-fiskeri. Cambodjas præstation i denne henseende stemmer endvidere ikke overens med punkt 21 i FAO's

internationale handlingsplan, hvor staterne rådes til at sikre, at sanktionerne for fartøjers og så vidt muligt statsborgere under deres jurisdiktions IUU-fiskeri er af en sådan strenghed, at de forebygger, afværger og standser IUU-fiskeri og fratager de skyldige de fordele, de har opnået ved sådant fiskeri. Dette princip er gentaget i punkt 8.2.7 i de regionale retningslinjer for Sydøstasien.

(85) Med hensyn til det pågældende IUU-fiskeris baggrund, art, omstændigheder, omfang og grovhed har Kommissionen taget højde for de gentagne og tilbagevendende IUU-fiskeriaktiviteter, som fartøjer, der fører Cambodjas flag, har udøvet frem til 2012.

(86) Med hensyn til Cambodjas myndigheders eksisterende kapacitet bør det bemærkes, at Cambodja ifølge De Forenede Nationers indeks over menneskelig udvikling [1] anses for et land med et mellemhøjt niveau af menneskelig udvikling (nr. 139 ud af 187 lande). På den anden side er Cambodja opført på listen i bilag II til forordning (EF) nr. 1905/2006 i kategorien mindst udviklede lande. I denne henseende kan de kompetente myndigheders finansielle og administrative kapacitetsbegrænsninger anses som en underminerende faktor for Cambodjas evne til at opfylde sine samarbejds- og håndhævelsesforpligtelser. Ikke desto mindre mindes der om, at mangler i forbindelse med samarbejde og håndhævelse i højere grad hænger sammen med, at der ikke findes en tilstrækkelig rammelovgivning, der giver mulighed for at følge op på foranstaltninger, end med de kompetente myndigheders eksisterende kapacitet.

(87) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af de faktiske elementer, som Kommissionen har indsamlet, samt alle landets udtalelser, kunne det i henhold til artikel 31, stk. 3 og stk. 5, litra b), c) og d), i IUU-forordningen fastslås, at Cambodja ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser som flagstat med hensyn til samarbejds- og håndhævelsesforanstaltninger.

5.3. **Manglende gennemførelse af internationale regler (artikel 31, stk. 6, i IUU-forordningen)**

(88) Cambodja underskrev eller ratificerede ikke nogen internationale aftaler, der specifikt vedrørte fiskeri. Cambodja har ratificeret Genève-konventionen om det åbne hav fra 1958 og tiltrådt konventionen om det ydre territorialfarvand og den tilstødende zone fra 1958. Cambodja er medlem af to rådgivende organer, nemlig SEAFDEC, som landet accepterede de regionale retningslinjer for Sydøstasien for, og APFIC, som det accepterede APFIC's regionale handlingsplan for.

(89) Det følger ikke af Kommissionens mission til Cambodja, at Cambodja har taget skridt til at gennemføre APFIC's regionale handlingsplan eller henstillingerne i de regionale retningslinjer for Sydøstasien.

(90) Kommissionen analyserede de oplysninger, som den fandt var relevante, fra tilgængelige data offentliggjort af de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, navnlig ICCAT og CCAMLR.

(91) Der mindes om, at Cambodja har en lang historie med identifikationsskrivelser udstedt af ICCAT. Den første af disse skrivelser blev udstedt til Cambodja i 2006. Den seneste identifikationsskrivelse udstedt af ICCAT til Cambodja er fra 2011 [2]. I denne skrivelse udtrykkes der fortsat bekymring om mulige IUU-aktiviteter fra fiskerfartøjer, der fører Cambodjas flag. Cambodja svarede ikke på den yderligere anmodning om oplysninger i ICCAT's identifikationsskrivelser af 16. december 2009, 4. oktober 2010 og 18. januar 2011. Da Cambodja ikke havde sendt et svar med de yderligere oplysninger, som der blev anmodet om, besluttede ICCAT at fastholde Cambodjas identifikation i 2012. Derudover udtrykte ICCAT stor bekymring om cambodjanske notfartøjers mulige omladningsaktiviteter i Guineabugten.

(92) På det årlige møde i ICCAT i 2012 anmodede ICCAT Cambodja om detaljerede oplysninger vedrørende de påståede omladninger i Guineabugten, eventuelle reaktionsforanstaltninger fra Cambodjas side, Cambodjas kontrol- og overvågningsforanstaltninger samt Cambodjas procedure og regler for registrering af fartøjer med henblik på at gennemgå situationen i Cambodja.

(93) Cambodjas manglende fremsendelse til ICCAT af de oplysninger, som er anført i betragtning 91 og 92, viser, at Cambodja ikke har opfyldt nogen af de forpligtelser som flagstat, som vedrører forvaltnings- og bevarelsesforanstaltningerne i henhold til UNCLOS. Cambodjas præstation stemmer heller ikke overens med henstillingerne i APFIC's regionale handlingsplan (punkt 7.1) og de regionale retningslinjer for Sydøstasien (punkt 8.2.7).

[1] Oplysninger hentet fra http://hdr.undp.org/en/statistics/.

[2] Rapport fra det 22. regelmæssige møde i ICCAT, Istanbul, Tyrkiet – 11.-19. november 2011, s. 323.

(94) Derudover rapporterede CCAMLR i løbet af 2010 om flere observationer af fartøjer, der førte Cambodjas flag. Disse observationer er dokumenteret i CCAMLR's rundskrivelser, der udsendes til medlemmerne [1], nemlig COMM CIRC 10/11 om observationer af Typhoon-1 og Draco I, som er opført på listen over IUU-fartøjer (Sightings of IUU-listed vessels), og 10/45 om observationer af Draco I og Trosky, som er opført på listen over IUU-fartøjer.

(95) Ved at handle på den måde, som er beskrevet i ovennævnte betragtning, undlod Cambodja at bevise, at det opfylder betingelserne i artikel 94, stk. 2, litra b), i UNCLOS, hvori det fastsættes, at en flagstat skal udøve jurisdiktion i henhold til sit interne retssystem over ethvert skib, som fører dens flag, og over dets kaptajn, officerer og besætning. Afregistrering af fiskerfartøjer er ikke i sig selv en tilstrækkelig foranstaltning for en flagstat, eftersom denne foranstaltning ikke håndterer IUU-aktiviteten, ikke sikrer, at IUU-fiskeriaktiviteter straffes med administrative og/eller strafferetlige sanktioner fastsat ved lov, og giver fiskerfartøjet frie hænder til at fortsætte med at fiske i strid med internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

(96) Endvidere afslørede missionen i betragtning 68, at Cambodja fører et internationalt skibsregister med ansvar for registrering af fartøjer, som ligger uden for Cambodja, og som ikke sikrer, at fartøjer, der fører Cambodjas flag, har en reel tilknytning til landet. En sådan mangel på reel tilknytning mellem staten og de fartøjer, der er registreret i dets register, er i strid med betingelserne vedrørende skibes nationalitet i artikel 91 i UNCLOS. Denne konklusion bekræftes endvidere af ITF, som mener, at Cambodja er et bekvemmelighedsflag [2].

(97) Endelig bør det bemærkes, at Cambodja i strid med henstillingerne i punkt 25, 26 og 27 i FAO's internationale handlingsplan ikke har udviklet en national handlingsplan mod IUU-fiskeri.

(98) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af de faktiske elementer, som Kommissionen har indsamlet, samt alle landets udtalelser, kunne det i henhold til artikel 31, stk. 3 og 6, i IUU-forordningen fastslås, at Cambodja ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser med hensyn til internationale regler, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

[1] Relevante oplysninger hentet fra CCAMLR's websted http://www.ccamlr.org/.

[2] Oplysninger hentet fra http://www.itfglobal.org/index.cfm.

5.4. **Specifikke begrænsninger i udviklingslande**

(99) Det bør erindres, at Cambodja i henhold til De Forenede Nationers indeks over menneskelig udvikling [3] anses for et land med et mellemhøjt niveau af menneskelig udvikling (nr. 139 ud af 187 lande). På den anden side er Cambodja opført på listen i bilag II til forordning (EF) nr. 1905/2006 i kategorien mindst udviklede lande. Under hensyntagen til Cambodjas placering analyserede Kommissionen, om de oplysninger, den havde indsamlet, kunne hænge sammen med landets specifikke begrænsninger som udviklingsland.

(100) Selv om der kan være specifikke kapacitetsmæssige begrænsninger med hensyn til kontrol og overvågning, kan Cambodjas specifikke begrænsninger som følge af dets udviklingsniveau ikke berettige, at den nationale rammelovgivning ikke indeholder specifikke bestemmelser, der henviser til internationale instrumenter til at bekæmpe, afværge og standse IUU-fiskeriaktiviteter. Disse begrænsninger kan endvidere ikke berettige, at Cambodja ikke har oprettet et sanktionssystem for overtrædelser af internationale forvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger med hensyn til fiskeriaktiviteter på det åbne hav.

(101) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af alle de faktiske elementer, som Kommissionen har indsamlet, samt alle landets udtalelser kunne det i henhold til artikel 31, stk. 7, i IUU-forordningen konstateres, at Cambodjas udviklingsstatus kan være påvirket af dets udviklingsniveau. Under hensyntagen til arten af Cambodjas fastslåede mangler kan landets udviklingsniveau imidlertid ikke undskylde eller på anden måde begrunde Cambodjas overordnede præstation som flagstat med hensyn til fiskeri og dens utilstrækkelige foranstaltninger til at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri.

6. PROCEDURE VEDRØRENDE REPUBLIKKEN FIJI

(102) Meddelelsen om Republikken Fiji (Fiji) som flagstat blev godkendt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 20 i IUU-forordningen pr. 1. januar 2010.

(103) Fra den 16. til den 20. januar 2012 gennemførte Kommissionen med støtte fra EFCA en mission til Fiji i forbindelse med det administrative samarbejde, der er fastlagt i artikel 20, stk. 4, i IUU-forordningen.

[3] Oplysninger hentet fra http://hdr.undp.org/en/statistics/.

(104) Formålet med missionen var at verificere oplysninger om Fijis ordninger for gennemførelse, kontrol og håndhævelse af love, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som landets fiskerfartøjer skal overholde, foranstaltninger truffet af Fiji med henblik på at gennemføre landets forpligtelse til at bekæmpe IUU-fiskeri og opfylde kravene samt nogle punkter vedrørende gennemførelsen af Unionens ordning for fangstattester.

(105) Den endelige missionsrapport blev sendt til Fiji den 9. februar 2012.

(106) Fijis bemærkninger til den endelige missionsrapport blev modtaget den 8. marts 2012.

(107) Fiji er medlem af WCPFC. Fiji har ratificeret UNCLOS og UNFSA.

(108) For at vurdere, om Fiji opfylder sine internationale forpligtelser som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat, som er fastsat i de internationale aftaler, der er nævnt i betragtning 107 og fastlagt af de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, der er nævnt i betragtning 107, søgte og analyserede Kommissionen alle de oplysninger, den anså for at være nødvendige med henblik herpå.

(109) Kommissionen benyttede oplysninger fra tilgængelige data offentliggjort af WCPFC.

7. MULIGHEDEN AF, AT FIJI KAN IDENTIFICERES SOM IKKE-SAMARBEJDENDE TREDJELAND

(110) I overensstemmelse med artikel 31, stk. 3, i IUU-forordningen analyserede Kommissionen Fijis forpligtelser som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat. Med henblik på denne undersøgelse tog Kommissionen højde for parametrene i artikel 31, stk. 4-7, i IUU-forordningen.

7.1. **Gentagne tilfælde af IUU-fartøjer og IUU-handelsstrømme (artikel 31, stk. 4, litra a), i IUU-forordningen)**

(111) Med hensyn til IUU-fartøjer, der fører Fijis flag, bemærkes det, at der på grundlag af oplysningerne fra de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers lister over fartøjer ikke findes sådanne fartøjer på de foreløbige eller endelige IUU-lister, og der findes ingen dokumentation for tidligere tilfælde af IUU-fartøjer, der fører Fijis flag, som gør det muligt for Kommissionen at analysere Fijis præstation med hensyn til tilbagevendende fiskeriaktiviteter.

(112) I mangel af oplysninger og bevismateriale som forklaret i ovennævnte betragtning konkluderes det i henhold til artikel 31, stk. 3 og stk. 4, litra a), at det ikke er nødvendigt at evaluere, om Fijis foranstaltninger til at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri opfylder landets folkeretlige forpligtelser som flagstat med hensyn til IUU-fartøjer og IUU-fiskeri udøvet eller støttet af fiskerfartøjer, der fører dets flag, eller af dets statsborgere.

7.2. **Manglende samarbejde og håndhævelse (artikel 31, stk. 5, litra b) og d), i IUU-forordningen)**

(113) Kommissionen analyserede, om Fiji har truffet effektive håndhævelsesforanstaltninger over for de aktører, der er ansvarlige for IUU-fiskeri, og om der er idømt tilstrækkeligt hårde sanktioner, så overtræderne mister den økonomiske gevinst fra IUU-fiskeri.

(114) Foreliggende bevismateriale bekræfter, at Fiji ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser med hensyn til effektive håndhævelsesforanstaltninger. Under den mission, der er anført i betragtning 103, afslørede Kommissionen, at Fijis nationale lovgivning (lov om havområder (»Marine Spaces Act«) og lov om fiskeri (»Fisheries Act«)) ikke indeholder specifikke foranstaltninger vedrørende forvaltning og kontrol af fiskerfartøjer, der fører Fijis flag i farvande uden for Fijis jurisdiktion.

(115) Under den mission, som er anført i betragtning 103, afslørede Kommissionen, at Fijis retssystem ikke omfatter specifikke regler og foranstaltninger, der specifikt håndterer overtrædelser af IUU-fiskeri begået på det åbne hav og forebygger, afværger og standser IUU-fiskeriaktiviteter. Det er ligeledes klart, at der ikke findes nogen foranstaltninger i Fijis lovgivning, der sanktionerer ikke blot fartøjer, der fører Fijis flag, men også statsborgere i Fiji, som er involveret i IUU-fiskeriaktiviteter i farvandene uden for Fijis jurisdiktion.

(116) Manglen på specifikke lovbestemmelser om IUU-fiskeriovertrædelser begået på det åbne hav viser tydeligt, at Fiji ikke opfylder betingelserne i artikel 94, stk. 2, litra b), i UNCLOS, hvori det fastsættes, at en flagstat skal udøve jurisdiktion i henhold til sit interne retssystem over ethvert skib, som fører dens flag, og over dets kaptajn, officerer og besætning. Endvidere viser manglen på specifikke lovregler, der håndterer IUU-fiskeriovertrædelser begået på det åbne hav, at Fiji ikke er i stand til at opfylde sit ansvar i forhold til de af dets fartøjer, der driver fiskeri på det åbne hav som fastsat i artikel 18, stk. 1, i UNFSA. Derudover er den manglende rammelovgivning om håndhævelse og kontrol af fiskerfartøjers operationer i strid med artikel 217 i UNCLOS, hvori det kræves, at flagstater skal træffe særlige håndhævelsesforanstaltninger for at sikre overholdelse af internationale regler, undersøgelse af den påståede overtrædelse og tilstrækkelige sanktioner for overtrædelse.

(117) Derudover har Fiji ikke vist, at landet overholder henstillingerne i punkt 18 i FAO's internationale handlingsplan, som fastlægger, at de enkelte stater i lyset af bestemmelserne i UNCLOS bør træffe foranstaltninger eller samarbejde om at sikre, at statsborgere i deres jurisdiktion ikke støtter eller udøver IUU-fiskeri. Endvidere har Fiji ikke påvist, at det samarbejder og koordinerer aktiviteter med andre stater for at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri på den måde, som er anført i punkt 28 i FAO's internationale handlingsplan.

(118) Under hensyntagen til den situation, som er forklaret i betragtning 113-117, konkluderes det, at sanktionerne for IUU-overtrædelser i Fijis lovgivning ikke stemmer overens med artikel 19, stk. 2, i UNFSA, hvori det fastsættes, at sanktionerne for overtrædelser skal være af en sådan strenghed, at de effektivt sikrer overholdelse, modvirker overtrædelser, uanset hvor de finder sted, og fratager de skyldige de fordele, de har opnået ved deres ulovlige aktiviteter. Endvidere har Fiji med hensyn til effektive håndhævelsesforanstaltninger ikke opfyldt henstillingerne i punkt 21 i FAO's internationale handlingsplan, hvor staterne rådes til at sikre, at sanktionerne for fartøjers og i videst muligt omfang statsborgere under deres jurisdiktions IUU-fiskeri er af en sådan strenghed, at de forebygger, afværger og standser IUU-fiskeri og fratager de skyldige de fordele, de har opnået ved sådant fiskeri.

(119) I denne henseende bør det ligeledes erindres, at FAO i 2007 hjalp Fiji med at udarbejde landets nationale handlingsplan for at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri (national IUU-handlingsplan) og allerede på det kraftigste havde opfordret Fiji til at konsolidere og opdatere sin fiskeriforvaltningslovgivning og styrke sine håndhævelsesmekanismer for at sikre, at bevarelses- og forvaltningsforanstaltningerne overholdes ([1]). Trods FAO's anmodning og Fijis indsats i den nationale IUU-handlingsplan, som blev vedtaget i 2009, er Fijis lovgivning endnu ikke blevet ændret, så den opfylder FAO's henstillinger.

(120) Med hensyn til Fijis myndigheders eksisterende kapacitet bør det bemærkes, at Fiji ifølge De Forenede Nationers indeks over menneskelig udvikling ([2]) anses for et land med et mellemhøjt niveau af menneskelig udvikling (nr. 100 ud af 187 lande). Dette bekræftes ligeledes af bilag II til forordning (EF) nr. 1905/2006, hvor Fiji er opført under mellemindkomstlande i den øverste halvdel.

([1]) »Draft NPOA IUU for the Republic of the Fiji Islands«, Colin Brown, konsulent for FAO's subregionale kontor for Stillehavsøerne, Apia, Samoa, oktober 2007.

([2]) Oplysninger hentet fra http://hdr.undp.org/en/statistics/.

(121) På grundlag af oplysningerne fra den mission, som er beskrevet i betragtning 103, kan det ikke tages i betragtning, at de mangler, som er forklaret i denne del af afgørelsen, skyldes mangel på finansielle ressourcer, eftersom den manglende håndhævelse og dermed det manglende samarbejde tydeligvis hænger sammen med de manglende nødvendige juridiske og administrative rammer.

(122) Endvidere bør det fremhæves, at Unionen i overensstemmelse med henstillingerne i punkt 85 og 86 i FAO's internationale handlingsplan vedrørende særlige krav til udviklingslande allerede har finansieret et særligt program for teknisk bistand med hensyn til at bekæmpe IUU-fiskeri ([3]). Fiji drog fordel af dette program.

(123) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af de faktiske elementer, som Kommissionen har indsamlet, samt alle landets udtalelser, kunne det i henhold til artikel 31, stk. 3 og stk. 5, litra b) og d), i IUU-forordningen fastslås, at Fiji ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser som flagstat med hensyn til samarbejds- og håndhævelsesforanstaltninger.

7.3. **Manglende gennemførelse af internationale regler (artikel 31, stk. 6, i IUU-forordningen)**

(124) Fiji har ratificeret UNCLOS og UNFSA. Endvidere er Fiji kontraherende medlem af WCPFC.

(125) Kommissionen analyserede de oplysninger, den fandt var relevante i forhold til Fijis status som kontraherende medlem af WCPFC.

(126) Kommissionen analyserede også de oplysninger, som den mente var relevante for Fijis aftale om at anvende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger vedtaget af WCPFC.

(127) I sin evaluering af, om Fiji overholdt WCPFC's bevarelses- og forvaltningsregler samt rapporteringsforpligtelser anvendte Kommissionen udkastet til rapporten om gennemførelse af overvågningsordningen for 2010 ([4]) og udkastet til den endelige rapport om gennemførelse af overvågningsordningen for 2010 ([5]).

([3]) »Accompanying developing countries in complying with the Implementation of Regulation (EC) No 1005/2008 on Illegal, Unreported and Unregulated (IUU) Fishing«, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

([4]) WCPFC-TCC7-2011/17-CMR/07 af 5. september 2011.

([5]) WCPFC8-2011-52 af 30. marts 2012.

(128) Ifølge de foreliggende oplysninger har Fiji navnlig ikke overholdt kravet om at rapportere om antallet af fartøjer, der fisker efter sværdfisk, i henhold til WCPFC's bevarelses- og forvaltningsforanstaltning 2009-03. Landet har heller ikke opfyldt kravet om at opgive fangst- og indsatsdata og oplysninger om størrelsessammensætning for storøjet tun og gulfinnet tun i henhold til WCPFC's bevarelses- og forvaltningsforanstaltning 2008-01. Fiji har heller ikke overholdt kravet om at rapportere om gennemførelsen af FAO's retningslinjer og oplysninger om interaktion med havskildpadder som fastlagt i WCPFC's bevarelses- og forvaltningsforanstaltning 2008-03. Og landet har heller ikke overholdt WCPFC's bevarelses- og forvaltningsforanstaltning 2007-01 eller standarderne for fartøjsovervågningssystemer, specifikationer og procedurer som defineret i punkt 7.2.2, 7.2.4 og 7.2.3 i WCPFC's standardspecifikationsprocedurer for fartøjsovervågningssystemer. Endelig har Fiji ikke overholdt kravet om ikke-nationale observatører i henhold til det regionale observatørprogram som defineret i WCPFC's bevarelses- og forvaltningsforanstaltning 2007-01.

(129) Fijis manglende fremsendelse til WCPFC af de oplysninger, som er nævnt i betragtning 128 viser, at Fiji ikke har opfyldt sine forpligtelser som flagstat i henhold til UNCLOS og UNFSA.

(130) Den manglende rapportering af fangst- og indsatsdata i henhold til WCPFC's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, manglende sikring af korrekt anvendelse af reglerne for brug af fartøjsovervågningssystemer og mangelfuld gennemførelse af et regionalt observatørprogram underminerer Fijis evne til at opfylde forpligtelserne i artikel 117 og 118 i UNCLOS, hvori det fastsættes, at staterne har pligt til over for deres statsborgere at træffe foranstaltninger til bevarelse af det åbne havs levende ressourcer og til at samarbejde med hinanden om bevarelse og forvaltning af de levende ressourcer i det åbne hav.

(131) Fijis manglende gennemførelse af WCPFC's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger er i strid med kravene i artikel 18, stk. 3, i UNFSA.

(132) Fiji overtræder også artikel 18, stk. 3, litra e), i UNFSA ved ikke at fremsende fartøjspositioner, fangsttal og fiskeriindsatstal for fartøjer, der driver fiskeri på det åbne hav, på en måde, der stemmer overens med reglerne i de relevante regionale fiskeriforvaltningsorganisationer.

(133) Ved ikke at gennemføre det regionale observatørprogram for en relevant regional fiskeriforvaltningsorganisation overtræder Fiji ligeledes artikel 18, stk. 3, litra g), nr. ii), i UNFSA.

(134) Derudover overtræder Fiji også ved ikke at gennemføre en relevant regional fiskeriforvaltningsorganisations fartøjsovervågningssystem korrekt artikel 18, stk. 3, litra g), nr. iii), i UNFSA.

(135) Endelig opfylder Fiji ikke betingelserne i artikel 18, litra h), i UNFSA i lyset af de oplysninger, som er indsamlet under den mission, som er anført i betragtning 103, og som afslørede en fuldstændig mangel på lovbestemmelser om omladninger på det åbne hav.

(136) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af de faktiske elementer, som Kommissionen har indsamlet, samt alle landets udtalelser, kunne det i henhold til artikel 31, stk. 3 og 6, fastslås, at Fiji ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser med hensyn til internationale regler, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

7.4. **Specifikke begrænsninger i udviklingslande**

(137) Det bør erindres, at Fiji i henhold til De Forenede Nationers indeks over menneskelig udvikling [1] anses for et land med et mellemhøjt niveau af menneskelig udvikling (nr. 100 ud af 187 lande). Dette bekræftes ligeledes af bilag II til forordning (EF) nr. 1905/2006, hvor Fiji er opført under mellemindkomstlande i den øverste halvdel.

(138) Under hensyntagen til denne placering kan Fiji ikke anses som et land med særlige begrænsninger som en direkte følge af dets udviklingsniveau. Der fandtes ingen beviser, der kunne underbygge, at Fijis manglende opfyldelse af sine folkeretlige forpligtelser skyldes manglende udvikling. Tilsvarende findes der ingen konkrete beviser, der knytter de afslørede mangler med hensyn til kontrol og overvågning af fiskeriaktiviteter direkte sammen med manglende kapacitet og infrastruktur. Af ovennævnte grunde hænger den manglende overholdelse af internationale regler tilsyneladende direkte sammen med manglen på korrekte lovgivningsinstrumenter, navnlig specifikke bestemmelser i den nationale rammelovgivning, der henviser til foranstaltninger til at bekæmpe, afværge og standse IUU-fiskeriaktiviteter.

(139) Med hensyn til kontrol- og forvaltningskapacitet er det tydeligt, at den store forøgelse af den flåde, som fører

[1] Oplysninger hentet fra http://hdr.undp.org/en/statistics/.

Fijis flag, som FAO allerede konstaterede i oktober 2009 i sin oversigt over den nationale fiskerisektor [1], skal ledsages af relevante foranstaltninger til at sikre bedre kontrol og overvågning af fiskeriaktiviteter. Ikke desto mindre er Fiji et mellemindkomstland i den øverste halvdel, og der findes ingen bevismateriale for, at dets præstation hænger direkte sammen med udviklingsmæssige begrænsninger. Det bør rent faktisk fremhæves, at Fiji ved at godkende en betydelig forøgelse af dets registrerede fiskerflåde uden at tilpasse landets kontrolordning og uden at tilpasse rammelovgivningen til den internationale fiskerirammelovgivning har handlet på en måde, som ikke stemmer overens med dets internationale forpligtelser.

(140) Derudover er det relevant at bemærke, at Unionen allerede i 2012 har finansieret en specifik teknisk bistandsaktion i Fiji med hensyn til at bekæmpe IUU-fiskeri [2].

(141) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af alle de faktiske elementer, som Kommissionen har indsamlet, samt alle landets udtalelser kunne det i henhold til artikel 31, stk. 7, i IUU-forordningen konstateres, at Fijis udviklingsstatus og overordnede præstation med hensyn til fiskeri ikke er påvirket af dets udviklingsniveau.

8. PROCEDURE VEDRØRENDE REPUBLIKKEN GUINEA

(142) Meddelelsen om Republikken Guinea (Guinea) som flagstat blev godkendt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 20 i IUU-forordningen pr. 1. januar 2010.

(143) Fra den 16. til den 20. maj 2011 gennemførte Kommissionen med støtte fra EU-Fiskerikontrolagenturet (EFCA) en mission til Guinea i forbindelse med det administrative samarbejde, der er fastlagt i artikel 20, stk. 4, i IUU-forordningen.

(144) Formålet med missionen var at verificere oplysninger fra Guinea til Kommissionen om Guineas ordninger for gennemførelse, kontrol og håndhævelse af love, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som landets fiskerfartøjer skal overholde, foranstaltninger truffet af Guinea med henblik på at gennemføre landets forpligtelse til at bekæmpe IUU-fiskeri og opfylde kravene samt nogle punkter vedrørende gennemførelsen af Unionens ordning for fangstattester.

(145) Den endelige missionsrapport blev sendt til Guinea den 2. august 2011.

(146) Kommissionen gennemførte fra den 27. til den 30. september 2011 en efterfølgende mission til Guinea for at følge op på foranstaltningerne fra den første mission.

(147) Guineas bemærkninger til den endelige missionsrapport blev modtaget den 15. november 2011.

(148) Guinea fremsendte yderligere skriftlige bemærkninger den 21. november 2011, den 1. december 2011, den 26. marts 2012 og den 22. maj 2012.

(149) Guinea er kontraherende part til ICCAT og til IOTC. Guinea har ratificeret UNCLOS og UNFSA. Guinea er ligeledes medlem af Komitéen for Fiskeriet i det Østlige Centrale Atlanterhav (CECAF), som er et subregionalt rådgivende organ for fiskeri. CECAF har til formål at fremme bæredygtig anvendelse af de levende havressourcer inden for dets kompetenceområde gennem korrekt forvaltning og udvikling af fiskeriet.

(150) For at vurdere, om Guinea opfylder sine internationale forpligtelser som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat, som er fastsat i ovennævnte internationale aftaler, der er nævnt i betragtning 149 og fastlagt af de relevante regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, der er nævnt i betragtning 149 og 151, søgte og analyserede Kommissionen alle de oplysninger, den anså for at være nødvendige med henblik herpå.

(151) Kommissionen anvendte oplysninger fra de tilgængelige data offentliggjort af ICCAT, NEAFC, NAFO og SEAFO, enten i form af overholdelsesrapporter eller i form af lister over IUU-fartøjer samt offentligt tilgængelige oplysninger fra NMFS-rapporten.

[1] FAO, »National Fishery Sector Overview for Fiji«, FID/CP/FIJ, oktober 2009 (ftp://ftp.fao.org/FI/DOCUMENT/fcp/en/FI_CP_FJ.pdf).

[2] »Accompanying developing countries in complying with the Implementation of Regulation (EC) No 1005/2008 on Illegal, Unreported and Unregulated (IUU) Fishing«, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

9. MULIGHEDEN AF, AT GUINEA KAN IDENTIFICERES SOM IKKE-SAMARBEJDENDE TREDJELAND

(152) I overensstemmelse med artikel 31, stk. 3, i IUU-forordningen analyserede Kommissionen Guineas forpligtelser som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat. Med henblik på denne undersøgelse tog Kommissionen højde for parametrene i artikel 31, stk. 4 til 7, i IUU-forordningen.

9.1. **Gentagne tilfælde af IUU-fartøjer og IUU-handelsstrømme (artikel 31, stk. 4, litra a), i IUU-forordningen)**

(153) Kommissionen fastslog på grundlag af oplysningerne fra de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers lister over IUU-fartøjer ([1]), at der findes to IUU-fartøjer, der fører Guineas flag, på relevante IUU-lister ([2]). Disse fartøjer er DANIAA (tidligere navn: CARLOS) og MAINE.

(154) Kommissionen fastslog på grundlag af oplysningerne fra de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers lister over IUU-fartøjer ([3]), at et IUU-fartøj på de relevante IUU-lister (RED, tidligere navn KABOU) førte Guineas flag, efter det blev opført på disse lister ([4]).

(155) Endvidere fangede tre notfartøjer tunarter fra den 1. januar 2010 til den 1. juni 2011 inden for ICCAT's område uden at være i besiddelse af en international fiskerilicens fra en flagstat, som er part til ICCAT. De eneste fiskerilicenser, som disse fartøjer var i besiddelse af i den pågældende periode, var fiskerilicenser fra Togo til fiskeriaktiviteter i Togos eksklusive økonomiske zone, men Togo er hverken kontraherende part eller samarbejdspart til ICCAT. Derudover fiskede de pågældende fartøjer inden for ICCAT's område fra den 1. januar 2010 til den 1. juni 2011 uden installerede fartøjsovervågningssystemer om bord i strid med ICCAT's henstilling 03-14. Efter officielle anmodninger fra Kommissionen til myndighederne i Guinea i overensstemmelse med artikel 26 i IUU-forordningen af 14. marts 2011, 26. juli 2011 og 20. september 2011, anvendte myndighederne i Guinea i april 2011 en administrativ sanktion over for de pågældende fartøjer for de forhold, som er anført i denne betragtning, i overensstemmelse med Guineas relevante lovbestemmelser. Derudover blev der ifølge de foreliggende oplysninger i juni 2011 installeret fartøjsovervågningssystemer om bord på disse fartøjer. Endvidere udførte de tre fartøjer gentagne ulovlige omladninger til søs inden for ICCAT's område fra den 1. januar 2010 til den 29. maj 2011 til et transportfartøj, som ikke var registreret i ICCAT's register over transportfartøjer ([5]), som har ret til at udøve deres aktivitet i ICCAT's område som fastlagt i ICCAT's henstilling 06-11. I overensstemmelse med denne henstilling kan notfartøjer ikke omlade tunarter til søs inden for ICCAT's område. Kommissionen konstaterede, at der blev foretaget gentagne omladninger til søs i strid med ICCAT's henstilling 06-11 fra januar 2010 til maj 2011, idet der i den pågældende periode bevisligt blev foretaget 30 sådanne omladninger.

(156) I denne henseende skal det erindres, at flagstaten i henhold til artikel 18, stk. 1 og 2, i UNFSA er ansvarlig over for de af dets fartøjer, der driver fiskeri på det åbne hav. Kommissionen mener, at forekomsten af IUU-fartøjer på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers IUU-lister, der aktuelt fører Guineas flag eller førte Guineas flag, efter de blev opført på disse lister, tydeligt viser, at Guinea ikke har påtaget sig sit folkeretlige ansvar som flagstat. Ved at være i besiddelse af førnævnte antal IUU-fartøjer har Guinea ikke har opfyldt sit ansvar effektivt, overholdt de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger og sikret, at dets fartøjer ikke deltager i aktiviteter, der underminerer effektiviteten af sådanne foranstaltninger.

(157) I henhold til artikel 19, stk. 1 og 2, i UNFSA skal flagstaten sikre, at de fartøjer, der fører dets flag, overholder de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers bevarelses- og forvaltningsregler. Flagstaterne skal ligeledes gennemføre hurtige og effektive undersøgelser og retssager. Flagstaten bør ligeledes sikre tilstrækkelige sanktioner, modvirke gentagne overtrædelser og fratage overtrædere den økonomiske gevinst fra deres ulovlige aktiviteter. I denne henseende bemærkes det, at forekomsten af IUU-fartøjer, der fører Guineas flag, på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers lister viser, at Guinea ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 19, stk. 1 og 2, i UNFSA.

(158) Derudover skal staterne i henhold til artikel 20 i UNFSA enten direkte eller gennem regionale fiskeriforvaltningsorganisationer samarbejde om at sikre overholdelse og håndhævelse af regionale fiskeriforvaltningsorganisationers bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger. Den pågældende artikel indeholder en række specifikke krav til staternes forpligtelser til at undersøge, samarbejde med hinanden og sanktionere IUU-fiskeriaktiviteter. Det er ligeledes fastsat, at staterne for de fartøjer, der ifølge indberetninger har udøvet aktiviteter, der underminerer effektiviteten af de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, kan benytte de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers procedurer til at afværge sådanne fartøjer, indtil flagstaten har truffet passende foranstaltninger. I denne henseende

([1]) De relevante regionale fiskeriforvaltningsorganisationer er ICCAT, NEAFC, NAFO og SEAFO.
([2]) Se del B i bilaget til forordning (EU) nr. 468/2010.
([3]) De relevante regionale fiskeriforvaltningsorganisationer er NEAFC, NAFO og SEAFO.
([4]) Se Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 724/2011 (EUT L 194 af 26.7.2011, s. 14).
([5]) Ikke registreret i ICCAT's register over transportfartøjer http://www.iccat.es/en/vesselsrecord.asp.

bemærkes det, at forekomsten af IUU-fartøjer, der fører eller tidligere har ført Guineas flag (efter de blev opført på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers lister over IUU-fartøjer), på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers IUU-lister, som stadig udøver deres aktiviteter, viser, at Guinea ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser med hensyn til internationalt håndhævelsessamarbejde.

(159) Det skal ligeledes erindres, at stater i overensstemmelse med artikel 118 i UNCLOS er forpligtet til at samarbejde om bevarelse og forvaltning af de levende ressourcer i det åbne hav. I denne henseende viser forekomsten af IUU-fartøjer, der fører eller tidligere har ført Guineas flag (efter de blev opført på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers lister over IUU-fartøjer) på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers IUU-lister, som stadig udøver fiskeri, at Guinea ikke har opfyldt sine forpligtelser som flagstat. Anerkendte IUU-fiskerfartøjer underminerer rent faktisk bevarelsen og forvaltningen af levende ressourcer.

(160) Guineas manglende overholdelse med hensyn til IUU-fartøjer, der fører Guineas flag, og som er opført på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers lister, er ligeledes i strid med artikel 217 i UNCLOS, hvori det kræves, at flagstater skal træffe særlige håndhævelsesforanstaltninger for at sikre overholdelse af internationale regler, undersøgelse af den påståede overtrædelse og tilstrækkelige sanktioner for overtrædelse.

(161) Forekomsten af IUU-fartøjer, som aktuelt fører eller tidligere har ført (efter de blev opført på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers lister over IUU-fartøjer) Guineas flag på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers IUU-lister viser ligeledes Guineas manglende evne til at følge henstillingerne i FAO's internationale handlingsplan. I punkt 34 i denne handlingsplan anbefales det, at staterne sikrer, at de fiskerfartøjer, som har ret til at føre deres flag, ikke udøver eller støtter IUU-fiskeri.

(162) Guineas manglende opfyldelse af sine overholdelses- og håndhævelsesforpligtelser som flagstat i henhold til artikel 19 i UNFSA bekræftes ligeledes af de oplysninger, som blev indsamlet under missionen i maj 2011, og af de oplysninger, som Kommissionen indsamlede i overensstemmelse med artikel 25 i IUU-forordningen. Som forklaret i betragtning 174 og 175 konstaterede Kommissionen, at fiskerfartøjer, der førte Guineas flag, gentagne gange udøvede IUU-fiskeriaktiviteter. Situationen medførte, at der blev indledt procedurer i henhold til artikel 26 og 27 i IUU-forordningen. Procedurerne i henhold til artikel 27 pågår aktuelt for at fastslå, om IUU-fiskeriaktiviteter idømmes passende sanktioner på en måde, der sikrer overholdelse, modvirker overtrædelser og fratager de skyldige de fordele, de har opnået ved deres ulovlige aktiviteter.

(163) På grundlag af de oplysninger, der blev indsamlet under missionen i maj 2011, afslørede Kommissionen, at Guinea ikke traf passende foranstaltninger til at forebygge, afværge og idømme sanktioner for gentagne IUU-fiskeriaktiviteter, der udøves af fiskerfartøjer, der fisker i landets farvande. De foreliggende oplysninger bekræfter rent faktisk, at Guineas kompetente myndigheder til trods for, at der var tilstrækkelige foreliggende oplysninger til at meddele overtrædelser begået af udenlandske fiskerfartøjer, der fisker i deres farvande, navnlig gennem observatørrapporter og fangstrapporter, ikke indledte procedurer og ikke idømte de pågældende fartøjer sanktioner. Endvidere blev bestemmelserne i en statsaftale mellem Guinea og et andet land tilsyneladende ikke håndhævet korrekt af Guineas myndigheder.

(164) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af alle de faktiske elementer, som Kommissionen har indsamlet, samt alle udtalelserne fra landet, kunne det i henhold til artikel 31, stk. 3 og stk. 4, litra a), i IUU-forordningen fastslås, at Guinea ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser som flag- og kyststat med hensyn til IUU-fartøjer og IUU-fiskeri udøvet eller støttet af fiskerfartøjer, der fører dets flag, eller der udøver sine aktiviteter i landets farvande, eller af dets statsborgere, og ikke har truffet passende foranstaltninger til at afværge dokumenteret og gentaget IUU-fiskeri udøvet af fartøjer, der fører landets flag eller driver fiskeri i dets farvande.

9.2. **Manglende samarbejde og håndhævelse (artikel 31, stk. 5, i IUU-forordningen)**

(165) Med hensyn til om Guinea samarbejder effektivt med Kommissionen om undersøgelser om IUU-fiskeri og dermed forbundne aktiviteter bemærkes det, at beviser indsamlet af Kommissionen viser, at Guinea ikke opfyldte sine folkeretlige forpligtelser som flagstat.

(166) I denne henseende mindes der om situationen med hensyn til de tre notfartøjer, der førte Guineas flag, som er forklaret i betragtning 154. I denne forbindelse bemærkes det, at Kommissionen, i lyset af at Guineas myndigheder ikke samarbejdede inden for rammerne af artikel 26 i IUU-forordningen, indledte proceduren i henhold til artikel 27 i samme forordning over for den pågældende driftsansvarlige.

(167) De i betragtning 154 og 166 beskrevne forhold viser, at Guinea ikke traf håndhævelsesforanstaltninger som reaktion på dette IUU-fiskeri efter relevante anmodninger fra Kommissionen.

(168) De i betragtning 154 og 166 beskrevne forhold viser, at Guinea ikke opfyldte betingelserne i artikel 94, stk. 2, litra b), i UNCLOS, hvori det fastsættes, at en flagstat skal udøve jurisdiktion i henhold til sit interne retssystem over ethvert skib, som fører dens flag, og over dets kaptajn, officerer og besætning. Endvidere opfylder Guinea ikke sine overholdelses- og håndhævelsesforpligtelser som flagstat i henhold til artikel 19 i UNFSA, eftersom landet ikke har bevist, at det handlede i overensstemmelse med de detaljerede regler i den pågældende artikel.

(169) Denne situation viser, at Guinea heller ikke samarbejdede og koordinerede aktiviteter med andre stater for at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri på den måde, som er anført i punkt 28 i FAO's internationale handlingsplan. Guinea tog heller ikke hensyn til henstillingerne i punkt 24 i FAO's internationale handlingsplan, hvori flagstater rådes til at foretage omfattende og effektiv kontrol og overvågning af fiskeriet, fra det påbegyndes, til fangsten landes og når frem til den endelige destination, herunder ved at indføre et fartøjsovervågningssystem i overensstemmelse med de relevante nationale, regionale og internationale standarder, herunder kravet om, at fartøjer i dets jurisdiktion skal have et fartøjsovervågningssystem om bord. Guinea tog tilsvarende ikke hensyn til henstillingerne i punkt 45 i FAO's internationale handlingsplan, hvori flagstater rådes til at sikre, at alle fartøjer, som er berettiget til at føre deres flag, når de fisker i farvande uden for deres højhedsområde eller jurisdiktion, har en gyldig tilladelse udstedt af den pågældende flagstat.

(170) Kommissionen analyserede, om Guinea har truffet effektive håndhævelsesforanstaltninger over for de aktører, der er ansvarlige for IUU-fiskeri, og om der er idømt tilstrækkeligt hårde sanktioner, så overtræderne mister den økonomiske gevinst fra IUU-fiskeri.

(171) Det bemærkes, at foreliggende bevismateriale bekræfter, at Guinea ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser med hensyn til effektive håndhævelsesforanstaltninger. I denne henseende mindes der om, at der er fartøjer på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers IUU-lister, der aktuelt fører Guineas flag eller førte Guineas flag, efter de blev opført på disse lister. Forekomsten af disse IUU-fartøjer viser, at Guinea ikke var i stand til at opfylde sit ansvar over for de af dets fartøjer, der driver fiskeri på det åbne hav, som anført i artikel 18, stk. 1 og 2, i UNFSA. Endvidere viser denne situation også, at Guinea ikke opfylder kravene i artikel 19, stk. 1, i UNFSA, som indeholder regler for flagstater om overholdelse og håndhævelse. Guinea har i denne forbindelse heller ikke opfyldt kravene i artikel 19, stk. 2, i UNFSA, hvor det bl.a. fastsættes, at sanktionerne skal være af en sådan strenghed, at de fratager de skyldige de fordele, de har opnået ved deres ulovlige aktiviteter.

(172) Endvidere har Guinea med hensyn til effektive håndhævelsesforanstaltninger ikke opfyldt henstillingerne i punkt 21 i FAO's internationale handlingsplan, hvor staterne rådes til at sikre, at sanktionerne for fartøjers og så vidt muligt statsborgere under deres jurisdiktions IUU-fiskeri er af en sådan strenghed, at de forebygger, afværger og standser IUU-fiskeri og fratager de skyldige de fordele, de har opnået ved sådant fiskeri.

(173) Under missionen i maj 2011 observerede Kommissionen, at det er nødvendigt at gennemgå de gældende sanktioner med hensyn til overtrædelser som fastlagt i Guineas dekret D/97/017/PRG/SGG af 19. februar 1977. Guinea reformerede sit sanktionssystem ved den 1. marts 2012 at vedtage et nyt dekret, som ophævede det første (nævnt ovenfor i denne betragtning), og øge sanktionerne i overensstemmelse med kravene i artikel 19 i UNFSA. Ikke desto mindre findes der indtil videre ingen konkrete oplysninger om den måde, hvorpå denne nye rammelovgivning anvendes.

(174) I denne henseende blev det på grundlag af bevismateriale indsamlet i overensstemmelse med kapitel III og V i IUU-forordningen afsløret, at de tre fartøjer, der fører Guineas flag, som er nævnt i betragtning 166, og som udøvede deres aktiviteter inden for ICCAT's område fra den 1. januar 2010 til den 1. juni 2011 uden installerede fartøjsovervågningssystemer om bord i strid med ICCAT's henstilling 03-14, fangede mindst 8 922 tons tunarter (primært bugstribet bonit) i 2010. Denne situation medførte, at der blev indledt procedurer i henhold til artikel 26 og 27 i IUU-forordningen. Proceduren i henhold til artikel 27 pågår i øjeblikket.

(175) På samme vis blev det på grundlag af dokumentation indsamlet i overensstemmelse med kapitel III og V i IUU-forordningen afsløret, at de tre fartøjer, der fører Guineas flag, og som er nævnt i betragtning 166, udførte over 30 omladninger til søs, svarende til 14 200 tons tun fra januar 2010 til maj 2011 i strid med ICCAT's henstilling 06-11. Situationen medførte, at der blev indledt procedurer i henhold til artikel 26 og 27 i IUU-forordningen. Proceduren i henhold til artikel 27 pågår i øjeblikket.

(176) Under sin mission i maj 2011 observerede Kommissionen, at Guineas kompetente myndigheder til trods for, at der var tilstrækkelige foreliggende oplysninger til at meddele overtrædelser begået af udenlandske fiskerfartøjer, der fisker i Guineas farvande, navnlig gennem observatørrapporter og fangstrapporter, ikke straks indledte procedurer og ikke, hvor det var relevant, idømte de pågældende fartøjer sanktioner. I henhold til artikel 62 i UNCLOS skal kyststaten fremme den optimale udnyttelse af de levende ressourcer i den eksklusive økonomiske zone. Derudover skal andre staters statsborgere, som driver fiskeri i den eksklusive økonomiske zone, overholde de bevarelsesforanstaltninger og andre vilkår og betingelser, der er fastsat i kyststatens love og forskrifter. I denne henseende stemmer den observerede administrative praksis i Guinea ikke overens med kyststaternes internationale forpligtelser i henhold til UNCLOS.

(177) I henhold til artikel 20 i UNFSA skal staterne samarbejde hurtigt og effektivt om at sikre overholdelse og håndhævelse af lokale og regionale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger og undersøge påståede overtrædelser.

(178) Under hensyntagen til den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, menes Guineas håndhævelsesforanstaltninger som kyststat ikke at være i overensstemmelse med UNSFA. Dette skyldes, at den politik, som Guinea fører, mangler hurtigt internationalt samarbejde inden for håndhævelse og dermed underminerer effektiviteten af eventuelle håndhævelsesforanstaltninger med hensyn til de driftsansvarlige, som har ansvaret for IUU-fiskeri.

(179) Med hensyn til det pågældende IUU-fiskeris baggrund, art, omstændigheder, omfang og grovhed har Kommissionen taget højde for de gentagne og tilbagevendende IUU-fiskeriaktiviteter, som fartøjer, der fører Guineas flag, har udøvet frem til 2012.

(180) Med hensyn til Guineas eksisterende kapacitet som udviklingsland bør det bemærkes, at Guinea ifølge De Forenede Nationers indeks over menneskelig udvikling ([1]) anses for et land med et lavt niveau af menneskelig udvikling (nr. 178 ud af 187 lande). Dette bekræftes ligeledes af bilag II til forordning (EF) nr. 1905/2006, hvor Guinea er opført i kategorien mindst udviklede lande. I denne henseende kan de kompetente myndigheders finansielle og administrative kapacitetsbegrænsninger anses som en underminerende faktor for Guineas evne til at opfylde sine samarbejds- og håndhævelsesforpligtelser. Ikke desto mindre bør det tages i betragtning, at Guineas administrative kapacitet for nylig er blevet styrket af Unionens finansielle og tekniske bistand gennem de seneste tre år inden for rammerne af fiskeripartnerskabsaftalen, som var gældende i 2009 ([2]), og gennem et program for teknisk bistand med hensyn til at bekæmpe IUU-fiskeri ([3]).

(181) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af de faktiske elementer, som Kommissionen har indsamlet, samt alle landets udtalelser, kunne det i henhold til artikel 31, stk. 3 og stk. 5, i IUU-forordningen fastslås, at Guinea ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser som flagstat med hensyn til samarbejds- og håndhævelsesforanstaltninger.

9.3. **Manglende gennemførelse af internationale regler (artikel 31, stk. 6, i IUU-forordningen)**

(182) Guinea har ratificeret UNCLOS og UNFSA. Guinea er endvidere kontraherende medlem af IOTC og ICCAT.

(183) Kommissionen analyserede de oplysninger, den fandt var relevante i forhold til Guineas status som kontraherende medlem af IOTC og ICCAT.

(184) Kommissionen analyserede også de oplysninger, som den mente var relevante for Guineas aftale om at anvende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger vedtaget af ICCAT og IOTC.

(185) Det bør erindres, at ICCAT sendte en identifikationsskrivelse til Guinea vedrørende dets manglende rapporter i 2010 ([4]). I skrivelsen er Guinea identificeret for sin manglende overholdelse af forpligtelsen til at fremsende statistikker som fastlagt i ICCAT's henstilling 05-09. I samme skrivelse fremhævede ICCAT, at Guinea ikke havde fremsendt alle de nødvendige data og oplysninger som f.eks. årsrapporten, overholdelsestabeller, data om opgave I (statistik vedrørende flåden) og opgave II (fangststørrelser), oplysninger vedrørende forvaltningsforanstaltninger for store langlinefiskerfartøjer til tunfiskeri og rapporten om interne foranstaltninger for fartøjer med en længde på over 20 m til ICCAT's sekretariat. De relevante krav kan ses af ICCAT's beslutninger og henstillinger i betragtning 188 og 190. Det er ligeledes relevant at bemærke, at Guinea blev identificeret af ICCAT i 2009, og at identifikationen blev fastholdt i 2010 og 2011.

(186) Kommissionen analyserede også oplysninger fra ICCAT om Guineas overholdelse af ICCAT's regler og rapporteringsforpligtelser. Til dette benyttede Kommissionen ICCAT's oversigtstabeller om overholdelse for 2010 ([5]) samt ICCAT's oversigtstabeller om overholdelse for 2011 ([6]).

([1]) Oplysninger hentet fra http://hdr.undp.org/en/statistics/.
([2]) Fartøjsovervågningssystemet blev finansieret af Unionen, ligesom et inspektionsfartøj blev betalt.
([3]) »Accompanying developing countries in complying with the Implementation of Regulation (EC) No 1005/2008 on Illegal, Unreported and Unregulated (IUU) Fishing«, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.
([4]) Skrivelse fra ICCAT af 4. marts 2010, rundskrivelse fra ICCAT nr. 567/04.03.2010.
([5]) ICCAT, »Compliance Summary Tables«, dok, nr. COC-308/2010, 10.11.2010.
([6]) ICCAT, »Draft Compliance Summary Tables«, dok. nr. COC-308/2011.

(187) Med hensyn til 2010 fremsendte Guinea ikke: årsrapporter og statistikker, oplysninger vedrørende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger og overholdelsestabeller. Endvidere undlod Guinea at rapportere foranstaltninger med hensyn til et fartøj på ICCAT's IUU-liste til ICCAT.

(188) Ifølge de foreliggende oplysninger fremsendte Guinea i 2010 navnlig ikke oplysninger til ICCAT om: årsrapporter (videnskabelige) (fastlagt i ICCAT's konvention, beslutning 01-06 og reference 04-17), årsrapporter (ICCAT's komité (fastlagt i ICCAT's konvention, beslutning 01-06 og reference 04-17), handelsforanstaltninger vedrørende import- og landingsdata (fastlagt i henstilling 06-13), omladningserklæringer (til søs) (fastlagt i henstilling 06-11), omladningsrapporter (fastlagt i henstilling 06-11), data om manglende overholdelse (fastlagt i henstilling 08-09), interne aktionsrapporter for fartøjer med en længde på over 20 m (fastlagt i henstilling 02-22/09-08), årslister for fartøjer, der fisker efter hvid tun (fastlagt i henstilling 98-08), liste over fartøjer, der fisker efter sværdfisk (fastlagt i henstilling 09-04/09-08), forvaltningsstandard for store langlinefiskerfartøjer til tunfiskeri (fastlagt i henstilling 01-20), charteraftaler med fartøjer (fastlagt i henstilling 02-21), fartøjer involveret i IUU-fiskeri (fastlagt i henstilling 09-10), rapporter om IUU-påstande (fastlagt i henstilling 09-10), fartøjsobservationer (fastlagt i beslutning 94-09), havneinspektionsrapporter (fastlagt i henstilling 97-10), data fra ICCAT's statistikdokumentprogrammer (fastlagt i henstilling 01-21 og henstilling 01-22), valideringssegl og -underskrifter på fangstdokumenter for almindelig tun (fastlagt i henstilling 08-12/09-11), kontaktpunkter for fangstdokumenter for almindelig tun (fastlagt i henstilling 08-12/09-11), lovgivning om fangstdokumenter for almindelig tun (fastlagt i henstilling 08-12/09-11), identifikationssammendrag af fangstdokumenter for almindelig tun (fastlagt i henstilling 08-12/09-11), fangstdokumenter for almindelig tun (fastlagt i henstilling 08-12/09-11), årsrapport om fangstdokumenter for almindelig tun (fastlagt i henstilling 08-12/09-11), overholdelse af sæsonafslutning for sværdfisk (fastlagt i henstilling 09-04), intern procedure for overholdelse af lukkede områder/sæson i Guineabugten (fastlagt i henstilling 09-04), overholdelsestabeller (fastlagt i henstilling 98-14) samt fremsendelse af oplysninger om almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet (fastlagt i henstilling 06-07, henstilling 08/05 og 09-11).

(189) Med hensyn til 2011 fremsendte Guinea ikke: årsrapporten, opgave I-data vedrørende flådekendetegn og opgave II (fangststørrelser), oplysninger om bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger vedrørende fartøjer med en længde på over 20 m og overholdelsestabeller. Endvidere undlod Guinea at rapportere foranstaltninger med hensyn til et fartøj på ICCAT's IUU-liste til ICCAT.

(190) Ifølge de foreliggende oplysninger fremsendte Guinea i 2011 ikke oplysninger til ICCAT om: årsrapporter (videnskabelige) (fastlagt i ICCAT's konvention, beslutning 01-06 og reference 04-17), årsrapporter (ICCAT's Komité) (fastlagt i ICCAT's konvention, beslutning 01-06 og reference 04-17), omladningserklæringer (til søs) (fastlagt i henstilling 06-11), omladningsrapporter (fastlagt i henstilling 06-11), omladningsfartøjer (transportfartøjer) (fastlagt i henstilling 06-11), fartøjer med en længde på over 20 m (fastlagt i henstilling 09-08), interne aktionsrapporter for fartøjer med længde på over 20 m (fastlagt i henstilling 02-22/09-08), årslister for fartøjer, der fisker efter hvid tun (fastlagt i henstilling 98-08), forvaltningsstandarder for store langlinefiskerfartøjer til tunfiskeri (fastlagt i henstilling 01-20), charteraftaler med fartøjer (fastlagt i henstilling 02-21), alternativ videnskabelig tilgang til overvågning (fastlagt i henstilling 10-10), intern procedure for overholdelse af lukkede områder/sæson i Guineabugten (fastlagt i henstilling 09-04), overholdelsestabeller (fastlagt i henstilling 98-14) samt fremsendelse af oplysninger om almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet (fastlagt i henstilling 06-07, henstilling 08/05 og 09-11).

(191) Endvidere blev der afsløret en række elementer under Kommissionens mission til Guinea i maj 2011. Selv om der skal installeres fartøjsovervågningssystemer om bord på fartøjer, der driver fiskeri inden for ICCAT's område (i overensstemmelse med ICCAT's henstilling 03-14), blev det under denne mission afsløret, at fartøjsovervågningssystemet i Guineas fiskeriovervågningscenter ikke virkede. På grundlag af konkrete sager kom det frem, at der kun delvist fandtes historiske data for 2010. På grund af tekniske problemer kunne fartøjsovervågningssystemet hverken anvendes til at overvåge Guineas fartøjers aktiviteter på det åbne hav eller til at overvåge udenlandske fiskerfartøjers aktiviteter i Guineas farvande.

(192) På samme vis kom det under Kommissionens mission i maj 2011 frem, at Guinea ikke overvågede omladninger til søs for notfartøjer, der fører Guineas flag, og som driver fiskeri i ICCAT's område. I denne henseende godkendte Guineas myndigheder endda gentagne overtrædelser af ICCAT's henstilling 06-11, idet de havde godkendt 22 fangstattester, som nævner omladninger til søs udført af tre af Guineas notfartøjer, der driver fiskeri i ICCAT's område.

(193) Endvidere observerede Kommission under sin mission i maj 2011, at de driftsmæssige og finansielle midler til at udføre overvågning til søs ikke var tilstrækkelige til at sikre effektiv overvågning af de aktiviteter, som udøves af udenlandske fartøjer i deres farvande. Det blev ligeledes observeret, at Guineas myndigheder ikke havde gennemført og håndhævet flere af bestemmelserne i Guineas fiskerilov. Disse bestemmelser, som vedrører forpligtelsen til at fremsende fiskerilogbøger efter hver fiskerikampagne og forpligtelsen til kun at omlade i havnene som fastlagt i Guineas »Plan de pêche«, var ikke blevet gennemført og håndhævet af Guineas myndigheder. Guineas myndigheders manglende håndhævelse af disse bestemmelser har således mindsket effektiviteten af de gældende love og administrative bestemmelser.

(194) Under missionen i maj 2011 observerede Kommissionen endvidere, at Guinea til trods for kontrol- og overvågningsmidlerne og til trods for relevant videnskabelig rådgivning til at fastslå den tilladte fangst af levende ressourcer i landets eksklusive økonomiske zone (der var ikke foretaget nogen direkte vurdering af bestande siden 2009) udstedte fiskeritilladelser til over 60 udenlandske fiskerfartøjer i 2010 og til 56 sådanne fartøjer i juni 2011. Guineas myndigheders beslutning om at udstede disse tilladelser har således mindsket effektiviteten af de gældende love og administrative bestemmelser.

(195) Kommissionen analyserede også oplysninger fra IOTC om Guineas overholdelse af IOTC's regler og rapporteringsforpligtelser. IOTC karakteriserede Guineas generelle gennemførelse af IOTC's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger i 2011 som følger: »Generel mangel på overholdelse af IOTC's foranstaltninger og reaktion« og »ingen rapport om gennemførelse og ikke til stede til at drøfte overholdelse«. I 2012 karakteriserede IOTC Guineas identificerede manglende overholdelse som følger: »Generel mangel på overholdelse af IOTC's foranstaltninger og reaktion«. ([1])

(196) IOTC fremhævede i sin overholdelsesrapport ([2]) for Guinea i 2011 mange punkter om manglende overholdelse med hensyn til årsrapporter, rapportering om listen over aktive fartøjer, der fisker efter tun og sværdfisk (beslutning 09/02), overvågning af nationale fartøjer og rapportering af en liste over aktive fartøjer (beslutning 09/02), fartøjsovervågningssystemer, eftersom der ikke var rapporteret nogen oplysninger (beslutning 06/03), rapportering om fangst-, bifangst- og indsatsdata (beslutning 10/02), regional observatørordning, eftersom der ikke var givet nogen oplysninger om gennemførelse (beslutning 10/04), registrering af fiskerfartøjers fangster, eftersom der ikke var givet nogen oplysninger om gennemførelse (beslutning 10/03), reduktion af utilsigtede bifangster af havfugle i loglinefiskeri, eftersom der ikke var rapporteret nogen oplysninger (beslutning 10/06), deltagelse i IOTC.

(197) I sin overholdelsesrapport ([3]) fra 2012 om Guinea fremhævede IOTC mange punkter om manglende overholdelse med hensyn til årsrapporter, mærkning af fartøjer, mærkning af redskaber og logbøger om bord, eftersom der ikke var givet oplysninger om disse punkter (beslutning 01/02), underretning om retlige og administrative foranstaltninger til gennemførelse af områdets lukning (beslutning 10/01), rapportering af listen over aktive fartøjer (beslutning 10/08), rapportering af listen over aktive fartøjer, der fisker efter tun og sværdfisk (beslutning 09/02), overvågning af nationale fartøjer og rapportering af en liste over aktive fartøjer (beslutning 09/02), gennemførelse af fartøjsovervågningssystemer for fartøjer med en længde på over 15 m, eftersom der ikke var givet nogen oplysninger (beslutning 06/03), statistikkrav (beslutning 10/02), gennemførelse af modvirkningsforanstaltninger og bifangster af ikke-IOTC-arter, regional observatørordning, eftersom der ikke var givet oplysninger om gennemførelse (beslutning 10/04).

(198) Guineas manglende fremsendelse til ICCAT og IOTC af de oplysninger, som er nævnt i betragtning 185-197 viser, at Guinea ikke har opfyldt sine forpligtelser som flagstat i henhold til UNCLOS og UNFSA.

(199) De mangler, som blev afsløret under Kommissionens mission i maj 2011, og som der henvises til i betragtning 191-194 dokumenterer endvidere, at Guinea ikke har opfyldt sine forpligtelser som flagstat i henhold til UNFSA.

(200) De manglende oplysninger om bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, kvoter og fangstgrænser samt årsrapporter og statistikker underminerer Guineas evne til at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 117 og 118 i UNCLOS, hvori det fastsættes, at staterne har pligt til over for deres statsborgere at træffe foranstaltninger til bevarelse af det åbne havs levende ressourcer og til at samarbejde med hinanden om bevarelse og forvaltning af de levende ressourcer i det åbne hav.

(201) Guineas præstation som forklaret i denne del af afgørelsen er i strid med kravene i artikel 18, stk. 3, i UNFSA.

([1]) IOTC, »Compliance Report for Guinea«(rapport af 9.3.2012), IOTC-2012-CoC09- CR08E (s. 4).

([2]) IOTC, »Compliance Report for Guinea« (8. møde i overholdelsesudvalget, 2011).

([3]) IOTC, »Compliance Report for Guinea« (rapport af 9.3.2012), IOTC-2012-CoC09- CR08E.

(202) På grund af den manglende kontrol med fartøjer på det åbne hav i overensstemmelse med de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers regler og den manglende sikring af, at fartøjer, der fører landets flag, overholder ICCAT's henstillinger, overtræder Guinea artikel 18, stk. 3, litra a), i UNFSA, hvori det fastsættes, at stater, hvis fartøjer driver fiskeri på det åbne hav, skal træffe kontrolforanstaltninger til at sikre, at sådanne fartøjer overholder de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers regler.

(203) Guinea overholder ikke kravene i artikel 18, stk. 3, litra e), i UNFSA om registrering og rettidig rapportering, da landet ikke har sendt ICCAT oplysninger om årsrapporter, opgave I (flådekendetegn), interne aktionsrapporter for fartøjer med en længde på over 20 m, overholdelsestabeller og oplysninger om forvaltningsforanstaltninger for store langlinefiskerfartøjer til tunfiskeri.

(204) Derudover opfylder Guinea ikke sine forpligtelser i henhold til artikel 18, stk. 3, litra f) og i), og artikel 18, stk. 4, i UNFSA, da landet ikke har rapporteret fangstrelaterede data til IOTC samt data om nationale observatørprogrammer, listen over aktive fartøjer og fangst-, bifangst- og indsatsdata.

(205) Guinea opfylder ikke betingelserne i artikel 18, stk. 3, litra g), i UNFSA i lyset af de oplysninger, som blev indsamlet under missionen i maj 2011 om Guineas myndigheders kontrol- og overvågningskapacitet, Guineas manglende rapportering til IOTC om implementering af fartøjsovervågningssystemer og den observerede manglende gennemførelse af ICCAT's henstilling (beslutning 10/02) om overvågning med fartøjsovervågningssystemer af fartøjer, der driver fiskeri inden for ICCAT's område.

(206) Guineas præstation som forklaret i denne del af afgørelsen er i strid med kravene i UNCLOS om kyststater.

(207) I henhold til artikel 61 i UNCLOS skal kyststaten fastsætte de tilladte fangstmængder af de levende ressourcer i sin eksklusive økonomiske zone. Kyststaten skal under hensyntagen til det mest pålidelige videnskabelige materiale, der står til dens rådighed, gennem passende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger sikre, at opretholdelsen af de levende ressourcer i den eksklusive økonomiske zone ikke bringes i fare ved overudnyttelse. I denne henseende er den manglende direkte vurdering af fiskebestandene i Guinea siden 2009, den manglende håndhævelse af de gældende regler med hensyn til at fremsende fiskerilogbøger og anmeldte omladninger til søs samt den manglende indledning af retssager eller de manglende sanktioner i tilfælde af overtrædelser ikke i overensstemmelse med kyststaternes internationale forpligtelser i henhold til UNCLOS.

(208) Det manglende internationale samarbejde om håndhævelse i forbindelse med bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger som forklaret i betragtning 175 viser, at Guinea ikke overholder kravene i artikel 61 og 62 i UNCLOS. Af samme årsag var Guinea ikke i stand til som kyststat at tage hensyn til henstillingerne i punkt 51 i FAO's internationale handlingsplan, hvori kyststaterne rådes til at træffe foranstaltninger til at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri i deres eksklusive økonomiske zone. Blandt de foranstaltninger, som kyststaterne bør overveje, er effektiv kontrol og overvågning af fiskeriaktiviteter i den eksklusive økonomiske zone, sikring af, at omladninger til søs i kyststaters farvande er godkendt af kyststaten eller gennemføres i overensstemmelse med passende forvaltningsbestemmelser, samt regulering af fiskeriaktiviteter i deres farvande på en måde, der bidrager til at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri.

(209) Det bør endvidere bemærkes, at Guinea i strid med henstillingerne i punkt 25, 26 og 27 i FAO's internationale handlingsplan ikke har udviklet en national handlingsplan mod IUU-fiskeri.

(210) Endelig observerede Kommissionen på sin mission i maj 2011, at Guineas lovgivning giver mulighed for at blive registreret midlertidigt til at føre Guineas flag med mulighed for at forny denne midlertidige registrering hver sjette måned uden begrænsning. Denne mulighed er desuden ikke underlagt de sædvanlige betingelser om at slette tidligere flagstaters registrering og omfatter ikke en reel identifikation af fartøjets egentlige ejer. Guineas myndigheder registrerer faktisk kun identiteten af Guineas repræsentant for fartøjet i Guinea. I denne henseende bør det bemærkes, at betydningen af at gribe effektivt ind over for egentlige ejere bekræftes i relevante dokumenter fra FAO og OECD, hvori betydningen af oplysninger om egentlige ejere fremhæves i forhold til at bekæmpe ulovlige aktiviteter [1], og behovet for dokumentation for fiskerfartøjer og egentlige ejere [2] understreges. Denne administrative praksis, som kunne gøre det attraktivt for IUU-driftsansvarlige at registrere IUU-fartøjer, stemmer ikke overens med artikel 94 i UNCLOS.

[1] OECD, »Ownership and Control of Ships«, rapport hentet fra: http://www.oecd.org/dataoecd/53/9/17846120.pdf.

[2] FAO, »Comprehensive record of fishing vessels, refrigerated transport vessels, supply vessels and beneficial ownership«, rapport om en undersøgelse foretaget af FAO's fiskeriafdeling, marts 2010 (hentet fra: ftp://ftp.fao.org/FI/DOCUMENT/global_record/eims_272369.pdf) og FAO's internationale handlingsplan, punkt 18.

(211) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af de faktiske elementer, som Kommissionen har indsamlet, samt alle landets udtalelser, kunne det i henhold til artikel 31, stk. 3 og 6, i IUU-forordningen fastslås, at Guinea ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser med hensyn til internationale regler, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

9.4. **Specifikke begrænsninger i udviklingslande**

(212) Det bør erindres, at Guinea i henhold til De Forenede Nationers indeks over menneskelig udvikling [1] anses for et land med et lavt niveau af menneskelig udvikling (nr. 178 ud af 187 lande). Dette bekræftes ligeledes af bilag II til forordning (EF) nr. 1905/2006, hvor Guinea er opført i kategorien mindst udviklede lande. Under hensyntagen til Guineas placering analyserede Kommissionen, om de oplysninger, den havde samlet, kunne hænge sammen med landets specifikke begrænsninger som udviklingsland.

(213) Det bør bemærkes, at meddelelsen om Guinea som flagstat blev godkendt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 20 i IUU-forordningen pr. 1. januar 2010. Guinea bekræftede således i overensstemmelse med artikel 20, stk. 1, i IUU-forordningen, at der findes nationale ordninger til gennemførelse, kontrol og håndhævelse af love, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som landets fiskerfartøjer skal overholde.

(214) Kommissionen underrettede Guinea om de forskellige mangler, den havde observeret under de to missioner. Kommissionen søgte at opnå et samarbejde med Guineas myndigheder og fremskridt i de korrigerende foranstaltninger med hensyn til de observerede mangler. Guinea har indtil videre hverken truffet konkrete korrigerende foranstaltninger eller opnået en positiv udvikling med hensyn til at korrigere konstaterede mangler, undtagen i forbindelse med den nylige revision af landets sanktionssystem (dekret af 1. marts 2012), hvorved der fastsættes sanktioner i overensstemmelse med kravene i artikel 19 i UNFSA.

(215) Guineas administrative kapacitet er endvidere for nylig blevet styrket af den finansielle og tekniske bistand, som Unionen har ydet i de seneste år. Denne bistand vedrørte fiskeripartnerskabsaftalen mellem Unionen og Guinea, som blev gennemført for ét år i 2009, samt teknisk bistand i forbindelse med bekæmpelse af IUU-fiskeri i 2012 [2].

(216) Kommissionen har derfor taget hensyn til Guineas udviklingsmæssige begrænsninger og tilbudt Guinea tilstrækkelig tid til at gennemføre foranstaltninger med henblik på at rette op på den manglende overholdelse af landets folkeretlige forpligtelser på en sammenhængende, effektiv og ikke-skadelig måde.

(217) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af alle de faktiske elementer, som Kommissionen har indsamlet, samt alle landets udtalelser kunne det i henhold til artikel 31, stk. 7, i IUU-forordningen konstateres, at Guineas udviklingsstatus kan være påvirket af dets udviklingsniveau. Under hensyntagen til arten af Guineas fastslåede mangler, Unionens bistand samt de foranstaltninger, der er truffet for at rette op på situationen, kan landets udviklingsniveau imidlertid ikke fuldt ud undskylde eller på anden måde begrunde Guineas overordnede præstation som flag- eller kyststat med hensyn til fiskeri og landets utilstrækkelige foranstaltninger til at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri.

10. PROCEDURE VEDRØRENDE REPUBLIKKEN PANAMA

(218) Meddelelsen om Republikken Panama (Panama) som flagstat blev godkendt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 20 i IUU-forordningen pr. 3. februar 2010.

(219) Fra den 21. til den 25. juni 2012 gennemførte Kommissionen med støtte fra EFCA en mission til Panama i forbindelse med det administrative samarbejde, der er fastlagt i artikel 20, stk. 4, i IUU-forordningen.

(220) Formålet med missionen var at verificere oplysninger om Panamas ordninger for gennemførelse, kontrol og håndhævelse af love, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som landets fiskerfartøjer skal overholde, foranstaltninger truffet af Panama med henblik på at gennemføre landets forpligtelse til at bekæmpe IUU-fiskeri og opfylde kravene samt nogle punkter vedrørende gennemførelsen af Unionens ordning for fangstattester.

(221) Den endelige missionsrapport blev sendt til Panama den 29. november 2010.

[1] Oplysninger hentet fra http://hdr.undp.org/en/statistics/.

[2] »Accompanying developing countries in complying with the Implementation of Regulation (EC) No 1005/2008 on Illegal, Unreported and Unregulated (IUU) Fishing«, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

(222) Kommissionen gennemførte fra den 13. til den 16. april 2011 en efterfølgende mission til Panama for at følge op på foranstaltningerne fra den første mission.

(223) Panamas bemærkninger til den endelige missionsrapport blev modtaget den 10. maj. 2011.

(224) Panama fremsendte yderligere skriftlige bemærkninger den 15. april 2011, den 12. november 2011 og den 5. januar 2012. Landet gav ligeledes svar på de møder, som fandt sted i Bruxelles den 18. juli 2011, den 21. september 2011, den 13. oktober 2011, den 14. oktober 2011, den 23. november 2011, den 6. marts 2012 og den 20. juni 2012.

(225) Panama er kontraherende part til IATTC og ICCAT og er samarbejdende ikke-medlem af WCPFC. Panama har ratificeret UNCLOS og UNFSA.

(226) For at vurdere, om Panama opfylder sine internationale forpligtelser som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat, som er fastsat i de internationale aftaler, der er nævnt i betragtning 225 og fastlagt af de relevante regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, der er nævnt i betragtning 225 og 227, søgte og analyserede Kommissionen alle de oplysninger, den anså for at være nødvendige med henblik herpå.

(227) Kommissionen anvendte oplysninger fra de tilgængelige data offentliggjort af ICCAT, CCAMLR, WCPFC, NEAFC, NAFO og SEAFO, enten i form af overholdelsesrapporter eller i form af lister over IUU-fartøjer samt offentligt tilgængelige oplysninger fra NMFS-rapporten.

11. MULIGHEDEN AF, AT PANAMA KAN IDENTIFICERES SOM IKKE-SAMARBEJDENDE TREDJELAND

(228) I overensstemmelse med artikel 31, stk. 3, i IUU-forordningen analyserede Kommissionen Panamas forpligtelser som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat. Med henblik på denne undersøgelse tog Kommissionen højde for parametrene i artikel 31, stk. 4-7, i IUU-forordningen.

11.1. **Gentagne tilfælde af IUU-fartøjer og IUU-handelsstrømme (artikel 31, stk. 4, litra a), i IUU-forordningen)**

(229) Kommissionen fastslog på grundlag af oplysningerne fra de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers lister over IUU-fartøjer ([1]), at der findes en række IUU-fartøjer, der fører Panamas flag, på relevante IUU-lister ([2]). Disse fartøjer er Alboran II (tidligere navn: White Enterprise), Challenge (tidligere navn: Mila/Perseverance), Eros Dos (tidligere navn: Furabolos), Heavy Sea (tidligere navne: Duero/Keta), Iannis 1, Red (tidligere navn: Kabou), Senta (tidligere navn: Shin Takara Maru) og Yucatan Basin (tidligere navne: Enxembre/Fonte Nova).

(230) Kommissionen fastslog på grundlag af oplysninger fra de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers lister over IUU-fartøjer ([3]), at en række IUU-fartøjer på disse lister førte Panamas flag, efter de blev opført på disse lister ([4]). Disse fartøjer er Lila No 10, Melilla No 101, Melilla No 103, No 101 Gloria (tidligere navn: Golden Lake), Sima Qian Baru 22 (tidligere navne: Corvus/Galaxy), Tching Ye No 6, Xiong Nu Baru 33 (tidligere navne: Draco-1, Liberty).

(231) I denne henseende skal det erindres, at flagstaten i henhold til artikel 18, stk. 1 og 2, i UNFSA er ansvarlig over for de af dets fartøjer, der driver fiskeri på det åbne hav. Kommissionen mener, at forekomsten af IUU-fartøjer, der aktuelt fører Panamas flag eller førte Panamas flag, efter de blev opført på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers IUU-lister, tydeligt viser, at Panama ikke har påtaget sig sit folkeretlige ansvar som flagstat. Ved at være i besiddelse af førnævnte antal IUU-fartøjer har Panama ikke været i stand til at opfylde sit ansvar effektivt, overholde de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger og sikre, at dets fartøjer ikke deltager i aktiviteter, der underminerer effektiviteten af sådanne foranstaltninger.

(232) Endvidere blev et transportfartøj, der førte Panamas flag, inspiceret i en medlemsstat i marts 2011. Under denne inspektion kom der oplysninger frem, der antydede, at der var foregået IUU-fiskeri og dermed forbundne aktiviteter. Det pågældende fartøj havde ikke en gyldig licens udstedt af Panama til transport, omladning og støtte til fiskeriaktiviteter. Fartøjet udførte ikke-godkendte omladninger i Republikken Guinea-Bissaus (Guinea-Bissaus) eksklusive økonomiske zone og modtog fisk fanget af fartøjer i farvande, for hvilke Republikken Liberia (Liberia) havde indført specifikke bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, i strid med disse foranstaltninger. De fiskerfartøjer, som har drevet fiskeri under ulovlige forhold i Liberias farvande, og det transportfartøj, som har indsamlet de relevante fiskevarer, havde alle den samme juridiske enhed som deres egentlige ejer. Panamas myndigheder blev den 21. marts 2011 underrettet om fiskeritransportaktiviteterne af de relevante medlemsstatsmyndigheder og svarede den 15. april 2011, at de ikke havde givet en gyldig licens til transport,

([1]) De relevante regionale fiskeriforvaltningsorganisationer er NEAFC, NAFO, SEAFO, CCAMLR og WCPFC.

([2]) Se del B i bilaget til forordning (EU) nr. 468/2010.

([3]) De relevante regionale fiskeriforvaltningsorganisationer er NEAFC, NAFO, SEAFO, CCAMLR, IATTC og ICCAT.

([4]) Se del B i bilaget til forordning (EU) nr. 468/2010.

omladning og støtte til fiskeriaktiviteter, og at de ikke var bekendt med, at der var udstedt omladningsgodkendelse til det pågældende transportfartøj i Guinea-Bissau, Guinea eller Liberia. Trods denne indrømmelse fortsatte fartøjet med dets normale aktiviteter i Vestafrika i hele 2011, uden det blev rapporteret, at Panama havde truffet specifikke foranstaltninger i denne henseende.

(233) I henhold til artikel 19, stk. 1 og 2, i UNFSA skal flagstaten sikre, at de fartøjer, der fører dets flag, overholder de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers bevarelses- og forvaltningsregler. Flagstaterne skal ligeledes gennemføre hurtige og effektive undersøgelser og retssager. Flagstaten bør ligeledes sikre passende sanktioner, modvirke gentagne overtrædelser og fratage overtrædere den økonomiske gevinst fra deres ulovlige aktiviteter. I denne henseende bemærkes det, at forekomsten af en række IUU-fartøjer, der fører Panamas flag, på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers IUU-lister viser, at Panama ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 19, stk. 1 og 2, i UNFSA.

(234) Panamas manglende opfyldelse af sine overholdelses- og håndhævelsesforpligtelser i henhold til artikel 19 i UNFSA bekræftes ligeledes af de oplysninger, som blev indsamlet i løbet af missionen i juni 2010. Under missionen kom det frem, at Panamas relevante myndigheder ikke havde beføjelser til at gennemføre administrative undersøgelser med henblik på at indsamle vigtig dokumentation fra juridiske eller fysiske personer, den faktiske inddrivelse af pålagte bøder syntes ikke at være effektiv, mens det i de tilfælde, hvor driftsansvarlige eller egentlige ejere ikke var baseret i Panama, men drev fiskeri under den juridiske form offshore-selskaber, ikke blev tilstrækkeligt sikret, at sanktionsbeslutninger blev håndhævet, eftersom der ikke fandtes passende samarbejdsmekanismer mellem Panama og de relevante tredjelande. I denne henseende bør det bemærkes, at betydningen af at gribe effektivt ind over for egentlige ejere bekræftes i relevante dokumenter fra FAO og OECD, hvori betydningen af oplysninger om egentlige ejere fremhæves i forhold til at bekæmpe ulovlige aktiviteter [1], og behovet for dokumentation for fiskerfartøjer og egentlige ejere [2] understreges.

(235) Derudover skal staterne i henhold til artikel 20 i UNFSA enten direkte eller gennem regionale fiskeriforvaltningsorganisationer samarbejde om at sikre overholdelse og håndhævelse af regionale fiskeriforvaltningsorganisationers bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger. Den pågældende artikel indeholder en række specifikke krav til staternes forpligtelser til at undersøge, samarbejde med hinanden og sanktionere IUU-fiskeriaktiviteter. Det er ligeledes fastsat, at staterne for de fartøjer, der ifølge indberetninger har udøvet aktiviteter, der underminerer effektiviteten af de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, kan benytte de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers procedurer til at afværge sådanne fartøjer, indtil flagstaten har truffet passende foranstaltninger. I denne henseende bemærkes det, at forekomsten af en række IUU-fartøjer, som aktuelt fører Panamas flag, eller som førte Panamas flag, efter de blev opført på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers IUU-lister, og som stadig driver fiskeri, viser, at Panama ikke har været i stand til at opfylde sine folkeretlige forpligtelser med hensyn til internationalt samarbejde om håndhævelse.

(236) Det skal ligeledes erindres, at stater i overensstemmelse med artikel 118 i UNCLOS er forpligtet til at samarbejde om bevarelse og forvaltning af de levende ressourcer i det åbne hav. I denne henseende viser forekomsten af en række IUU-fartøjer, som aktuelt fører Panamas flag, eller som førte Panamas flag, efter de blev opført på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers IUU-lister, og som stadig udøver fiskeriaktiviteter, at Panama ikke har været i stand til at opfylde sine forpligtelser som flagstat. Anerkendte IUU-fiskerfartøjer underminerer rent faktisk bevarelsen og forvaltningen af levende ressourcer.

(237) Panamas manglende overholdelse med hensyn til IUU-fartøjer, der fører Panamas flag, og som er opført på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers lister, er ligeledes i strid med artikel 217 i UNCLOS, hvori det kræves, at flagstater skal træffe særlige håndhævelsesforanstaltninger for at sikre overholdelse af internationale regler, undersøgelse af den påståede overtrædelse og tilstrækkelige sanktioner for overtrædelse.

(238) Forekomsten af en række IUU-fartøjer, der aktuelt fører Panamas flag, eller som førte Panamas flag, efter de blev opført på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers IUU-lister, viser endvidere, at Panama ikke var i stand til at følge henstillingerne i FAO's internationale handlingsplan. I punkt 34 i denne handlingsplan anbefales det, at staterne sikrer, at de fiskerfartøjer, som har ret til at føre deres flag, ikke udøver eller støtter IUU-fiskeri.

(239) Derudover er det relevant at bemærke, at Panama i NMFS-rapporten blev identificeret som havende fartøjer, der udøver IUU-fiskeriaktiviteter. Ifølge NMFS-rapporten udøvede flere fartøjer, der fører Panamas flag, fiskeriaktiviteter i strid med IATTC's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger [3]. Endvidere blev der i NMFS-rapporten

[1] OECD, »Ownership and Control of Ships« rapport hentet fra: http://www.oecd.org/dataoecd/53/9/17846120.pdf.

[2] FAO, »Comprehensive record of fishing vessels, refrigerated transport vessels, supply vessels and beneficial ownership«, rapport om en undersøgelse foretaget af FAO's fiskeriafdeling, marts 2010 (hentet fra: ftp://ftp.fao.org/FI/DOCUMENT/global_record/eims_272369.pdf) og FAO's internationale handlingsplan, punkt 18.

[3] NMFS-rapporten, s. 98.

fremhævet yderligere oplysninger om ulovlige fiskeriaktiviteter i strid med IATTC's regler samt observationer af fartøjer, der fører Panamas flag, på CCAMLR's IUU-liste over fartøjer, der driver fiskeri inden for CCAMLR-konventionsområdet ([1]). Disse oplysninger dokumenterer kendsgerningerne om Panamas manglende opfyldelse af sine forpligtelser som flagstat med hensyn til IUU-fiskeri.

(240) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af alle de faktiske elementer, som Kommissionen har indsamlet, samt alle udtalelserne fra landet, kunne det i henhold til artikel 31, stk. 3 og stk. 4, litra a), i IUU-forordningen fastslås, at Panama ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser som flagstat med hensyn til IUU-fartøjer og IUU-fiskeri udøvet eller støttet af fiskerfartøjer, der fører dets flag, eller af dets statsborgere, og ikke har truffet passende foranstaltninger til at afværge dokumenteret og gentaget IUU-fiskeri udøvet af fartøjer, der fører dets flag.

11.2. **Manglende samarbejde og håndhævelse (artikel 31, stk. 5, i IUU-forordningen)**

(241) Med hensyn til, om Panama samarbejder effektivt med Kommissionen om undersøgelser om IUU-fiskeri og dermed forbundne aktiviteter, bemærkes det, at beviser indsamlet af Kommissionen viser, at Panama ikke opfyldte sine folkeretlige forpligtelser som flagstat.

(242) Med hensyn til det forhold, der er forklaret i betragtning 231, bemærkes det, at Kommissionen den 28. oktober 2011 underrettede Panama om en officiel anmodning om en undersøgelse i henhold til artikel 26 i IUU-forordningen. Panama svarede den 21. november 2011, at landet ville undersøge sagen ved at underrette og give ejeren af det pågældende fartøj en tidsfrist på 20 dage til at svare. Kommissionen sendte en påmindelse om sin anmodning den 16. december 2011. Panamas myndigheder svarede den 11. januar 2012 ved blot at sende en kopi af deres skrivelse af 21. november 2011. Panamas myndigheder fik yderligere seks uger til at svare. Da Panamas myndigheder ikke reagerede eller svarede straks, indledte Kommissionen proceduren i artikel 27 i IUU-forordningen over for den relevante driftsansvarlige den 2. marts 2012. Den 2. maj 2012, det vil sige fem måneder efter den første skrivelse fra Kommissionen, meddelte Panamas myndigheder Kommissionen, at de havde pålagt en bøde, som kun dækkede en del af de begåede overtrædelser, eftersom landet kun straffede, at den driftsansvarlige ikke havde den rigtige licens til at udøve transport og omladning af fiskevarer til søs. Denne sanktion dækkede imidlertid ikke ulovlig indsamling af fiskevarer til søs, som er fanget ulovligt i Liberia i strid med et gældende moratorium om industrifiskeri. Eftersom det fiskerfartøj, der leverede fiskene, og det transportfartøj, der indsamlede dem, var ejet af den samme juridiske enhed, ville ingen reelle argumenter, der forklarer den økonomiske operatørs adfærd, blive støttet af kendsgerningerne. Proceduren i henhold til artikel 27 pågår i øjeblikket, men alt tyder på, at Panama ikke inden for en mere end rimelig tidsfrist har givet et hurtigt svar på Kommissionens anmodninger om at undersøge, give feedback på eller følge op på IUU-fiskeri og dermed forbundne aktiviteter. Derudover tog svarene ikke alle de afslørede IUU-aktiviteter op.

(243) Ved at handle på den beskrevne måde opfylder Panama tilsyneladende ikke betingelserne i artikel 94, stk. 2, litra b), i UNCLOS, hvori det fastsættes, at en flagstat skal udøve jurisdiktion i henhold til sit interne retssystem over ethvert skib, som fører dens flag, og over dets kaptajn, officerer og besætning. Den sag, som er beskrevet i betragtning 242, viser, at Panama ikke kan være bekendt med de aktiviteter, som udøves af de fartøjer, der fører dets flag. I denne sag var Panamas myndigheder ikke bekendt med, at det pågældende fartøj i mange år blev brugt til omladning og transport af fiskevarer, som er aktiviteter, der kræver særlige licenser og skal overholde særlige regler.

(244) I den sag, som er forklaret i betragtning 242, tyder det på, at Panama ikke opfylder henstillingerne i punkt 18 i FAO's internationale handlingsplan, hvori det fastlægges, at de enkelte stater i lyset af bestemmelserne i UNCLOS skal træffe foranstaltninger til eller samarbejde om at sikre, at statsborgere i deres jurisdiktion ikke støtter eller udøver IUU-fiskeri. Endvidere har Panama ikke påvist, at landet samarbejder og koordinerer aktiviteter med andre stater for at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri på den måde, som er anført i punkt 28 i FAO's internationale handlingsplan. Panama har heller ikke taget højde for henstillingerne i punkt 48 i FAO's internationale handlingsplan, hvor flagstater rådes til at sikre, at transport- og støttefartøjer ikke støtter eller udøver IUU-fiskeri, og i punkt 49 i FAO's internationale handlingsplan, hvor flagstater bl.a. rådes til at sikre, at transport- og støttefartøjer, der deltager i omladning til søs, har en forudgående omladningsgodkendelse udstedt af flagstaten.

(245) Kommissionen analyserede, om Panama har truffet effektive håndhævelsesforanstaltninger over for de aktører, der er ansvarlige for IUU-fiskeri, og om der er idømt tilstrækkeligt hårde sanktioner, så overtræderne mister den økonomiske gevinst fra IUU-fiskeri. Det bemærkes, at foreliggende bevismateriale bekræfter, at Panama ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser med

([1]) NMFS-rapporten, s. 99.

hensyn til effektive håndhævelsesforanstaltninger. I denne henseende mindes der om, at der findes en række IUU-fartøjer, der aktuelt fører Panamas flag, eller som førte Panamas flag, efter de blev opført på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers IUU-lister. Forekomsten af disse IUU-fartøjer viser, at Panama ikke var i stand til at opfylde sit ansvar over for de af dets fartøjer, der driver fiskeri på det åbne hav, som anført i artikel 18, stk. 1 og 2, i UNFSA.

(246) Endvidere viser den situation, som er beskrevet i foregående betragtning, med al tydelighed, at Panama ikke opfylder kravene i artikel 19, stk. 1, i UNFSA, som indeholder regler for flagstater om overholdelse og håndhævelse. Panama har i denne forbindelse heller ikke opfyldt kravene i artikel 19, stk. 2, i UNFSA, hvor det bl.a. fastsættes, at sanktionerne skal være af en sådan strenghed, at de fratager de skyldige de fordele, de har opnået ved deres ulovlige aktiviteter. Endvidere har Panama med hensyn til effektive håndhævelsesforanstaltninger ikke opfyldt henstillingerne i punkt 21 i FAO's internationale handlingsplan, hvor staterne rådes til at sikre, at sanktionerne for fartøjers og så vidt muligt statsborgere under deres jurisdiktions IUU-fiskeri er af en sådan strenghed, at de forebygger, afværger og standser IUU-fiskeri og fratager de skyldige de fordele, de har opnået ved sådant fiskeri.

(247) Med hensyn til det pågældende IUU-fiskeris baggrund, art, omstændigheder, omfang og grovhed har Kommissionen taget højde for de gentagne og tilbagevendende IUU-fiskeriaktiviteter, som fartøjer, der fører Panamas flag, har udøvet frem til 2012.

(248) Med hensyn til Panamas myndigheders eksisterende kapacitet bør det bemærkes, at Panama ifølge De Forenede Nationers indeks over menneskelig udvikling [1] anses for et land med et højt niveau af menneskelig udvikling (nr. 58 ud af 187 lande). Dette bekræftes ligeledes af bilag II til forordning (EF) nr. 1905/2006, hvor Panama er opført under mellemindkomstlande i den øverste halvdel. Under hensyntagen til landets position synes det ikke at være nødvendigt at analysere Panamas kompetente myndigheders eksisterende kapacitet. Dette skyldes, at udviklingsniveauet i Panama, som påvist i denne betragtning, ikke kan betragtes som en underminerende faktor for de kompetente myndigheders kapacitet til at samarbejde med andre lande og udøve håndhævelsesforanstaltninger.

(249) På grundlag af oplysningerne fra missionen i juni 2010 synes myndighederne i Panama ikke at mangle finansielle ressourcer, men nærmere det nødvendige retlige og administrative miljø samt beføjelser til at varetage deres opgaver.

(250) Endvidere bør det fremhæves, at Unionen i overensstemmelse med henstillingerne i punkt 85 og 86 i FAO's internationale handlingsplan vedrørende særlige krav til udviklingslande allerede har finansieret et særligt program for teknisk bistand med hensyn til at bekæmpe IUU-fiskeri [2]. Panama drog fordel af dette program.

(251) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af de faktiske elementer, som Kommissionen har indsamlet, samt alle landets udtalelser, kunne det i henhold til artikel 31, stk. 3 og stk. 5, i IUU-forordningen fastslås, at Panama ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser som flagstat med hensyn til samarbejds- og håndhævelsesforanstaltninger.

11.3. **Manglende gennemførelse af internationale regler (artikel 31, stk. 6, i IUU-forordningen)**

(252) Panama har ratificeret UNCLOS og UNFSA. Panama er endvidere kontraherende medlem af IATTC og ICCAT samt samarbejdende ikke-medlem af WCPFC.

(253) Kommissionen analyserede alle de oplysninger, som den anså for at være relevante med hensyn til Panamas status som kontraherende medlem af IATTC og ICCAT samt som samarbejdende ikke-medlem af WCPFC.

(254) Kommissionen analyserede også de oplysninger, som den mente var relevante for Panamas aftale om at anvende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger vedtaget af IATTC, ICCAT og WCPFC.

(255) Det bør erindres, at ICCAT sendte en identifikationsskrivelse til Panama vedrørende landets manglende rapporter i 2010 [3]. I identifikationsskrivelsen er Panama identificeret for sin manglende overholdelse af forpligtelsen til at fremsende statistikker som fastlagt i ICCAT's henstilling 05-09. I samme skrivelse fremhævede ICCAT, at Panama

[1] Oplysninger hentet fra http://hdr.undp.org/en/statistics/.

[2] »Accompanying developing countries in complying with the Implementation of Regulation (EC) No 1005/2008 on Illegal, Unreported and Unregulated (IUU) Fishing«, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

[3] Skrivelse fra ICCAT af 4. marts 2010, rundskrivelse fra ICCAT nr. 561/04.03.2010.

ikke havde fremsendt alle de nødvendige data og oplysninger som f.eks. årsrapport, data om opgave I (statistik vedrørende flådedata) var blevet sendt for sent, data om opgave II (fangststørrelser) var enten sendt for sent eller slet ikke sendt, overholdelsestabeller var ikke blevet sendt, og oplysninger om forvaltningsstandarder for store langlinefiskerfartøjer til tunfiskeri var ikke blevet sendt til ICCAT's sekretariat. De relevante krav kan ses af ICCAT's beslutninger og henstillinger i betragtning 258 og 260. Det er ligeledes relevant at bemærke, at Panama blev identificeret af ICCAT i 2009, og at identifikationen blev fastholdt i 2010 og 2011.

(256) Kommissionen analyserede også oplysninger fra ICCAT om Panamas overholdelse af ICCAT's bevarelses- og forvaltningsregler samt rapporteringsforpligtelser. Til dette benyttede Kommissionen ICCAT's oversigtstabeller om overholdelse for 2010 ([1]) samt ICCAT's oversigtstabeller om overholdelse for 2011 ([2]).

(257) Med hensyn til 2010 fremsendte Panama ikke: årsrapporter og statistikker, oplysninger vedrørende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger og oplysninger om kvoter og fangstgrænser.

(258) Ifølge de foreliggende oplysninger fremsendte Panama i 2010 navnlig ikke oplysninger til ICCAT om: årsrapporter (videnskabelige) (fastlagt i ICCAT's konvention, beslutning 01-06 og reference 04-17), årsrapporter (ICCAT's komité) (fastlagt i ICCAT's konvention, beslutning 01-06 og ref. 04-17), handelsforanstaltninger vedrørende import- og landingsdata (fastlagt i henstilling 06-13), omladningserklæringer (til søs) (fastlagt i henstilling 06-11), omladningsrapporter (fastlagt i henstilling 06-11), data om manglende overholdelse (fastlagt i henstilling 08-09), interne aktionsrapporter for fartøjer med en længde på over 20 m (fastlagt i henstilling 02-22/09-08), årslister for fartøjer, der fisker efter hvid tun (fastlagt i henstilling 98-08), omladningsfartøjer — kun indsendt oplysninger for modtagende fartøjer (fastlagt i henstilling 06-11), liste over fartøjer, der fisker efter sværdfisk (fastlagt i henstilling 09-04/09-08), forvaltningsstandarder for store langlinefiskerfartøjer til tunfiskeri (fastlagt i henstilling 01-20), forvaltningsstandard (fastlagt i beslutning 01-20), charteraftaler med fartøjer (fastlagt i henstilling 02-21), fartøjer, der deltager i IUU-fiskeri (fastlagt i henstilling 09-10), rapporter om påstande om IUU (fastlagt i henstilling 09-10), observationer af fartøjer (fastlagt i beslutning 94-09), havneinspektionsrapporter (fastlagt i henstilling 97-10), data fra ICCAT's statistikdokumentprogrammer (fastlagt i henstilling 01-21 og henstilling 01-22), valideringssegl og -underskrifter på fangstdokumenter for almindelig tun (fastlagt i henstilling 08-12/09-11), kontaktpunkter for fangstdokumenter for almindelig tun (fastlagt i henstilling 08-12/09-11), lovgivning om fangstdokumenter for almindelig tun (fastlagt i henstilling 08-12/09-11), identifikationssammendrag af fangstdokumenter for almindelig tun (fastlagt i henstilling 08-12/09-11), fangstdokumenter for almindelig tun (fastlagt i henstilling 08-12/09-11), årsrapport om fangstdokumenter for almindelig tun (fastlagt i henstilling 08-12/09-11), overholdelse af sæsonafslutning for sværdfisk (fastlagt i henstilling 09-04), intern procedure for overholdelse af lukkede områder/sæson i Guineabugten (fastlagt i henstilling 09-04).

(259) Med hensyn til 2011 fremsendte Panama ikke: delvise oplysninger om årsrapporter og statistikker, oplysninger vedrørende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger og oplysninger om kvoter og fangstgrænser.

(260) Ifølge de foreliggende oplysninger fremsendte Panama ikke oplysninger om: årsrapporter (videnskabelige) (fastlagt i ICCAT's konvention, beslutning 01-06 og reference 04-17), årsrapporter (ICCAT's komité) (fastlagt i ICCAT's konvention, beslutning 01-06 og reference 04-17), overholdelsestabeller (henstilling 98-14), interne aktionsrapporter for fartøjer med en længde på over 20 m (henstilling 09-08), forvaltningsstandard for store langlinefiskerfartøjer til tunfiskeri (fastlagt i henstilling 01-20), forvaltningsstandard (beslutning 01-20), data fra nationale observatørprogrammer (henstilling 10-04).

(261) Endvidere blev der afsløret en række elementer under Kommissionens mission til Panama i juni 2010. Med hensyn til driften af fartøjsovervågningssystemer kom det frem, at Panamas myndigheder i konkrete tilfælde ikke havde adgang til fartøjsovervågningssystemers positioner for fartøjer, der driver fiskeri inden for ICCAT's område. For andre fartøjer var positionerne kun tilgængelige via et onlineadgangssystem på internettet, hvor der ikke var adgang til data i en visuel kortlægningsapplikation, og de kunne kun hentes for de to måneder umiddelbart forud for kontrollen af fartøjets position. Med hensyn til inspektionsordninger kom det ligeledes frem, at der ikke fandtes nogen inspektionsordninger for fartøjer, der driver fiskeri på det åbne hav, ingen skabeloner, retningslinjer eller metoder til støtte for inspektioner, og ingen operationelle metoder til inspektioner i luften eller til søs. Med hensyn til landinger kom det frem, at der ikke var nogen midler til at sikre overvågning af landinger i forskellige havne uden for Panamas eksklusive økonomiske zone. Med hensyn til kontrol og overvågning blev der identificeret adskillige mangler. På grundlag

([1]) ICCAT, Compliance Summary Tables, dok, nr. COC-308/2010, 10.11.2010.

([2]) ICCAT, Draft Compliance Summary Tables, dok. nr. COC-308/2011.

af en række udførte test i konkrete tilfælde kom det frem, at visse data ikke var tilgængelige for fartøjer, der driver fiskeri inden for ICCAT's område. Med hensyn til regulering af omladninger tyder foreliggende oplysninger fremsendt af Panama endelig på, at Panama slettede fem støttefiskerfartøjer i Middelhavet fra sit register på grund af sin manglende kapacitet til at regulere omladninger.

(262) Med hensyn til WCPFC viser foreliggende oplysninger ([1]), at Panama ikke har fremsendt oplysninger i henhold til WCPFC's regler. Panama blev anmodet om at fremsende supplerende oplysninger om IUU-fartøjer i overensstemmelse med punkt 3, litra c), i WCPFC's bevarelses- og forvaltningsforanstaltning 2009-11 samt fremsende del I- og del II-rapporter for 2011.

(263) Med hensyn til IATTC tyder de foreliggende oplysninger fra NMFS-rapporten som forklaret i betragtning 239 og fra IATTC ([2]) på, at fartøjer, der fører Panamas flag, har overtrådt bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

(264) Panamas manglende fremsendelse til ICCAT af de oplysninger, som er nævnt i betragtning 258-260, viser, at Panama ikke har opfyldt sine forpligtelser som flagstat i henhold til UNCLOS og UNFSA.

(265) De mangler, som blev afsløret under Kommissionens mission i juni 2010, og som der henvises til i betragtning 261, dokumenterer endvidere, at Panama ikke har opfyldt sine forpligtelser som flagstat i henhold til UNFSA.

(266) De manglende oplysninger om bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, kvoter og fangstgrænser samt årsrapporter og statistikker underminerer Panamas evne til at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 117 og 118 i UNCLOS, hvori det fastsættes, at staterne har pligt til over for deres statsborgere at træffe nationale foranstaltninger til bevarelse af det åbne havs levende ressourcer og til at samarbejde med hinanden om bevarelse og forvaltning af de levende ressourcer i det åbne hav.

([1]) Skrivelse fra WCPFC til Panama af 8. oktober 2011.

([2]) »IATTC COMMITTEE FOR THE REVIEW OF IMPLEMENTATION OF MEASURES ADOPTED BY THE COMMISSION, 2ND MEETING«, La Jolla, Californien (USA), 29.-30. juni 2011, s. 3-5.

(267) Panamas præstation som forklaret i denne del af afgørelsen er i strid med kravene i artikel 18, stk. 3, i UNFSA.

(268) Da Panama ikke har kontrolleret fartøjer på det åbne hav i overensstemmelse med de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers regler, har landet overtrådt artikel 18, stk. 3, litra a) i UNFSA, hvorefter de stater, hvis fartøjer driver fiskeri på det åbne hav, skal træffe kontrolforanstaltninger for at sikre, at de pågældende fartøjer overholder de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers regler.

(269) Panama overholder ikke kravene i artikel 18, stk. 3, litra e), i UNFSA om registrering og rettidig rapportering, da landet ikke har sendt ICCAT oplysninger om årsrapporter, opgave I (flådekendetegn), interne aktionsrapporter for fartøjer med en længde på over 20 m, overholdelsestabeller og forvaltningsforanstaltninger for store langlinefiskerfartøjer til tunfiskeri.

(270) Endvidere opfylder Panama ikke sine forpligtelser i henhold til artikel 18, stk. 3, litra f), i UNFSA på grund af manglende rapportering til ICCAT af fangstrelaterede data, data om nationale observatørprogrammer og oplysninger om omladningsrelaterede forhold, manglende inspektionsordninger, manglende midler til at sikre overvågning af landinger i andre havne end Panamas og manglende markedsstatistik om import og landingsdata.

(271) Panama opfylder ikke betingelserne i artikel 18, stk. 3, litra g), i UNFSA med hensyn til de oplysninger, som blev indsamlet i juni 2010 om Panamas myndigheders kontrol- og overvågningsmuligheder.

(272) Panama opfylder ikke sine forpligtelser i henhold til artikel 23 i UNFSA, da landet ikke har fremsendt havneinspektionsrapporten for 2010 til ICCAT.

(273) Endvidere tyder oplysninger fra WCPFC og IATTC som forklaret i betragtning 262 og 263 på, at Panama ikke opfylder sine forpligtelser i henhold til artikel 117 i UNCLOS og artikel 18 i UNFSA med hensyn til forvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger.

(274) Derudover kom det under missionen i juni 2010 frem, at Panamas skibsregister ikke sikrer, at fartøjer, der fører Panamas flag, har en reel tilknytning til landet. En sådan mangel på reel tilknytning mellem staten og de fartøjer, der er registreret i dets register, er i strid med betingelserne vedrørende skibes nationalitet i artikel 91 i UNCLOS. Denne konklusion bekræftes endvidere af ITF, som mener, at Panama er et bekvemmelighedsflag ([1]).

(275) Endelig bør det bemærkes, at Panama i strid med henstillingerne i punkt 25, 26 og 27 i FAO's internationale handlingsplan ikke har udviklet en national handlingsplan mod IUU-fiskeri.

(276) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af de faktiske elementer, som Kommissionen har indsamlet, samt alle landets udtalelser, kunne det i henhold til artikel 31, stk. 3 og 6, i IUU-forordningen fastslås, at Panama ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser med hensyn til internationale regler, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

11.4. **Specifikke begrænsninger i udviklingslande**

(277) Det bør erindres, at Panama i henhold til De Forenede Nationers indeks over menneskelig udvikling ([2]) anses for et land med et højt niveau af menneskelig udvikling (nr. 58 ud af 187 lande). Det bør ligeledes erindres, at Panama i henhold til bilag II i forordning (EF) nr. 1905/2006 er opført under mellemindkomstlande i den øverste halvdel.

(278) Under hensyntagen til denne placering kan Panama ikke anses som et land med særlige begrænsninger som en direkte følge af dets udviklingsniveau. Der fandtes ingen beviser, der kunne underbygge, at Panamas manglende opfyldelse af sine folkeretlige forpligtelser skyldes manglende udvikling. Tilsvarende findes der ingen konkrete beviser, der knytter de konstaterede mangler med hensyn til kontrol og overvågning med fiskeriaktiviteter sammen med manglende kapacitet og infrastruktur.

(279) Derudover er det relevant at bemærke, at Unionen allerede har finansieret en specifik teknisk bistandsaktion i Panama med hensyn til at bekæmpe IUU-fiskeri ([3]). Der findes ingen dokumentation for, at Panama enten har taget højde for rådgivningen med henblik på at rette op på de pågældende mangler eller har anmodet om opfølgning fra Unionens side med henblik på at opnå kapacitetsopbygning.

(280) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af alle de faktiske elementer, som Kommissionen har indsamlet, samt alle landets udtalelser kunne det i henhold til artikel 31, stk. 7, i IUU-forordningen konstateres, at Panamas udviklingsstatus og overordnede præstation med hensyn til fiskeri ikke er påvirket af dets udviklingsniveau.

12. PROCEDURE VEDRØRENDE DEN DEMOKRATISKE SOCIALISTISKE REPUBLIK SRI LANKA

(281) Meddelelsen om Den Demokratiske Socialistiske Republik Sri Lanka (Sri Lanka) som flagstat blev godkendt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 20 i IUU-forordningen pr. 1. januar 2010.

(282) Fra den 29. november til den 3. december 2010 gennemførte Kommissionen med støtte fra EFCA en mission til Sri Lanka i forbindelse med det administrative samarbejde, der er fastlagt i artikel 20, stk. 4, i IUU-forordningen.

(283) Formålet med missionen var at verificere oplysninger om Sri Lankas ordninger for gennemførelse, kontrol og håndhævelse af love, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som landets fiskerfartøjer skal overholde, foranstaltninger truffet af Sri Lanka med henblik på at gennemføre landets forpligtelse til at bekæmpe IUU-fiskeri og opfylde kravene samt nogle punkter vedrørende gennemførelsen af Unionens ordning for fangstattester.

(284) Den endelige missionsrapport blev sendt til Sri Lanka den 3. februar 2011. Eftersom Sri Lanka ikke havde underrettet Kommissionen om, at der var kommet en ny generaldirektør for fiskeriministeriet, nåede rapporten ikke frem til modtageren og blev eftersendt den 7. april 2011.

([1]) Oplysninger hentet fra: http://www.itfglobal.org/flags-convenience/flags-convenien-183.cfm.

([2]) Oplysninger hentet fra http://hdr.undp.org/en/statistics/.

([3]) »Accompanying developing countries in complying with the Implementation of Regulation (EC) No 1005/2008 on Illegal, Unreported and Unregulated (IUU) Fishing«, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

(285) Sri Lankas bemærkninger til den endelige missionsrapport blev modtaget den 12. maj 2011.

(286) Kommissionen gennemførte fra den 5. til den 7. oktober 2011 en efterfølgende mission til Sri Lanka for at følge op på Sri Lankas foranstaltninger fra den første mission.

(287) Sri Lanka fremsendte yderligere skriftlige bemærkninger den 15. november 2011.

(288) Sri Lanka er medlem af IOTC. Sri Lanka har ratificeret UNCLOS og UNFSA og har tiltrådt FAO's aftale om havnestatsforanstaltninger.

(289) For at vurdere, om Sri Lanka opfylder sine internationale forpligtelser som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat, som er fastsat i de internationale aftaler, der er nævnt i betragtning 288 og fastlagt af IOTC, søgte og analyserede Kommissionen alle de oplysninger, den anså for at være nødvendige med henblik herpå.

(290) Kommissionen gjorde brug af oplysninger fra tilgængelige data offentliggjort af IOTC samt Kommissionens missioner i Sri Lanka.

13. MULIGHEDEN AF, AT SRI LANKA KAN IDENTIFICERES SOM IKKE-SAMARBEJDENDE TREDJELAND

(291) I overensstemmelse med artikel 31, stk. 3, i IUU-forordningen analyserede Kommissionen Sri Lankas forpligtelser som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat. Med henblik på denne undersøgelse tog Kommissionen højde for parametrene i artikel 31, stk. 4 til 7, i IUU-forordningen.

13.1. **Gentagne tilfælde af IUU-fartøjer og IUU-handelsstrømme (artikel 31, stk. 4, litra a), i IUU-forordningen)**

(292) Under missionerne samt gennem oplysninger fra IOTC kom det frem, at Sri Lanka ikke har nogen lovgivning om licensgivning til fiskeri i det åbne hav ([1]). Dette betyder reelt set, at alle 3 307 fartøjer, som Sri Lanka har opført i IOTC's register over godkendte fartøjer, fisker ulovligt, når fiskeriaktiviteterne foregår inden for IOTC-konventionsområdet uden for Sri Lankas eksklusive økonomiske zone. I denne henseende mindes der om, at en flagstat i henhold til artikel 18, stk. 3, litra b), nr. ii), i UNFSA skal træffe foranstaltninger til at forbyde fiskeri på det åbne hav for fartøjer, der ikke har behørig licens eller tilladelse til at fiske. Sri Lankas registrering af over 3 000 fartøjer i IOTC's register over tilladte fartøjer og manglende lovgivning til at give disse fartøjer en lovlig licens viser med al tydelighed, at Sri Lanka ikke handler i overensstemmelse med landets ansvar som flagstat.

(293) Derudover konstaterede Kommissionen på grundlag af oplysninger fra IOTC ([2]), at en række fartøjer, der fører Sri Lankas flag, er blevet pågrebet og pålagt bøder af visse kyststater for at fiske ulovligt inden for IOTC-konventionsområdet. Disse fiskerfartøjer er Lek Sauro, Madu Kumari 2, Anuska Putha 1, Sudeesa Marine 5, Rashmi, Chmale, Shehani Duwa, Dory II, Randika Putah 1 og Vissopa Matha i 2010, Sudharma, Speed Bird 7, Pradeepa 2, Kasun Putha 1, Win Marine 1, Speed Bird 3, Muthu Kumari og Little Moonshine i 2011 og Helga Siril i 2012.

(294) I denne henseende skal det erindres, at flagstaten i henhold til artikel 18, stk. 1 og 2, i UNFSA er ansvarlig over for de af dets fartøjer, der driver fiskeri på det åbne hav. Kommissionen mener, at det fortsatte ulovlige fiskeri i IOTC-konventionsområdet blandt fartøjer, som fører Sri Lankas flag, tydeligt viser, at Sri Lanka ikke har opfyldt sit folkeretlige ansvar som flagstat. Ved at have førnævnte antal fartøjer, som fisker uden licens og dermed ulovligt, har Sri Lanka ikke været i stand til at opfylde sit ansvar effektivt, overholde de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger og sikre, at dets fartøjer ikke deltager i aktiviteter, der underminerer effektiviteten af sådanne foranstaltninger.

(295) I henhold til artikel 19, stk. 1 og 2, i UNFSA skal flagstaten sikre, at de fartøjer, der fører dets flag, overholder de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers bevarelses- og forvaltningsregler. Flagstaterne skal ligeledes gennemføre hurtige og effektive undersøgelser og retssager. Flagstaten bør ligeledes sikre passende sanktioner, modvirke gentagne overtrædelser og fratage overtrædere den økonomiske gevinst fra ulovlige aktiviteter. I denne henseende bemærkes det, at Sri Lanka ikke har nogen lovgivning, som indeholder bestemmelser om udstedelse af fiskerilicenser til fartøjer, der fører Sri Lankas flag, så de kan drive fiskeri uden for Sri Lankas eksklusive økonomiske zone. Sri Lankas registrering af over 3 000 fartøjer i IOTC's register over tilladte fartøjer viser med al tydelighed, at Sri Lanka tillader, at dets fartøjer fisker på det åbne hav i strid med IOTC's regler, eftersom Sri Lanka ikke har nogen lovgivning, der fastsætter bestemmelser for udstedelse af fiskerilicenser til fiskeriaktiviteter på det åbne hav. Dette viser tydeligt, at Sri Lanka ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 19, stk. 1 og 2, i UNFSA.

([1]) Oplysninger hentet fra http://iotc.org/English/index.php.

([2]) Oplysninger hentet fra http://iotc.org/English/index.php.

(296) Derudover skal staterne i henhold til artikel 20 i UNFSA enten direkte eller gennem regionale fiskeriforvaltningsorganisationer samarbejde om at sikre overholdelse og håndhævelse af regionale fiskeriforvaltningsorganisationers bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger. Den pågældende artikel indeholder en række specifikke krav til staternes forpligtelser til at undersøge, samarbejde med hinanden og sanktionere IUU-fiskeriaktiviteter. I denne forbindelse bør det erindres, at Sri Lanka havde 13 fartøjer opført på udkastet til listen over IUU-fartøjer til IOTC's årlige møde, som blev holdt i marts 2011 ([1]). IOTC accepterede trods manglende konsensus ikke at opføre de pågældende fartøjer på listen. IOTC anmodede imidlertid Sri Lanka om at fremsende månedlige rapporter om de pågældende fartøjers positioner samt om Sri Lankas domstoles endelige afgørelse med hensyn til de enkelte fartøjer. Det bemærkes, at Sri Lanka ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser med hensyn til internationalt samarbejde inden for håndhævelse ved kun at rapportere til IOTC med hensyn til fire ud af 12 måneder til trods for IOTC's anmodninger.

(297) Det skal ligeledes erindres, at stater i overensstemmelse med artikel 118 i UNCLOS er forpligtet til at samarbejde om bevarelse og forvaltning af de levende ressourcer i det åbne hav. I denne henseende viser forekomsten af en række fartøjer, der fører Sri Lankas flag, og som fisker ulovligt i IOTC-konventionsområdet, at Sri Lanka ikke har opfyldt sine forpligtelser som flagstat. Fiskerfartøjer, der pågribes i at fiske ulovligt, underminerer bevarelsen og forvaltningen af levende ressourcer.

(298) Sri Lankas manglende overholdelse med hensyn til fartøjer, der fører Sri Lankas flag, og som fisker ulovligt i IOTC-konventionsområdet, er ligeledes i strid med artikel 217 i UNCLOS, hvori det kræves, at flagstater skal træffe særlige håndhævelsesforanstaltninger for at sikre overholdelse af internationale regler, undersøgelse af den påståede overtrædelse og tilstrækkelige sanktioner for overtrædelse.

(299) Forekomsten af en række fartøjer, der fører Sri Lankas flag, og som fisker ulovligt i IOTC-konventionsområdet, viser endvidere, at Sri Lanka ikke har været i stand til at følge henstillingerne i FAO's internationale handlingsplan. I punkt 34 i denne handlingsplan anbefales det, at staterne sikrer, at de fiskerfartøjer, som har ret til at føre deres flag, ikke udøver eller støtter IUU-fiskeri.

(300) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af alle de faktiske elementer, som Kommissionen har indsamlet, samt alle udtalelserne fra landet, kunne det i henhold til artikel 31, stk. 3 og stk. 4, litra a), i IUU-forordningen fastslås, at Sri Lanka ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser som flagstat med hensyn til IUU-fartøjer og IUU-fiskeri udøvet eller støttet af fiskerfartøjer, der fører dets flag, eller af dets statsborgere, og ikke har truffet passende foranstaltninger til at afværge dokumenteret og gentaget IUU-fiskeri udøvet af fartøjer, der fører dets flag.

([1]) Rundskrivelse fra IOTC 2011/18 af 28. februar 2011.

13.2. **Manglende samarbejde og håndhævelse (artikel 31, stk. 5, i IUU-forordningen)**

(301) Med hensyn til om Sri Lanka samarbejder effektivt med Kommissionen om undersøgelser om IUU-fiskeri og dermed forbundne aktiviteter, bemærkes det, at beviser indsamlet af Kommissionen viser, at Sri Lanka ikke opfyldte sine folkeretlige forpligtelser som flagstat.

(302) Som nævnt i betragtning 296 havde Sri Lanka 13 fartøjer opført på udkastet til listen over IUU-fartøjer til årsmødet i marts 2011. IOTC accepterede trods manglende konsensus ikke at opføre fartøjerne på listen. IOTC anmodede imidlertid Sri Lanka om at fremsende månedlige rapporter om de pågældende fartøjers positioner samt om Sri Lankas domstoles endelige afgørelse med hensyn til de enkelte fartøjer. Ikke desto mindre rapporterede Sri Lanka kun til IOTC med hensyn til fire ud af 12 måneder trods IOTC's anmodning.

(303) Ved at handle på den måde, som er beskrevet i foregående betragtning, undlod Sri Lanka at bevise, at landet opfylder betingelserne i artikel 94, stk. 2, litra b), i UNCLOS, hvori det fastsættes, at en flagstat skal udøve jurisdiktion i henhold til sit interne retssystem over ethvert skib, som fører dens flag, og over dets kaptajn, officerer og besætning.

(304) Derudover har Sri Lanka ikke vist, at landet overholder henstillingerne i punkt 18 i FAO's internationale handlingsplan, som fastlægger, at de enkelte stater i lyset af bestemmelserne i UNCLOS bør træffe foranstaltninger eller samarbejde om at sikre, at statsborgere i deres jurisdiktion ikke støtter eller udøver IUU-fiskeri. Endvidere har Sri Lanka ikke påvist, at landet samarbejder og koordinerer aktiviteter med andre stater for at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri på den måde, som er anført i punkt 28 i FAO's internationale handlingsplan.

(305) Kommissionen analyserede, om Sri Lanka har truffet effektive håndhævelsesforanstaltninger over for de aktører, der er ansvarlige for IUU-fiskeri, og om der er idømt tilstrækkeligt hårde sanktioner, så overtræderne mister den økonomiske gevinst fra IUU-fiskeri.

(306) Det bemærkes, at foreliggende bevismateriale bekræfter, at Sri Lanka ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser med hensyn til effektive håndhævelsesforanstaltninger. I denne henseende viser oplysninger fra boardingrapporterne ([1]) fra visse kyststatsmyndigheder om fartøjer, der fører Sri Lankas flag og fisker ulovligt uden for Sri Lankas eksklusive økonomiske zone, at fartøjernes mærkning og kravet om dokumentation om bord, herunder logbøger, ikke håndhæves af Sri Lanka. Tilstedeværelsen af fartøjer fra Sri Lanka i IOTC-konventionsområdet uden korrekt mærkning og uden dokumentation om bord viser, at Sri Lanka ikke har opfyldt sit ansvar over de af dets fartøjer, der driver fiskeri på det åbne hav som fastlagt i artikel 18, stk. 1, 2 og 3, i UNFSA.

(307) Endvidere viser den fortsatte tilstedeværelse af fartøjer, der fører Sri Lankas flag, og som fisker ulovligt i IOTC-konventionsområdet, med al tydelighed, at Sri Lanka ikke opfylder kravene i artikel 19, stk. 1, i UNFSA, som indeholder regler for flagstater om overholdelse og håndhævelse. Sri Lanka har i denne forbindelse heller ikke opfyldt kravene i artikel 19, stk. 1, i UNFSA, hvor det bl.a. fastsættes, at sanktionerne skal være af en sådan strenghed, at de fratager de skyldige de fordele, de har opnået ved deres ulovlige aktiviteter. Endvidere har Sri Lanka med hensyn til effektive håndhævelsesforanstaltninger ikke opfyldt henstillingerne i punkt 21 i FAO's internationale handlingsplan, hvor staterne rådes til at sikre, at sanktionerne for fartøjers og så vidt muligt statsborgeres under deres jurisdiktions IUU-fiskeri er af en sådan strenghed, at de forebygger, afværger og standser IUU-fiskeri og fratager de skyldige de fordele, de har opnået ved sådant fiskeri.

(308) Med hensyn til det pågældende IUU-fiskeris baggrund, art, omstændigheder, omfang og grovhed har Kommissionen taget højde for de gentagne og tilbagevendende IUU-fiskeriaktiviteter, som fartøjer, der fører Sri Lankas flag, har udøvet frem til 2012.

(309) Med hensyn til Sri Lankas myndigheders eksisterende kapacitet bør det bemærkes, at Sri Lanka ifølge De Forenede Nationers indeks over menneskelig udvikling ([2]) anses for et land med et mellemhøjt niveau af menneskelig udvikling (nr. 97 ud af 187 lande). Dette bekræftes ligeledes af bilag II til forordning (EF) nr. 1905/2006, hvor Sri Lanka er opført under mellemindkomstlande i den nederste halvdel.

(310) På grundlag af oplysningerne fra den første mission synes myndighederne i Sri Lanka ikke at mangle finansielle ressourcer, men nærmere det nødvendige retlige og administrative miljø samt de menneskelige ressourcer til at varetage deres opgaver.

(311) Endvidere bør det fremhæves, at Unionen i overensstemmelse med henstillingerne i punkt 85 og 86 i FAO's internationale handlingsplan vedrørende særlige krav til udviklingslande allerede har finansieret et særligt program for teknisk bistand med hensyn til at bekæmpe IUU-fiskeri ([3]).

(312) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af de faktiske elementer, som Kommissionen har indsamlet, samt alle landets udtalelser, kunne det i henhold til artikel 31, stk. 3 og stk. 5, i IUU-forordningen fastslås, at Sri Lanka ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser som flagstat med hensyn til samarbejds- og håndhævelsesforanstaltninger.

13.3. **Manglende gennemførelse af internationale regler (artikel 31, stk. 6, i IUU-forordningen)**

(313) Sri Lanka har ratificeret UNCLOS og UNFSA. Sri Lanka er endvidere medlem af IOTC.

(314) Kommissionen analyserede de oplysninger, den fandt var relevante i forhold til Sri Lankas status som medlem af IOTC.

(315) Kommissionen analyserede også de oplysninger, som den mente var relevante for Sri Lankas aftale om at anvende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger vedtaget af IOTC.

(316) Der mindes om, at IOTC i en skrivelse til Sri Lanka den 22. marts 2011 ([4]) om overholdelsesrapporten fra 2011 udtrykte sin bekymring. IOTC var navnlig bekymret for den forsinkede fremsendelse af gennemførelsesrapporten,

([1]) Oplysninger hentet fra http://iotc.org/English/index.php.
([2]) Oplysninger hentet fra http://hdr.undp.org/en/statistics/.
([3]) »Accompanying developing countries in complying with the Implementation of Regulation (EC) No 1005/2008 on Illegal, Unreported and Unregulated (IUU) Fishing«, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.
([4]) Oplysninger hentet fra http://www.iotc.org/English/meetings/comm/history/doc_meeting_CO9.php => Compliance Reports => Response to Letters of Feedback => Sri Lanka_16-05-11.

Sri Lankas fartøjers overholdelse af fartøjsovervågningssystemer og observatørordninger, uoverensstemmelser i flådeudviklingsplanen, manglende rapportering om bifangster af skildpadder og havfugle, manglende oplysninger om tredjelandsfartøjers landinger i Sri Lankas havne og den delvise overholdelse af kravet om rapportering af statistik.

(317) I forlængelse af den situation, som er forklaret i ovennævnte betragtning, analyserede Kommissionen oplysningerne fra IOTS om Sri Lankas overholdelse af IOTC's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger og rapporteringsforpligtelser. Hertil benyttede Kommissionen IOTC's overholdelsesrapport for 2011 [1] samt IOTC's overholdelsesrapport for 2012 [2].

(318) Med hensyn til overholdelsesrapporten for 2011 fremsendte Sri Lanka ikke: årsrapporter og statistikker, oplysninger vedrørende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger og oplysninger om kvoter og fangstgrænser.

(319) Ifølge de foreliggende oplysninger fremsendte Sri Lanka i 2010 ikke oplysninger til IOTC om: rapporten om gennemførelse og den nationale rapport til det videnskabelige udvalg, flådeudviklingsplanen, listen over aktive fartøjer, der fisker efter tropisk tun i 2006, listen over aktive fartøjer, der fisker efter sværdfisk og hvid tun i 2007 (fastlagt i beslutning 09/02), en liste over aktive fartøjer (fastlagt i beslutning 10/08), udkastet til listen over IUU-fartøjer til trods for, at 13 af landets egne fartøjer er opført på denne liste (fastlagt i beslutning 09/03), bifangster af skildpadder og havfugle (fastlagt i beslutning 10/02), fiskerfartøjers omkodning af fangster (fastlagt i beslutning 10/03), udpegede havne (fastlagt i beslutning 10/11).

(320) Med hensyn til overholdelsesrapporten for 2012 fremsendte Sri Lanka ikke: alle krævede oplysninger om statistikker, oplysninger vedrørende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger og oplysninger om kvoter og fangstgrænser.

(321) Med hensyn til 2011 fremsendte Sri Lanka ifølge de foreliggende oplysninger ikke eller kun delvise oplysninger om: vedtagelse af fartøjsovervågningssystemer for alle fartøjer med en længde på over 15 m og et sammendrag af registreringer om fartøjsovervågningssystemer (fastlagt i beslutning 06/03 and 10/01), flådeudviklingsplanen (fastlagt i beslutning 09/02), en liste over aktive fartøjer (fastlagt i beslutning 10/08), rapporten om forbud mod fiskeri efter alle arter af rævehaj og havskildpadder (fastlagt i beslutning 10/12 og 09/06), regionale observatørordninger (fastlagt i beslutning 11/04), en udpeget kompetent myndighed og inspektionsrapporter vedrørende havneinspektioner (fastlagt i beslutning 10/11) fartøjer og statsborgere, som er identificeret som deltagere i IUU-fiskeri (fastlagt i beslutning 11/03 og 07/01).

(322) Derudover blev der afsløret en række elementer under den første mission til Sri Lanka. Sri Lankas fiskerfartøjer, der driver fiskeri i IOTC-konventionsområdet uden for Sri Lankas eksklusive økonomiske zone, kunne ikke overvåges, da der ikke fandtes fartøjsovervågningssystemer. Sri Lanka havde ingen lovgivning om fangstrapportering. Der fandtes ingen retningslinjer eller metoder vedrørende tredjelandsfartøjers landinger, navnlig i tilfælde af afvisninger af landinger, som ikke meddeles fartøjets flagstat. Denne mission identificerede tydeligvis flere mangler med hensyn til kontrol og overvågning.

(323) Sri Lankas manglende fremsendelse til IOTC af de oplysninger, som er nævnt i betragtning 316-321, viser, at Sri Lanka ikke har opfyldt sine forpligtelser som flagstat i henhold til UNCLOS og UNFSA.

(324) De mangler, som blev afsløret under den første mission, og som der henvises til i betragtning 322, dokumenterer endvidere, at Sri Lanka ikke har opfyldt sine forpligtelser som flagstat i henhold til UNFSA.

(325) De manglende oplysninger om bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, kvoter og fangstgrænser samt årsrapporter og statistikker underminerer Sri Lankas evne til at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 117 og 118 i UNCLOS, hvori det fastsættes, at staterne har pligt til over for deres statsborgere at træffe nationale foranstaltninger til bevarelse af det åbne havs levende ressourcer og til at samarbejde med hinanden om bevarelse og forvaltning af de levende ressourcer i det åbne hav.

(326) Sri Lanka fører i strid med bestemmelserne i artikel 18, stk. 3, litra a), i UNFSA ikke kontrol med fartøjer på det åbne hav. Sri Lanka har fremsendt en liste på over 3 000 godkendte fartøjer til IOTC's register, selv om landet ikke har nogen lovgivning, hvorunder der kan udstedes fiskerilicenser til disse fartøjer. Det betyder, at den del af Sri Lankas flåde, som fik en licens til at blive til søs i over én dag, fisker ulovligt i IOTC-konventionsområdet uden for Sri Lankas eksklusive økonomiske zone.

[1] IOTC, »Compliance Report for Sri Lanka«, dok. nr. IOTC-2011-S15-CoC26rev1.

[2] IOTC, »Compliance Report for Sri Lanka«, dok. nr. IOTC-2012-CoC09-CR25_Rev2.

(327) Sri Lanka opfylder ikke sine forpligtelser i henhold til artikel 18, stk. 3, litra b), i UBFSA, eftersom landet ikke har nogen lovgivning om licenser til og drift af fartøjer, der fører dets flag, og som fisker på det åbne hav.

(328) Sri Lanka overholder ikke kravene om registrering og rettidig rapportering i artikel 18, stk. 3, litra e), i UNFSA, da landet ikke har sendt IOTC oplysninger om flådeudviklingsplanen, en liste over aktive fartøjer og rapporten om havskildpadder.

(329) Derudover opfylder Sri Lanka ikke sine forpligtelser i henhold til artikel 18, stk. 3, litra f), i UNFSA, da landet ikke opfylder IOTC's krav om fartøjsovervågningssystemer på dets fartøjer, dets mangel på inspektionsordninger og dets mangel på midler til at sikre overvågning af landinger i havne uden for Sri Lanka.

(330) Sri Lanka opfylder ikke betingelserne i artikel 18, stk. 3, litra g), i UNFSA på grund af de manglende observatørordninger i overensstemmelse med IOTC's krav og de oplysninger, som blev indsamlet under den første mission vedrørende Sri Lankas myndigheders kontrol- og overvågningsmuligheder.

(331) Analysen af betragtning 326-330 viser tydeligt, at Sri Lanka ikke overholder artikel 18, stk. 3, i UNFSA.

(332) Sri Lanka opfylder ikke sine forpligtelser i henhold til artikel 23 i UNFSA, da landet ikke har fremsendt havneinspektionsprogrammet til IOTC.

(333) Endvidere tyder oplysninger fra IOTC som forklaret i betragtning 316 til 321 på, at Sri Lanka ikke opfylder sine forpligtelser i henhold til artikel 117 i UNCLOS og artikel 18 i UNFSA med hensyn til forvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger.

(334) Endelig bør det bemærkes, at Sri Lanka i strid med henstillingerne i punkt 25, 26 og 27 i FAO's internationale handlingsplan ikke har udviklet en national handlingsplan mod IUU-fiskeri.

(335) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af de faktiske elementer, som Kommissionen har indsamlet, samt alle landets udtalelser, kunne det i henhold til artikel 31, stk. 3 og 6, i IUU-forordningen fastslås, at Sri Lanka ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser med hensyn til internationale regler, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

13.4. **Specifikke begrænsninger i udviklingslande**

(336) Der bør erindres, at Sri Lanka i henhold til De Forenede Nationers indeks over menneskelig udvikling [1] anses for et land med et mellemhøjt niveau af menneskelig udvikling (nr. 97 ud af 187 lande). Dette bekræftes ligeledes af bilag II til forordning (EF) nr. 1905/2006, hvor Sri Lanka er opført under mellemindkomstlande i den nederste halvdel.

(337) Under hensyntagen til denne placering kan Sri Lanka ikke anses som et land med særlige begrænsninger som en direkte følge af dets udviklingsniveau. Der fandtes ingen beviser, der kunne underbygge, at Sri Lankas manglende opfyldelse af sine folkeretlige forpligtelser skyldes manglende udvikling. Tilsvarende findes der ingen konkrete beviser, der knytter de konstaterede mangler med hensyn til kontrol og overvågning med fiskeriaktiviteter sammen med manglende kapacitet og infrastruktur. Af ovennævnte grunde hænger den manglende overholdelse af internationale regler tilsyneladende direkte sammen med manglen på korrekte lovgivningsinstrumenter og modviljen mod at træffe effektive foranstaltninger.

(338) Derudover er det relevant at bemærke, at Unionen allerede i 2012 har finansieret en specifik teknisk bistandsaktion i Sri Lanka med hensyn til at bekæmpe IUU-fiskeri [2].

(339) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del, og på grundlag af alle de faktiske elementer, som Kommissionen har indsamlet, samt alle landets udtalelser kunne det i henhold til artikel 31, stk. 7, i IUU-forordningen konstateres, at Sri Lankas udviklingsstatus og overordnede præstation med hensyn til fiskeri ikke er påvirket af landets udviklingsniveau.

[1] Oplysninger hentet fra http://hdr.undp.org/en/statistics/.

[2] Accompanying developing countries in complying with the Implementation of Regulation (EC) No 1005/2008 on Illegal, Unreported and Unregulated (IUU) Fishing, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

14. PROCEDURE VEDRØRENDE DEN TOGOLESISKE REPUBLIK

(340) Fra den 29. marts til den 1. april 2011 gennemførte Kommissionen med støtte fra EFCA en mission til Den Togolesiske Republik (Togo) i forbindelse med det administrative samarbejde, der er fastlagt i artikel 20, stk. 4, i IUU-forordningen.

(341) Formålet med missionen var at verificere oplysninger om Togos ordninger for gennemførelse, kontrol og håndhævelse af love, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som landets fiskerfartøjer skal overholde, foranstaltninger truffet af Togo med henblik på at gennemføre landets forpligtelse til at bekæmpe IUU-fiskeri og opfylde kravene samt nogle punkter vedrørende gennemførelsen af Unionens ordning for fangstattester.

(342) Kommissionen anmodede Togo om skriftlige præciseringer den 11. maj 2011 og den 5. juli 2011 som opfølgning på missionen.

(343) Togo fremsendte skriftlige bemærkninger og oplysninger den 17. maj 2011, den 14. juli 2011, den 19. juli 2011 og den 26. juli 2011.

(344) Togo er ikke kontraherende part til eller samarbejdende ikke-medlem af nogen regionale fiskeriforvaltningsorganisationer. Togo er medlem af Komitéen for Fiskeriet i det Østlige Centrale Atlanterhav (CECAF) og Komitéen for Fiskeriet i den Vestlige Centrale Guineabugt (FCWC), som er subregionale fiskerirådgivningsorganer. CECAF har til formål at fremme bæredygtig anvendelse af de levende havressourcer inden for dets kompetenceområde gennem korrekt forvaltning og udvikling af fiskeriet. På samme måde er FCWC's formål at fremme samarbejdet blandt de kontraherende parter med henblik på gennem passende forvaltning at sikre bevarelse og optimal udnyttelse af de levende havressourcer, som er omfattet af FCWC's konvention, og fremme bæredygtig udvikling af fiskeri baseret på sådanne ressourcer.

(345) Togo har ratificeret UNCLOS.

(346) For at vurdere, om Togo opfylder sine internationale forpligtelser som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat, som er fastsat i de internationale aftaler, der er nævnt i ovennævnte betragtning og fastlagt af de relevante regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, som er nævnt i betragtning 347, søgte og analyserede Kommissionen alle de oplysninger, den anså for at være nødvendige med henblik herpå.

(347) Kommissionen brugte oplysninger fra tilgængelige data offentliggjort af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, navnlig ICCAT, CCAMLR, WCPFC, NEAFC, NAFO og SEAFO, enten i form af overholdelsesrapporter eller i form af lister over IUU-fartøjer samt offentligt tilgængelige oplysninger fra NMFS-rapporten og den endelige tekniske rapport om støtte til gennemførelsen af FCWC's regionale handlingsplan om IUU-fiskeri offentliggjort af FCWC.

15. IDENTIFIKATION AF TOGO SOM IKKE-SAMARBEJDENDE TREDJELAND

(348) I overensstemmelse med artikel 31, stk. 3, i IUU-forordningen analyserede Kommissionen Togos ansvar som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat. Med henblik på denne undersøgelse tog Kommissionen højde for parametrene i artikel 31, stk. 4-7, i IUU-forordningen.

15.1. **Gentagne tilfælde af IUU-fartøjer og IUU-handelsstrømme (artikel 31, stk. 4, litra a), i IUU-forordningen)**

(349) Kommissionen fastslog på grundlag af oplysninger fra de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers lister over IUU-fartøjer, at en række IUU-fartøjer på disse lister førte Togos flag, efter de blev opført på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers lister over IUU-fartøjer [1]. Disse fartøjer er Aldabra (opført på listen, mens det førte Togos flag), Amorinn, Cherne, Kuko (opført på listen, mens det førte Togos flag), Lana, Limpopo, Murtosa (opført på listen, mens det førte Togos flag), Pion, Seabull 22, Tchaw (opført på listen, mens det førte Togos flag), Xiong Nu Baru 33 (opført på listen, mens det førte Togos flag).

(350) I denne henseende bør det erindres, at enhver stat i henhold til artikel 94, stk. 1 og 2, i UNCLOS effektivt skal udøve sin jurisdiktion og kontrol over skibe, der fører dens flag. Kommissionen mener, at forekomsten af IUU-fartøjer på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers IUU-lister, der førte Togos flag, efter de blev opført på disse lister, tydeligt viser, at Togo ikke har påtaget sig sit ansvar som flagstat i henhold til folkeretten. Ved at have førnævnte antal gentagne IUU-fartøjer har Togo ikke været i stand til at opfylde sit ansvar effektivt, overholde de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger og sikre, at dets fartøjer ikke deltager i aktiviteter, der underminerer effektiviteten af sådanne foranstaltninger.

[1] Se del B i bilaget til forordning (EU) nr. 468/2010.

(351) I henhold til artikel 94 i UNCLOS skal en flagstat sikre overholdelse fra skibe, der fører dens flag og udøve jurisdiktion i henhold til sit interne retssystem over ethvert skib, som fører dens flag, og over dets kaptajn, officerer og besætning. Endvidere fastsættes det i artikel 117 i UNCLOS, at flagstaten har pligt til selv eller i samarbejde med andre stater over for deres respektive statsborgere at træffe sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige til bevarelse af det åbne havs levende ressourcer. I denne henseende bemærkes det, at forekomsten over tid af en række IUU-fartøjer, der førte Togos flag, efter de blev opført på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers liste over IUU-fartøjer, viser, at Togo ikke har været i stand til at opfylde sine forpligtelser i henhold til UNCLOS.

(352) Det skal ligeledes erindres, at stater i overensstemmelse med artikel 118 i UNCLOS er forpligtet til at samarbejde om bevarelse og forvaltning af de levende ressourcer i det åbne hav. I denne henseende viser tilstedeværelsen af en række fartøjer på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers IUU-lister, som førte Togos flag, efter de blev opført på disse lister, og som stadig udøver fiskeriaktiviteter, at Togo ikke har været i stand til at opfylde sine forpligtelser som flagstat. Anerkendte IUU-fiskerfartøjer underminerer rent faktisk bevarelsen og forvaltningen af levende ressourcer.

(353) Forekomsten af en række fartøjer på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers IUU-lister, der førte Togos flag, efter de blev opført på disse lister, er ligeledes et brud på artikel 217 i UNCLOS, ifølge hvilken flagstater skal træffe specifikke håndhævelsesforanstaltninger til at sikre overholdelse af internationale regler, undersøge overtrædelser og sikre passende sanktioner for alle overtrædelser.

(354) Forekomsten af en række IUU-fartøjer på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers IUU-lister, der førte Togos flag, efter de blev opført på disse lister, viser også Togos manglende evne til at følge rådene i FAO's internationale handlingsplan. I punkt 34 i denne handlingsplan anbefales det, at staterne sikrer, at de fiskerfartøjer, som har ret til at føre deres flag, ikke udøver eller støtter IUU-fiskeri.

(355) Derudover er det relevant at bemærke, at Togo blev nævnt i NMFS-rapporten. Ifølge NMFS-rapporten udøvede flere fartøjer, der førte Togos flag, fiskeriaktiviteter i strid med CCAMLR's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger ([1]). I NMFS-rapporten identificeres Togo ikke som et land med fartøjer, der udøver IUU-fiskeriaktiviteter, da der blev truffet visse foranstaltninger (afregistrering) for at håndtere de ulovlige fiskeriaktiviteter, som blev udøvet af fartøjer, der førte Togos flag. I NMFS-rapporten udtrykkes der imidlertid bekymring om, at IUU-fiskeriaktiviteter håndteres ved at afregistrere fartøjer i stedet for at anvende andre sanktioner.

(356) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af alle de faktiske elementer, som Kommissionen har indsamlet, samt alle udtalelserne fra landet, kunne det i henhold til artikel 31, stk. 3 og stk. 4, litra a), i IUU-forordningen fastslås, at Togo ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser som flagstat med hensyn til IUU-fartøjer og IUU-fiskeri udøvet eller støttet af fiskerfartøjer, der fører dets flag, eller af dets statsborgere, og ikke har truffet passende foranstaltninger til at afværge dokumenteret og gentaget IUU-fiskeri udøvet af fartøjer, der tidligere har ført dets flag.

15.2. **Manglende samarbejde og håndhævelse (artikel 31, stk. 5, i IUU-forordningen)**

(357) Med hensyn til om Togo samarbejder effektivt med Kommissionen om undersøgelser om IUU-fiskeri og dermed forbundne aktiviteter, bemærkes det, at beviser indsamlet af Kommissionen viser, at Togo ikke opfyldte sine folkeretlige forpligtelser som flagstat.

(358) Kommissionen havde ved flere lejligheder anmodet Togo om at træffe de nødvendige korrigerende foranstaltninger med hensyn til fartøjer, der fører Togos flag, og som driver fiskeri i CCAMLR-konventionsområdet og er opført på CCAMLR's liste over IUU-fartøjer. Først efter at Kommissionen havde sendt tre rykkerskrivelser, udstedte Togo afregistreringsattester for ni af sine IUU-fartøjer med henvisning til Kommissionens skrivelser i de indledende klausuler i disse attester. To andre IUU-fiskerfartøjer, der førte Togos flag, blev ligeledes afregistreret, efter at Kommissionen havde anmodet om flere præciseringer af deres status. Ikke desto mindre har Togo ud over disse afregistreringer fra fartøjsregistret ikke truffet andre foranstaltninger med henblik på at håndtere det konstaterede og gentagne IUU-fiskeri.

(359) Ved at handle på den måde, som er beskrevet i foregående betragtning, undlod Togo at bevise, at det opfylder betingelserne i artikel 94, stk. 2, litra b), i UNCLOS, hvori det fastsættes, at en flagstat skal udøve jurisdiktion i henhold til sit interne retssystem over ethvert skib, som fører dens flag, og over dets kaptajn, officerer og besætning.

(360) Kommissionen analyserede, om Togo har truffet effektive håndhævelsesforanstaltninger over for de aktører, der er ansvarlige for IUU-fiskeri, og om der er idømt tilstrækkeligt hårde sanktioner, så overtræderne mister den økonomiske gevinst fra IUU-fiskeri.

([1]) »NMFS-rapporten«, s. 107-108.

(361) Foreliggende bevismateriale bekræfter, at Togo ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser med hensyn til effektive håndhævelsesforanstaltninger. I denne henseende skal det erindres, at en betydelig række IUU-fartøjer på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers IUU-lister førte Togos flag, efter de blev opført på disse lister. Forekomsten af disse IUU-fartøjer viser, at Togo ikke var i stand til at opfylde sit ansvar over for de af dets fartøjer, der driver fiskeri på det åbne hav, som anført i artikel 94 i UNCLOS.

(362) Endvidere afslørede missionen med hensyn til overholdelse og håndhævelse, at Togo ikke har nogen specifik lovgivning til håndtering af IUU-fiskeriaktiviteter. Den eneste foranstaltninger, der træffes, er afregistrering af fiskerfartøjer. Ikke desto mindre omfatter sådanne foranstaltninger hverken undersøgelser af ulovlige fiskeriaktiviteter udøvet af fartøjer eller idømmelse af sanktioner for konstaterede overtrædelser. Afregistrering af fiskerfartøjer sikrer ikke, at overtræderne idømmes sanktioner for deres handlinger og fratages de fordele, de har opnået ved deres handlinger. Denne enkle administrative beslutning om at fjerne fiskerfartøjer fra registret uden at sikre, at der er mulighed for at idømme andre straffe, har ingen afskrækkende virkning. En sådan handling sikrer ikke flagstatskontrol med fiskerfartøjerne som krævet i henhold til artikel 94 i UNCLOS. Derudover stemmer Togos overholdelse og håndhævelse ikke overens med punkt 18 i FAO's internationale handlingsplan, som fastlægger, at de enkelte stater i lyset af bestemmelserne i UNCLOS bør træffe foranstaltninger eller samarbejde om at sikre, at statsborgere i deres jurisdiktion ikke støtter eller udøver IUU-fiskeri. Togos præstation i denne henseende stemmer endvidere ikke overens med punkt 21 i FAO's internationale handlingsplan, hvor staterne rådes til at sikre, at sanktionerne for fartøjers og så vidt muligt statsborgere under deres jurisdiktions IUU-fiskeri er af en sådan strenghed, at de forebygger, afværger og standser IUU-fiskeri og fratager de skyldige de fordele, de har opnået ved sådant fiskeri.

(363) Togos manglende opfyldelse af sine håndhævelsesforpligtelser bekræftes ligeledes af korrespondancen mellem Kommissionen og Togo samt af de drøftelser, som fandt sted under Kommissionens mission til Togo. Togo anførte ved flere lejligheder, at dets lovgivning ikke omfatter sanktioner for IUU-fiskeri.

(364) Med hensyn til det pågældende IUU-fiskeris baggrund, art, omstændigheder, omfang og grovhed har Kommissionen taget højde for de gentagne og tilbagevendende IUU-fiskeriaktiviteter, som fartøjer, der fører Togos flag, har udøvet frem til 2012.

(365) Med hensyn til Togos myndigheders eksisterende kapacitet bør det bemærkes, at Togo ifølge De Forenede Nationers indeks over menneskelig udvikling [1] anses for et land med et lavt niveau af menneskelig udvikling (nr. 162 ud af 187 lande). Dette bekræftes ligeledes af bilag II til forordning (EF) nr. 1905/2006, hvor Togo er opført i kategorien mindst udviklede lande. I denne henseende kan de kompetente myndigheders finansielle og administrative kapacitetsbegrænsninger anses som en underminerende faktor for Togos evne til at opfylde sine samarbejds- og håndhævelsesforpligtelser. Ikke desto mindre mindes der om, at mangler i forbindelse med samarbejde og håndhævelse i højere grad hænger sammen med, at der ikke findes en tilstrækkelig rammelovgivning, der giver mulighed for at følge op på foranstaltninger, end med de kompetente myndigheders eksisterende kapacitet.

(366) Det bør endvidere fremhæves, at Unionen i overensstemmelse med henstillingerne i punkt 85 og 86 i FAO's internationale handlingsplan vedrørende særlige krav til udviklingslande bistod Togo med anvendelsen af IUU-forordningen gennem et særligt program for teknisk bistand finansieret af Kommissionen [2].

(367) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af de faktiske elementer, som Kommissionen har indsamlet, samt alle landets udtalelser, kunne det i henhold til artikel 31, stk. 3, og stk. 5, i IUU-forordningen fastslås, at Togo ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser som flagstat med hensyn til samarbejds- og håndhævelsesforanstaltninger.

15.3. **Manglende gennemførelse af internationale regler (artikel 31, stk. 6, i IUU-forordningen)**

(368) Togo har kun ratificeret UNCLOS og er ikke kontraherende part til eller samarbejdende ikke-medlem af nogen regionale fiskeriforvaltningsorganisationer.

(369) Kommissionen analyserede de oplysninger, som den mente var relevante med hensyn til Togo, fra FCWC og CCAMLR.

(370) I denne henseende bemærkes det, at Togo er medlem af FCWC, som er et subregionalt fiskerirådgivningsorgan. På det tredje møde i FCWC's ministerkonference i december 2009 blev FCWC's regionale handlingsplan om IUU-fiskeri i FCWC-medlemsstaternes maritime zoner (FCWC's regionale handlingsplan) vedtaget.

[1] Oplysninger hentet fra http://hdr.undp.org/en/statistics/.

[2] »Accompanying developing countries in complying with the Implementation of Regulation (EC) No 1005/2008 on Illegal, Unreported and Unregulated (IUU) Fishing«, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

Ministrene gav formanden for ministerkonferencen og FCWC's generalsekretær mandat til at »træffe alle nødvendige foranstaltninger for at gennemføre regionalplanen« ([1]). Det første møde i en arbejdsgruppe om bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri i FCWC fandt sted i Ghana fra den 28. til den 30. april 2010. På mødet blev der anbefalet og aftalt en arbejdsplan, som omfatter visse gennemførlige foranstaltninger (metoder til registrering af fartøjer, samarbejde mellem FCWC's medlemsstater om oplysningskampagner, en aftale om havnestaters foranstaltninger og om udarbejdelse af en liste over godkendte industrifartøjer i de enkelte FCWC-medlemsstater), som skal træffes på nationalt plan ([2]).

(371) Med hensyn til den situation, som er forklaret i ovennævnte betragtning, skal det bemærkes, at det ud fra korrespondancen og Kommissionens mission til Togo ikke følger, at Togo har taget skridt til at gennemføre FCWC's regionale handlingsplan eller henstillingerne fra det første møde i FCWC's IUU-arbejdsgruppe.

(372) Derudover rapporterede CCAMLR i 2010 og 2011 flere observationer af IUU-fartøjer, der førte Togos flag, eller IUU-fartøjer på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers lister, der førte Togos flag, efter de blev opført på disse lister. Eksempler på denne kommunikation kan findes i de rundskrivelser, som CCAMLR har sendt til sine medlemmer ([3]): dokument COMM CIRC 10/11 om observationer af fartøjerne Typhoon-1 og Draco I, som er opført på IUU-listen, dokument 10/23 om observationer af fartøjerne Typhoon-1 og Draco I, som er opført på IUU-listen, dokument 10/37 om observationer af fartøjet Bigaro, som er opført på IUU-listen, dokument 10/38 om opdatering til listen over IUU-fartøjer fra ikke-kontraherende parter — Triton I (ændret navn — Zeus og flag — Togo), dokument 10/72 om observation af fartøjet *Bigaro*, som er opført på IUU-listen, dokument 10/133 om observation af fartøjet *Kuko* (tidligere *Typhoon 1*), som er opført på IUU-listen, dokument 11/03 om observation af fartøjer, som er opført på IUU-listen, og opdateringer til listen over IUU-fartøjer fra ikke-kontraherende parter — Typhoon-1, Zeus og Bigaro.

(373) CCAMLR tog også højde for oplysninger om, at Togo i 2010 angiveligt havde frataget Togos flag for fartøjerne Bigaro, Carmela, Typhoon-1, Chu Lim, Rex og Zeus, som alle var opført på listen over IUU-fartøjer fra ikke-kontraherende parter. Flere efterfølgende observationsrapporter tydede imidlertid på, at en række af de pågældende fartøjer stadig gjorde krav på Togos flag (som anført i CCAMLR-dokument SCIC-10/4) ([4]).

(374) Derudover kom det under Kommissionens mission frem, at Togos myndigheder hverken har en rammelovgivning eller den nødvendige overvågningskapacitet til at opfylde deres forpligtelser som flagstat.

(375) Ved at handle på den måde, som er beskrevet i denne del af afgørelsen, kunne Togo ikke bevise, at landet opfylder betingelserne i artikel 94, stk. 2, litra b), i UNCLOS, hvori det fastsættes, at en flagstat skal udøve jurisdiktion i henhold til sit interne retssystem over ethvert skib, som fører dens flag, og over dets kaptajn, officerer og besætning. Afregistrering af fiskerfartøjer er ikke i sig selv en tilstrækkelig foranstaltning for en flagstat, eftersom denne foranstaltning ikke håndterer IUU-aktiviteten, ikke sikrer, at IUU-fiskeriaktiviteter straffes med administrative og/eller strafferetlige sanktioner fastsat ved lov, og giver fiskerfartøjet frie hænder til at fortsætte med at fiske i strid med internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

(376) Endvidere afslørede Kommissionens mission, at Togos procedurer for fartøjsregistrering ikke tager højde for den IUU-historik, som fartøjerne måtte have. Denne administrative praksis, som kunne gøre det attraktivt for IUU-driftsansvarlige at registrere IUU-fartøjer, stemmer ikke overens med artikel 94 i UNCLOS.

(377) Endelig bør det bemærkes, at Togo i strid med henstillingerne i punkt 25, 26 og 27 i FAO's internationale handlingsplan ikke har udviklet en national handlingsplan mod IUU-fiskeri.

(378) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af de faktiske elementer, som Kommissionen har indsamlet, samt alle landets udtalelser, kunne det i henhold til artikel 31, stk. 3 og 6, i IUU-forordningen fastslås, at Togo ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser med hensyn til internationale regler, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

([1]) Relevante oplysninger hentet fra FCWC's websted: http://www.fcwc-fish.org/.

([2]) Relevante oplysninger hentet fra FCWC's websted: http://www.fcwc-fish.org/.

([3]) Relevante oplysninger hentet fra CCMLAR's websted: http://www.ccamlr.org/.

([4]) Relevante oplysninger hentet fra CCMLAR's websted: http://www.ccamlr.org/.

15.4. **Specifikke begrænsninger i udviklingslande**

(379) Der bør erindres, at Togo i henhold til De Forenede Nationers indeks over menneskelig udvikling [1] anses for et land med et lavt niveau af menneskelig udvikling (nr. 162 ud af 187 lande). Dette bekræftes ligeledes af bilag II til forordning (EF) nr. 1905/2006, hvor Togo er opført i kategorien mindst udviklede lande. Under hensyntagen til Togos placering analyserede Kommissionen, om de oplysninger, den havde samlet, kunne hænge sammen med landets specifikke begrænsninger som udviklingsland.

(380) Selv om der kan være specifikke kapacitetsmæssige begrænsninger med hensyn til kontrol og overvågning, kan Togos specifikke begrænsninger som følge af landets udviklingsniveau ikke berettige, at den nationale rammelovgivning ikke indeholder specifikke bestemmelser, der henviser til internationale instrumenter til at bekæmpe, afværge og standse IUU-fiskeriaktiviteter. Disse begrænsninger kan endvidere ikke berettige, at Togo ikke har oprettet et sanktionssystem for overtrædelser af internationale forvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger med hensyn til fiskeriaktiviteter på det åbne hav.

(381) Togo har anmodet Unionen om bistand til at bekæmpe IUU-fiskeri. I denne henseende bemærkes det, at Unionen allerede har finansieret en specifik foranstaltning til teknisk bistand om revision og opdatering af bestemmelserne om fiskeriloven af 1998 og dens gennemførelsesbestemmelser i Republikken Togo [2] samt en specifik foranstaltning til teknisk bistand i Togo med hensyn til bekæmpelse af IUU-fiskeri [3].

(382) Efter Kommissionens mission bekendtgjorde Togo, at der ville blive indført visse foranstaltninger for de af landets fartøjer, som tilhørte udenlandske selskaber. Indtil videre er der imidlertid ikke indført eller håndhævet nogen klar rammelovgivning. Det konkluderes derfor, at Togo ikke kan påberåbe sig manglende administrativ kapacitet for at undgå sine internationale forpligtelser, eftersom Kommissionen har taget hensyn til Togos udviklingsmæssige begrænsninger og tilbudt passende bistand.

(383) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af alle de faktiske elementer, som Kommissionen har indsamlet, samt alle landets udtalelser kunne det i henhold til artikel 31, stk. 7, i IUU-forordningen konstateres, at Togos udviklingsstatus kan være påvirket af dets udviklingsniveau. Under hensyntagen til arten af Togos fastslåede mangler, Unionens bistand samt de foranstaltninger, der er truffet for at rette op på situationen, kan landets udviklingsniveau imidlertid ikke fuldt ud undskylde eller på anden måde begrunde Togos overordnede præstation som flag- eller kyststat med hensyn til fiskeri og landets utilstrækkelige foranstaltninger til at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri.

16. PROCEDURE VEDRØRENDE REPUBLIKKEN VANUATU

(384) Fra den 23. til den 25. januar 2012 gennemførte Kommissionen med støtte fra EFCA en mission til Republikken Vanuatu (Vanuatu) i forbindelse med det administrative samarbejde, der er fastlagt i artikel 20, stk. 4, i IUU-forordningen.

(385) Formålet med missionen var at verificere oplysninger om Vanuatus ordninger for gennemførelse, kontrol og håndhævelse af love, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som landets fiskerfartøjer skal overholde, foranstaltninger truffet af Vanuatu med henblik på at gennemføre landets forpligtelse til at bekæmpe IUU-fiskeri og opfylde kravene samt nogle punkter vedrørende gennemførelsen af Unionens ordning for fangstattester.

(386) Den endelige missionsrapport blev sendt til Vanuatu den 14. februar 2012.

(387) Vanuatus bemærkninger til den endelige missionsrapport blev modtaget den 11. maj 2012.

(388) Vanuatu er kontraherende part til IATTC, ICCAT, WCPFC og IOTC. Vanuatu er samarbejdende ikke-kontraherende part til CCAMLR. Vanuatu har ratificeret UNCLOS og underskrevet UNFSA.

(389) For at vurdere, om Vanuatu opfylder sine internationale forpligtelser som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat, som er fastsat i de internationale aftaler, der er nævnt i betragtning 388, og fastlagt af de relevante regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, der er nævnt i betragtning 388, søgte og analyserede Kommissionen alle de oplysninger, den anså for at være nødvendige med henblik herpå.

[1] Oplysninger hentet fra http://hdr.undp.org/en/statistics/.

[2] »Review and update of the fisheries law regulation of 1998 and its implementing regulations in the Republic of Togo (ACP FISH II Programme)«. Relevante oplysninger hentet fra FCWC's websted: http://www.fcwc-fish.org/.

[3] »Accompanying developing countries in complying with the Implementation of Regulation (EC) No 1005/2008 on Illegal, Unreported and Unregulated (IUU) Fishing«, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

(390) Kommissionen benyttede oplysninger fra tilgængelige data offentliggjort af ICCAT, IOTC og WCPFC.

17. MULIGHEDEN AF, AT VANUATU KAN IDENTIFICERES SOM IKKE-SAMARBEJDENDE TREDJELAND

(391) I overensstemmelse med artikel 31, stk. 3, i IUU-forordningen analyserede Kommissionen Vanuatus forpligtelser som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat. Med henblik på denne undersøgelse tog Kommissionen højde for parametrene i artikel 31, stk. 4-7, i IUU-forordningen.

17.1. **Gentagne tilfælde af IUU-fartøjer og IUU-handelsstrømme (artikel 31, stk. 4, litra a), i IUU-forordningen)**

(392) Kommissionen konstaterede på grundlag af oplysninger fra de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers lister over IUU-fartøjer, at ét fartøj, der førte Vanuatus flag, var blevet opført på IOTC's liste over IUU-fartøjer i 2010 ([1]). Det pågældende fartøj var Jupiter No 1. IOTC besluttede efterfølgende på det 14. møde i IOTC at fjerne det pågældende fartøj fra IUU-listen i lyset af Vanuatus indsats for at afregistrere fartøjet fra Vanuatus skibsregister og underrette WCPFC om fartøjets situation ([2]).

(393) Kommissionen fastslog endvidere på grundlag af oplysninger fra de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers lister over IUU-fartøjer, at ét fartøj ved navn Balena ([3]), som tidligere havde været registreret i Vanuatu og udøvet IUU-fiskeriaktiviteter i Sydafrikas farvande, havde været opført på IOTC's IUU-liste i 2010, men efterfølgende var blevet fjernet fra listen, efter Vanuatu havde fremlagt en ophugningsattest for det pågældende fartøj ([4]).

(394) Det pågældende fartøj var ligeledes blevet opført på Unionens IUU-liste i 2010 ([5]), men var blevet fjernet fra listen i 2011.

(395) I denne henseende skal det erindres, at flagstaten i henhold til artikel 18, stk. 1 og 2, i UNFSA er ansvarlig over for de af dens fartøjer, der driver fiskeri på det åbne hav. Kommissionen mener, at forekomsten af fartøjer, der fører Vanuatus flag, og som fisker ulovligt i IOTC-konventionsområdet, tydeligt viser, at Vanuatu ikke har opfyldt sit ansvar effektivt med hensyn til at overholde de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger og sikre, at landets fartøjer ikke udøver aktiviteter, der underminerer effektiviteten af sådanne foranstaltninger.

(396) I henhold til artikel 19, stk. 1 og 2, i UNFSA skal flagstaten sikre, at de fartøjer, der fører dens flag, overholder de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers bevarelses- og forvaltningsregler. Flagstaterne skal ligeledes gennemføre hurtige og effektive undersøgelser og retssager. Flagstaten bør ligeledes sikre passende sanktioner, modvirke gentagne overtrædelser og fratage overtrædere den økonomiske gevinst fra deres ulovlige aktiviteter. I denne henseende bemærkes det, at forekomsten af IUU-fartøjer, der fører Vanuatus flag, på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers IUU-lister viser, at Vanuatu ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 19, stk. 1 og 2, i UNFSA. Vanuatus indsats synes kun at fokusere på korrigerende foranstaltninger i forbindelse med de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer og ikke på et helt sæt passende sanktioner for de relevante overtrædelser.

(397) Vanuatus manglende opfyldelse af sine overholdelses- og håndhævelsesforpligtelser i henhold til artikel 19 i UNFSA bekræftes ligeledes af de oplysninger, som blev indsamlet i løbet af Kommissionens mission. Som forklaret i betragtning 402 og 403 kom det under den pågældende mission frem, at Vanuatus relevante myndigheder handlede i strid med alle kravene i artikel 19, stk. 1 og 2, i UNFSA og dermed underminerede Vanuatus ansvar som flagstat til at håndtere alle IUU-fiskeriaktiviteter, som udøves af fartøjer, der fører landets flag.

(398) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af alle de faktiske elementer, som Kommissionen har indsamlet, samt alle udtalelserne fra landet, kunne det i henhold til artikel 31, stk. 3 og stk. 4, litra a), fastslås, at Vanuatu ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser som flagstat med hensyn til IUU-fartøjer og IUU-fiskeri udøvet eller støttet af fiskerfartøjer, der fører landets flag, eller af dets statsborgere, og ikke har truffet passende foranstaltninger til at afværge dokumenteret og gentaget IUU-fiskeri udøvet af fartøjer, der tidligere har ført landets flag.

17.2. **Manglende samarbejde og håndhævelse (artikel 31, stk. 5, litra b) og d), i IUU-forordningen)**

(399) Kommissionen analyserede, om Vanuatu har truffet effektive håndhævelsesforanstaltninger over for de aktører, der er ansvarlige for IUU-fiskeri, og om der er idømt tilstrækkeligt hårde sanktioner, så overtræderne mister den økonomiske gevinst fra IUU-fiskeri.

([1]) Fartøjet Jupiter No 1, rundskrivelse fra IOTC 2010/17 af 15. februar 2010.
([2]) »Report of the Fourteenth Session of the Indian Ocean Tuna Commission«, Busan, IOTC-2010-S14-R[E].
([3]) Fartøjet Balena, rundskrivelse fra IOTC 2010/23 af 9. marts 2010.
([4]) »Report of the 14th Session of the Indian Ocean Tuna Commission«, Busan, IOTC-2010-S14-R[E].
([5]) Se del B i bilaget til forordning (EU) nr. 468/2010.

(400) Det bemærkes, at Vanuatu ikke har overholdt IOTC's beslutning 09/03 om opstilling af en liste over fartøjer, der antages at have udøvet IUU-fiskeriaktiviteter i IOTC's område. Vanuatu har ikke opfyldt den forpligtelse, som IOTC har pålagt landet, til at fremsende en udtalelse til IOTC om fjernelse af nogle IUU-fartøjer fra forskellige lande fra IOTC's liste over IUU-fartøjer for 2011 ([1]).

(401) Ved at handle på den ovenfor beskrevne måde viste Vanuatu ikke, at landet opfylder betingelserne i artikel 20 i UNFSA, som indeholder regler og procedurer, som staterne skal følge med hensyn til internationalt samarbejde om håndhævelse for at sikre overholdelse og håndhævelse af subregionale og regionale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

(402) Med hensyn til de håndhævelsesforanstaltninger, som Vanuatu har truffet, kom det under Kommissionens mission i Vanuatu frem, at selv om fartøjer, der fører Vanuatus flag, og som har tilladelse til at fiske i internationale farvande, skal opfylde internationale forpligtelser, findes der ikke specifikke regler og foranstaltninger i Vanuatus retssystem, der specifikt håndterer IUU-fiskeriovertrædelser begået på det åbne hav, og som forebygger, afværger og standser IUU-fiskeriaktiviteter. De oplysninger, som blev indsamlet under missionen, tyder på, at der aldrig er anvendt sanktioner over for fartøjer, der fører Vanuatus flag, og som fisker uden for farvandene under Vanuatus jurisdiktion. Endvidere har Vanuatu til trods for, at landet har underskrevet UNFSA, som er det vigtigste internationalt anerkendte juridiske instrument vedrørende forvaltning af fælles fiskebestande og forvaltning af fiskeriaktiviteter i internationale farvande, ikke gennemført denne aftale i sit retssystem.

(403) Manglen på specifikke lovbestemmelser om IUU-fiskeriovertrædelser begået på det åbne hav viser tydeligt, at Vanuatu ikke opfylder betingelserne i artikel 94, stk. 2, litra b), i UNCLOS, hvori det fastsættes, at en flagstat skal udøve jurisdiktion i henhold til sit interne retssystem over ethvert skib, som fører dens flag, og over dets kaptajn, officerer og besætning. Endvidere viser manglen på specifikke lovregler, der håndterer IUU-fiskeriovertrædelser begået på det åbne hav, at Vanuatu ikke er i stand til at opfylde sit ansvar i forhold til de af dets fartøjer, der driver fiskeri på det åbne hav som fastsat i artikel 18, stk. 1, i UNFSA.

(404) Derudover har Vanuatu ikke vist, at landet overholder henstillingerne i punkt 18 i FAO's internationale handlingsplan, som fastlægger, at de enkelte stater i lyset af bestemmelserne i UNCLOS bør træffe foranstaltninger eller samarbejde om at sikre, at statsborgere i deres jurisdiktion ikke støtter eller udøver IUU-fiskeri. Endvidere har Vanuatu ikke vedtaget en national handlingsplan til at afværge, forebygge og standse IUU-fiskeri. Endvidere har Vanuatu ikke påvist, at landet samarbejder og koordinerer aktiviteter med andre stater for at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri på den måde, som er anført i punkt 28 i FAO's internationale handlingsplan.

(405) Det kom ligeledes frem, at Vanuatu ikke har administrative sanktioner, der kan straffe operatører, der udøver ulovlige fiskeriaktiviteter, økonomisk. Derudover er de strafferetlige sanktioner i Vanuatus retssystem minimale. Kommissionens mission afslørede, at ingen fartøjer, til trods for, at der i Vanuatus lovgivning fastlægges en generel maksimumsgrænse for bøder på 100 000 000 VUV (ca. 830 000 EUR) for overtrædelser af betingelserne vedrørende internationale fiskeritilladelser ([2]), nogensinde har fået pålagt sanktioner svarende til denne maksimumsgrænse for ulovligt fiskeri på det åbne hav. Endvidere gælder denne maksimumsgrænse for bøder ikke en række af de mest alvorlige og hyppigst forekommende overtrædelser af internationale forpligtelser som f.eks. manglende fremsendelse af fangstdata eller manglende medvirken i undersøgelser. I alle disse tilfælde gælder der meget små bøder, som er begrænset til maksimalt 1 000 000 VUV (ca. 8 300 EUR) ([3]). Disse sanktioner er grundlæggende utilstrækkelige og står tydeligvis ikke i forhold til alvoren af de pågældende overtrædelser, overtrædelsernes potentielle konsekvenser og de eventuelle fordele, som kan opnås ved sådanne ulovlige aktiviteter.

(406) Under hensyntagen til den situation, som er forklaret i foregående betragtning, konkluderes det, at sanktionerne for IUU-overtrædelser i Vanuatus lovgivning ikke stemmer overens med artikel 19, stk. 2, i UNFSA, hvori det fastsættes, at sanktionerne for overtrædelser skal være af en sådan strenghed, at de effektivt sikrer overholdelse, modvirker overtrædelser, uanset hvor de finder sted, og fratager de skyldige de fordele, de har opnået ved deres ulovlige aktiviteter. Endvidere har Vanuatu med hensyn til effektive håndhævelsesforanstaltninger ikke opfyldt henstillingerne i punkt 21 i FAO's internationale handlingsplan, hvor staterne rådes til at sikre, at sanktionerne for fartøjers og i videst muligt omfang statsborgere under deres jurisdiktions IUU-fiskeri er af en sådan strenghed, at de forebygger, afværger og standser IUU-fiskeri og fratager de skyldige de fordele, de har opnået ved sådant fiskeri.

([1]) IOTC, »Compliance Report for Vanuatu« (8. møde i overholdelsesudvalget, 2011), IOTC-2011-S15-Coc43 og rundskrivelse fra IOTC 2010/23 af 9. marts 2010.

([2]) Kap. 135, del 5, artikel 14 og 15 i Republikken Vanuatus lov.

([3]) Kap. 135, del 5, artikel 16, 17 og 20 i Republikken Vanuatus lov.

(407) Med hensyn til Vanuatus myndigheders eksisterende kapacitet bør det bemærkes, at Vanuatu ifølge De Forenede Nationers indeks over menneskelig udvikling ([1]) anses for et land med et mellemhøjt niveau af menneskelig udvikling (nr. 125 ud af 187 lande). På den anden side er Vanuatu opført på listen i bilag II til forordning (EF) nr. 1905/2006 i kategorien mindst udviklede lande.

(408) På grundlag af oplysningerne fra Kommissionens mission kan de mangler, som er forklaret i denne del af afgørelsen, ikke anses for at skyldes mangel på finansielle ressourcer, eftersom den manglende håndhævelse og dermed det manglende samarbejde tydeligvis hænger sammen med de manglende nødvendige juridiske og administrative rammer.

(409) Endvidere bør det fremhæves, at Unionen i overensstemmelse med henstillingerne i punkt 85 og 86 i FAO's internationale handlingsplan vedrørende særlige krav til udviklingslande allerede har finansieret et særligt program for teknisk bistand med hensyn til at bekæmpe IUU-fiskeri ([2]).

(410) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af de faktiske elementer, som Kommissionen har indsamlet, samt alle landets udtalelser, kunne det i henhold til artikel 31, stk. 3 og stk. 5, litra b) og d), i IUU-forordningen fastslås, at Vanuatu ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser som flagstat med hensyn til samarbejds- og håndhævelsesforanstaltninger.

17.3. **Manglende gennemførelse af internationale regler (artikel 31, stk. 6, i IUU-forordningen)**

(411) Vanuatu har ratificeret UNCLOS og UNFSA. Vanuatu er endvidere kontraherende medlem af IATTC, WCPFC, IOTC og ICCAT og samarbejdende ikke-kontraherende part til CCAMLR.

(412) Kommissionen analyserede alle de oplysninger, som den anså for at være relevante med hensyn til Vanuatus status som kontraherende medlem af IATTC, WCPFC, IOTC og ICCAT samt som samarbejdende ikke-kontraherende part til CCAMLR.

(413) Kommissionen analyserede også de oplysninger, som den mente var relevante for Vanuatus aftale om at anvende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger vedtaget af IATTC, WCPFC, IOTC og ICCAT.

(414) Det bør erindres, at ICCAT sendte en identifikationsskrivelse til Vanuatu vedrørende landets manglende rapporter ([3]). I identifikationsskrivelsen er Vanuatu identificeret for sin manglende overholdelse af forpligtelsen til at fremsende statistikker som fastlagt i ICCAT's henstilling 05-09. I samme skrivelse fremhævede ICCAT, at Vanuatu ikke havde fremsendt alle de nødvendige data og oplysninger som f.eks. årsrapport, data om opgave I (flådestatistikker), data om opgave II (fangststørrelser), overholdelsestabeller og visse omladningserklæringer som fastlagt i ICCAT's henstilling 06-11.

(415) Kommissionen analyserede oplysninger fra ICCAT om Vanuatus overholdelse af ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger og rapporteringsforpligtelser. Til dette benyttede Kommissionen de overholdelsestabeller, som er vedlagt rapporterne fra ICCAT's komité for 2010 ([4]) og 2011 ([5]).

(416) Med hensyn til 2010 sendte Vanuatu ikke ICCAT visse af de krævede elementer inden for rammerne af årsrapporten (fastlagt i ICCAT's konvention, beslutning 01-06 og reference 04-17) samt statistik vedrørende flådedata (opgave I) og data om fangststørrelser (opgave II) som fastlagt i ICCAT's henstilling 05-09.

(417) Ifølge de foreliggende oplysninger sendte Vanuatu i 2010 ikke ICCAT oplysninger om flådedata, data om fangststørrelser (fastlagt i ICCAT's henstilling 05-09), overholdelse (fastlagt i ICCAT's henstilling 08-09), interne aktionsrapporter for fartøjer med en længde på over 20 m og om forvaltningsstandarder for store langlinefiskerfartøjer til tunfiskeri (fastlagt i ICCAT's henstilling 02-22/09-08) ([6]).

(418) Med hensyn til 2011 sendte Vanuatu ikke ICCAT visse af de krævede elementer inden for rammerne af årsrapporten (fastlagt i ICCAT's henstilling 01-06 og reference 04-17) samt statistik vedrørende flådedata (opgave I) og data om fangststørrelser (opgave II) som fastlagt i ICCAT's henstilling 05-09. Derudover fremsendte Vanuatu ikke overholdelsestabeller med hensyn til kvoter og fangstgrænser (fastlagt i ICCAT's henstilling 98-14), ligesom det heller ikke fremsendte omladningserklæringer (fastlagt i ICCAT's henstilling 06-11) ([7]).

([1]) Oplysninger hentet fra http://hdr.undp.org/en/statistics/.

([2]) »Accompanying developing countries in complying with the Implementation of Regulation (EC) No 1005/2008 on Illegal, Unreported and Unregulated (IUU) Fishing«, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

([3]) Identifikationsskrivelse fra ICCAT af 21. februar 2012.

([4]) ICCAT, »Compliance Summary Tables«, dok, nr. COC-308/2010, 10.11.2010.

([5]) ICCAT, »Draft Compliance Summary Tables«, dok. nr. COC-308/2011.

([6]) Identifikationsskrivelse nr. 166 fra ICCAT til Vanuatu af 18. januar 2011.

([7]) Identifikationsskrivelse nr. 623 fra ICCAT til Vanuatu af 21. februar 2012.

(419) Med hensyn til WCPFC bemærkes det, at Vanuatu ikke har overholdt en række bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger vedtaget af den pågældende regionale organisation. For at evaluere Vanuatus overholdelse af WCPFC's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger og rapporteringsforpligtelser benyttede Kommissionen udkastet til en rapport om overholdelse af overvågningsordningen udarbejdet af den pågældende regionale organisation inden dens årsmøde i 2012 ([1]).

(420) Med hensyn til 2010 havde Vanuatu ikke overholdt: en bevarelses- og forvaltningsforanstaltning under WCPFC om hajer og gennemførelse af et vægtforhold for hajfinner (CMM 2009-4(7)), bevarelses- og forvaltningsforanstaltning under WCPFC om hvid tun i det sydlige Stillehav og forpligtelsen til at fremsende en rapport om antallet af fartøjer, der fisker efter denne art (CMM 2005-02), en bevarelses- og forvaltningsforanstaltning under WCPFC om modvirkningsforanstaltninger for havfugle med henblik på at rapportere om interaktion og bifangster af havfugle (CMM 2007-04 (9)), en række bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger under WCPFC om storøjet tun og gulfinnet tun og forpligtelsen til at fremsende en årsrapport om fangster af de forskellige arter fra landinger og omladninger og om gennemførelse af foranstaltninger til at reducere dødeligheden for storøjet tun forårsaget af notfartøjer og om lukning af lommer på det åbne hav for notfartøjer (CMM 2008-01 (18), (22) og (43)) og en bevarelses- og forvaltningsforanstaltning under WCPFC om indretninger, der tiltrækker fisk (FAD'er), samt tilbageholdelse af fangster og om forpligtelsen til at fremsende en systematisk rapport om udsmid med en udskrift til WCPFC (CMM 2009-02 (12) og (13)). Vanuatu overholdt heller ikke en bevarelses- og forvaltningsforanstaltning under WCPFC om drivgarn og om forpligtelsen til at fremsende et sammendrag af kontrol- og overvågningsforanstaltninger vedrørende anvendelse af store drivgarn på det åbne hav (CMM 2008-04 (5)).

(421) Med hensyn til IOTC bør det erindres, at Vanuatu er identificeret for sin manglende overholdelse af nogle af de foranstaltninger, som den pågældende regionale organisation har vedtaget. For at vurdere Vanuatus overholdelse af IOTC's bevarelses- og forvaltningsregler og rapporteringsforpligtelser anvendte Kommissionen IOTC's overholdelsesrapport, som blev udarbejdet på det ottende møde i IOTC's overholdelsesudvalg i 2011 ([2]).

(422) Med hensyn til 2011 overholdt Vanuatu ikke forpligtelsen til at rapportere om gennemførelsen af IOTC's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger. Vanuatu har heller ikke deltaget i nogen af møderne i IOTC's videnskabelige udvalg, har ikke fremsendt sin nationale rapport til IOTC's videnskabelige udvalg og har ikke fremsendt sit spørgeskema vedrørende overholdelse. Endvidere har Vanuatu med hensyn til de beslutninger, som IOTC har vedtaget om kontrol med fiskerikapacitet og flagstaternes ansvar, ikke fremsendt nogle obligatoriske oplysninger i henhold til IOTC's beslutning 07/02 om registrering af fartøjer, som har tilladelse til at drive fiskeri i IOTC's område.

(423) Endvidere kom det under Kommissionens mission frem, at bevarelses- og forvaltningsforanstaltningerne fra de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, som Vanuatu deltager i, ikke på nogen måde er blevet gennemført i Vanuatus lovgivning.

(424) Derudover kom det med hensyn til forvaltningen af Vanuatus fiskerflåde under Kommissionens mission frem, at Vanuatus procedurer med hensyn til fartøjsregistrering ikke tager højde for den IUU-historik, som fartøjer, der fører Vanuatus flag, måtte have. Vanuatu har endvidere ingen specifikke regler til at sikre, at fiskerfartøjer registeret under Vanuatus flag kan overholde bestemmelserne om kapacitetsforvaltning fra de relevante regionale organisationer, som det er kontraherende medlem af, eller som det er samarbejdende ikke-kontraherende part til. Kommissionens mission afslørede endvidere, at Vanuatu ikke har gennemført foranstaltninger til at sikre overvågning af landinger fra fartøjer, der fører Vanuatus flag, i havne uden for Vanuatu.

(425) Vanuatus manglende fremsendelse til IOTC, WCPFC og ICCAT af de oplysninger, som er nævnt i betragtning 414-423 viser, at Vanuatu ikke har opfyldt sine forpligtelser som flagstat i henhold til UNCLOS og UNFSA.

(426) De manglende oplysninger om bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, kvoter og fangstgrænser samt årsrapporter og statistikker underminerer Vanuatus evne til at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 117 og 118 i UNCLOS, hvori det fastsættes, at staterne har pligt til over for deres statsborgere at træffe foranstaltninger til bevarelse af det åbne havs levende ressourcer og til at samarbejde med hinanden om bevarelse og forvaltning af de levende ressourcer i det åbne hav.

(427) Vanuatu overtræder således kravene i artikel 18, stk. 1 og 2, i UNFSA eftersom landet af de årsager, der er nævnt i betragtning 424, ikke sikrer, at det kan opfylde sit ansvar effektivt over for fartøjer, der er registreret under dets flag.

([1]) WCPFC-TCC7-2011/17-CMR/28 af 12. oktober 2011.

([2]) IOTC, »Compliance Report for Vanuatu« (8. møde i overholdelsesudvalget, 2011) IOTC-2011-S15-Coc43.

(428) Vanuatu overtræder ligeledes kravene i artikel 18, stk. 3, i UNFSA.

(429) Vanuatu overholder ikke kravene om kontrol med de af landets fartøjer, der driver fiskeri på det åbne hav i overensstemmelse med de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers regler i artikel 18, stk. 3, litra a) i UNFSA, da det ikke har fremsendt oplysninger om omladninger til ICCAT.

(430) Vanuatu overholder ikke kravene i artikel 18, stk. 3, litra e), i UNFSA om registrering og rettidig rapportering, da landet ikke har sendt ICCAT oplysninger om årsrapporter, opgave I (flådekendetegn), interne aktionsrapporter for fartøjer med en længde på over 20 m, overholdelsestabeller og forvaltningsstandarder for store langlinefiskerfartøjer til tunfiskeri.

(431) Derudover overholder Vanuatu ikke artikel 18, stk. 3, litra f), i UNFSA, idet landet hverken har rapporteret fangstrelaterede data til ICCAT, WCPFC og IOTC eller oplysninger til ICCAT om omladningsforhold, ligesom det mangler midler til at sikre overvågning af landinger i havne uden for Vanuatu som observeret under Kommissionens mission.

(432) Endvidere kom det under Kommissionens mission frem, at Vanuatus skibsregister ligger uden for Vanuatu og ikke sikrer, at fartøjer, der fører Vanuatus flag, har en reel tilknytning til landet. En sådan mangel på reel tilknytning mellem staten og de fartøjer, der er registreret i dens register, er i strid med betingelserne vedrørende skibes nationalitet i artikel 91 i UNCLOS. Denne konklusion bekræftes endvidere af ITF, som mener, at Vanuatu er et bekvemmelighedsflag ([1]).

(433) Endelig bør det bemærkes, at Vanuatu i strid med henstillingerne i punkt 25, 26 og 27 i FAO's internationale handlingsplan ikke har udarbejdet en national handlingsplan mod IUU-fiskeri.

(434) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af de faktiske elementer, som Kommissionen har indsamlet, samt alle landets udtalelser, kunne det i henhold til artikel 31, stk. 3 og 6, i IUU-forordningen fastslås, at Vanuatu ikke har opfyldt sine folkeretlige forpligtelser med hensyn til internationale regler, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

([1]) Oplysninger hentet fra: http://www.itfglobal.org/flags-convenience/flags-convenien-183.cfm.

17.4. **Specifikke begrænsninger i udviklingslande**

(435) Der bør erindres, at Vanuatu i henhold til De Forenede Nationers indeks over menneskelig udvikling ([2]) anses for et land med et mellemhøjt niveau af menneskelig udvikling (nr. 125 ud af 187 lande). På den anden side er Vanuatu opført på listen i bilag II til forordning (EF) nr. 1905/2006 i kategorien mindst udviklede lande. Under hensyntagen til Vanuatus placering analyserede Kommissionen, om de oplysninger, den havde samlet, kunne hænge sammen med landets specifikke begrænsninger som udviklingsland.

(436) I denne henseende bemærkes det, at den manglende overholdelse af de folkeretlige forpligtelser primært hænger sammen med, at den nationale rammelovgivning ikke indeholder nogen foranstaltninger til at bekæmpe, afværge og standse IUU-fiskeriaktiviteter, samt den utilfredsstillende overholdelse af de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers regler. Det lader rent faktisk til, at det store antal fartøjer, som er registreret under Vanuatus flag og driver fiskeri på det åbne hav, underminerer den effektive overvågning og kontrol af fiskeriaktiviteter. Den manglende begrænsning i registreringen af fartøjer stemmer ikke overens med de ressourcer, som Vanuatu har tildelt til udvikling af kontrol- og overvågningsforanstaltninger og -midler i overensstemmelse med flagstaters internationale ansvar. Selv om Vanuatu således kan have udviklingsmæssige begrænsninger, stemmer de politikker, som landet følger vedrørende udviklingen af landets fiskeriindustri, ikke overens med de tildelte ressourcer og landets indsatsområder med hensyn til fiskeriforvaltning.

(437) Derudover er det relevant at bemærke, at Unionen allerede i 2012 har finansieret en specifik teknisk bistandsaktion i Vanuatu med hensyn til at bekæmpe IUU-fiskeri ([3]).

(438) I lyset af den situation, som er forklaret i denne del af afgørelsen, og på grundlag af alle de faktiske elementer, som Kommissionen har indsamlet, samt alle landets udtalelser kunne det i henhold til artikel 31, stk. 7, i IUU-forordningen konstateres, at Vanuatus udviklingsstatus og overordnede præstation med hensyn til fiskeri ikke er påvirket af landets udviklingsniveau.

([2]) Oplysninger hentet fra http://hdr.undp.org/en/statistics/.

([3]) »Accompanying developing countries in complying with the Implementation of Regulation (EC) No 1005/2008 on Illegal, Unreported and Unregulated (IUU) Fishing«, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

18. KONKLUSION OM MULIGHEDEN AF IDENTIFIKATION AF IKKE-SAMARBEJDENDE TREDJELANDE

(439) I lyset af ovennævnte konklusioner med hensyn til Belizes, Cambodjas, Fijis, Guineas, Panamas, Sri Lankas, Togos og Vanuatus manglende overholdelse af deres folkeretlige forpligtelser som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat og manglende foranstaltninger til at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri bør disse lande i overensstemmelse med artikel 32 i IUU-forordningen underrettes om, at de muligvis kan identificeres som lande, som Kommissionen betragter som ikke-samarbejdende tredjelande for så vidt angår bekæmpelse af IUU-fiskeri.

(440) I overensstemmelse med artikel 32, stk. 1, i IUU-forordningen bør Kommissionen underrette Belize, Cambodja, Fiji, Guinea, Panama, Sri Lanka, Togo og Vanuatu om, at de muligvis kan identificeres som ikke-samarbejdende tredjelande. Kommissionen bør endvidere træffe alle de foranstaltninger, som fremgår af artikel 32 i IUU-forordningen med hensyn til Belize, Cambodja, Fiji, Guinea, Panama, Sri Lanka, Togo og Vanuatu. For at sikre en forsvarlig forvaltning bør der fastsættes en frist, inden for hvilken de pågældende lande kan svare skriftligt på meddelelsen og afhjælpe situationen.

(441) Det bør endvidere anføres, at underretningen af Belize, Cambodja, Fiji, Guinea, Panama, Sri Lanka, Togo og Vanuatu om, at de muligvis kan blive identificeret som lande, som Kommissionen i forbindelse med denne afgørelse betragter som ikke-samarbejdende, hverken udelukker eller automatisk fører til, at Kommissionen eller Rådet efterfølgende tager skridt til at identificere ikke-samarbejdende lande og opstille en liste over dem —

BESTEMT FØLGENDE:

Eneste artikel

Belize, Kongeriget Cambodja, Republikken Fiji, Republikken Guinea, Republikken Panama, Den Demokratiske Socialistiske Republik Sri Lanka, Den Togolesiske Republik og Republikken Vanuatu underrettes om, at de muligvis kan identificeres som lande, som Kommissionen betragter som ikke-samarbejdende tredjelande for så vidt angår bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. november 2012.

På Kommissionens vegne

Maria DAMANAKI

Medlem af Kommissionen